

455.๕
๑ ๕๕4 ก
๖ 3

การศึกษานโยบายการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
พุทธศักราช 2524 ในเขตการศึกษา 11

ปริญญาณพนธ์
ของ
วรพงษ์ วรขงไชย

22 เม.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2530
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177593

การศึกษานโยบายการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
พุทธศักราช 2524 ในเขตการศึกษา 11

บทคัดย่อ
ของ
วราพงษ์ วรธงไชย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2530

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ใน 5 ด้าน คือ จุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาวิชาในหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน การบริหารและบริหารหลักสูตร และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 48 คน สุ่มจากประชากรจำนวน 112 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 877 คน สุ่มจากประชากรจำนวน 17,017 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจำนวน 18 โรงเรียน ในเขตการศึกษา 11 ปีการศึกษา 2529 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .91 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .89 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อหาระดับของปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน t -test เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญของปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และ F -test เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญของปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม

ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนในเรื่องครูขาดทักษะในการสร้างแบบทดสอบหลาย ๆ รูปแบบ และขาดแบบทดสอบที่มีคุณภาพ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในเรื่องเวลาไม่เพียงพอให้นักเรียนฝึกฝนทักษะทางภาษาและแสดงออกในกิจกรรมที่ตนเองถนัดและสนใจ
2. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตรมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนในด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร กิจกรรมการเรียน

การสอน การวัดและประเมินผลการเรียน การบริหารและบริการหลักสูตร แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ครูที่เคยและไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร มีปัญหาการใช้หลักสูตรในคำานจุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาวิชาในหลักสูตร กิจกรรมการเรียน การสอน การวัดและการประเมินผลการเรียน และการบริหารและบริการหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาการใช้หลักสูตร คำานจุดประสงค์ของหลักสูตรมากกว่าครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีปัญหาคำานเนื้อหาวิชาในหลักสูตรมากกว่ากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัญหาคำานกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน และการบริหารและบริการหลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF PROBLEMS IN IMPLEMENTATION OF 1981'S
MATHAYOM SUKSA IV THAI LANGUAGE CURRICULUM
IN EDUCATIONAL REGION 11

AN ABSTRACT

BY

WORAPONG WOPATONGCHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1987

The purpose of this study was to study and compare the problems of implementing the 1981's Mathayom Suksa IV Thai Language Curriculum in five aspects : curriculum objectives, curriculum contents, instructional activities, measurement and evaluation, and curriculum administration and service. The Mathayom Suksa IV students' Thai Language academic achievement was also studied and compared.

By using Stratified Random Sampling, the sample of this study included 48 Mathayom Suksa IV Thai Language teachers, drawn from the population of 112, and 877 students of Mathayom Suksa V, drawn from the population of 17,017, in 18 upper secondary schools of educational region 11, belonging to the Secondary School Department in 1986 academic year. Questionnaires on teachers' opinion indicating problems of the curriculum implementation (reliability = .91), and the Thai Language achievement test (reliability = .89) were used as data collecting instruments. The mean, t-test and F-test were statistically for data analysis.

The results of the study were as follows :

1. The highest level of problems in the teachers' curriculum implementation was measurement and evaluation in teachers' deficiency of various styles of test construction and the test quality. For the instructional activities, the inadequate time for students practising and expressing their skilled and

interesting activities was also the highest level of the problems.

2. The teachers with 5 - 10 and more than 11 years' teaching experience had significantly more problems, at the .01 level, in implementing curriculum contents than the ones with less than 5 years' teaching experience. There was no significant difference among the teachers with different teaching experience in the curriculum objectives, instructional activities, measurement and evaluation, and curriculum administration and service.

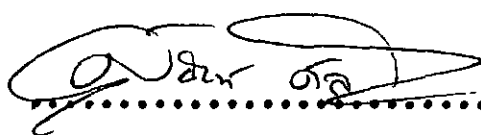
3. There was no significant difference in the problems of curriculum implementation in five aspects - curriculum objectives, curriculum contents, instructional activities, measurement and evaluation, and curriculum administration and service, between the 2 groups of the teachers who had been trained and who had not in curriculum implementation.

4. The teachers teaching in the large sized schools had significantly more problems, at the .05 level, in implementing the curriculum objectives than the ones teaching in medium sized schools. Besides, the teachers teaching in the large sized schools had significantly more problem, at the .01 level, in implementing the curriculum contents than the ones teaching in medium sized schools. There was no significant difference between the 2 groups of teachers teaching in different sized schools in the instructional activities, measurement and evaluation, and curriculum administration and service.

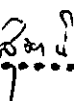
5. The achievement of students in the large sized schools was significantly higher than that of the ones in the medium sized schools at the .01 level.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
ปัญหานี้นี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

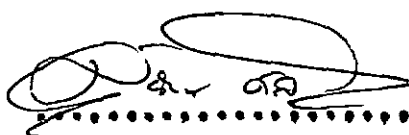
คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ประธาน

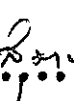
.....กรรมการ

.....กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

.....กรรมการ

.....กรรมการ

.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยลงได้ ก็ด้วยความกรุณาอันเกิดแต่จิตที่เปี่ยมไปด้วยความเมตตาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันท์ ศลโกสุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานิน รุ่งเรืองธรรม และอาจารย์พิศศรี แจ่มไพโร ที่ได้ให้ความช่วยเหลือแนะนำและแก้ไขปรับปรุง ตลอดจนมีเมตตาจิตชี้แนะในสิ่งที่มีคุณค่าในการดำเนินชีวิตตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาอยู่ ผู้วิจัยตระหนักและรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของ "คุณครู" ที่กล่าวนามมาแล้วทุกท่านและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. สมพงษ์ สิงหะพล อาจารย์บรรลักษ์ คงเสนห์ อาจารย์รัตนาศรี เจริญ อาจารย์สำเริง เจียรสมัย ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขเครื่องมือสำหรับการวิจัย และอาจารย์บรรลหม ภูมิโชติ ที่กรุณาช่วยวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์สำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย นักเรียน เพื่อนครูอาจารย์ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งให้ความสะดวกและความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยดียิ่ง

ขอขอบพระคุณเพื่อนครูในแผนกแนะแนวโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัยทุกท่าน อาจารย์นงเยาว์ นามสิงห์ และคุณวีณา รักษาทรัพย์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือเป็นการส่วนตัวตลอดมา

ขอขอบใจศิษย์ทั้ง 6 คน ซึ่งได้แก่ คุณศุภศักดิ์ นันทพรหม คุณวันชัย วงศ์ทวีวัฒน์ คุณอภิศักดิ์ สุวรรณทอง คุณสมชัย สุขศาลา คุณธรรมรัตน์ ถนอมในเมือง และคุณคมกริช ยอดแก้ว ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจอย่างดียิ่งแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่

ขอขอบคุณคุณณิยวรรณ วรชงไชย ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดชีวิตของผู้วิจัย รวมทั้งคุณอาภรณ์ และเด็กชายภัทรพงศ์ วรชงไชย ที่เป็นกำลังใจสำคัญอย่างใกล้ชิดตลอดมา

ขอขอบคุณคุณเจ๊เรียง ปิ่นทอง ที่ช่วยอนุเคราะห์เป็นธุระในการจัดพิมพ์
ผู้วิจัยขอเทิดทูนและกราบบูชาพระคุณของคุณแม่ทองดี จูฑะพงษ์ "แม่ผู้ให้"
ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ลูก ๆ และขอกราบบูชาพระคุณของคุณป้าประคอง พุฒกลาง ตลอดจน
ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณต่อผู้วิจัยทุกท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย

วรพงษ์ วรขงไชย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
คานิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
- หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร	10
- การใช้หลักสูตร	13
- สารสำคัญของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายและหลักสูตรวิชา ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	21
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	41
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	42
การเลือกกลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
การจัดกระทำกับข้อมูล	52

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
การวิเคราะห์ข้อมูล	57
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	121
ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	121
สมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้	121
กลุ่มตัวอย่าง	122
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	122
การวิเคราะห์ข้อมูล	123
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	123
/ อภิปรายผล	126
ข้อเสนอแนะทั่วไป	129
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	130
บรรณานุกรม	131
ภาคผนวก	138

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง	43
2	รายละเอียดสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน ของข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ท 401 และ ท 402	49
3	ค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนวิชา ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524	59
4	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่เคย เข้ารับการอบรมและไม่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร ด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร	68
5	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่เคย เข้ารับการอบรมและไม่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร ด้านเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร	70
6	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่เคย เข้ารับการอบรมและไม่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	72
7	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่เคย เข้ารับการอบรมและไม่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	74
8	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่เคย เข้ารับการอบรมและไม่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร	76

9	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่สอนใน โรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร ...	78
10	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่สอนใน โรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ด้านเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร	80
11	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่สอนใน โรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	82
12	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่สอนใน โรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ด้านการวัดและประเมินผล การเรียน	85
13	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่สอนใน โรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ด้านการบริหารและบริหาร หลักสูตร	87
14	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่มี ประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร	90
15	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่มี ประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ด้านเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร	93
16	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่มี ประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	96
17	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่มี ประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	100

18	แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรครูที่มี ประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร	103
19	ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน	106
20	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ของครูผู้สอนในค่านี้อธิบายเรื่องวิชาในหลักสูตร จำแนกตาม ประสบการณ์ในการสอน	108
21	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ของครูผู้สอนทั้ง 5 คำน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน	109
22	ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร ..	110
23	ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยของครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	111
24	ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้วิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นรายสมรรถภาพ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	112
25	ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มและ แยกเป็นรายสมรรถภาพ	114
26	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนในโรงเรียนขนาดกลาง กับโรงเรียนขนาดใหญ่	115

27	แสดงความคิดของข้อเสนอนี้และความต้องการของครูผู้สอน ที่มีต่อการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พฤษภาคม 2524	117
----	---	-----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายของประเทศไทย มีการประกาศใช้และพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพความเปลี่ยนแปลงของสภาพการณ์ต่าง ๆ เรื่อยมาเป็นช่วง ๆ ในปี พ.ศ. 2517 ได้มีการประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 แทนหลักสูตรฉบับเดิมที่ใช้มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2503 และในปี พ.ศ. 2523 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ซึ่งเปลี่ยนแปลงจากหลักสูตรฉบับพุทธศักราช 2518 โดยสิ้นเชิง (สวัสดิ์ จงกล 2519 : 22 - 23) โดยให้เริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2524 เป็นต้นไป ทั้งนี้เป็นการตอบสนองแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ซึ่งจัดการศึกษาเป็นระบบ 6 : 3 : 3 (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : คำนำ) และเป็นการรองรับนักเรียนที่เรียนจบตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในปลายปีการศึกษา 2523 นั้นเอง

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ซึ่งได้ประกาศใช้มาเป็นที่ 6 และครบรอบการใช้อย่างสมบูรณ์แล้วนี้ได้นำออกประกาศใช้ทันทีที่ร่างเสร็จ ไม่ได้มีการนำมาทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขเสียก่อน (เรือง เจริญชัย 2524 : 8) ดังนั้นการเตรียมครูเพื่อสอนตามหลักสูตรฉบับดังกล่าวจึงกระทำได้ไม่ทั่วถึงและไม่ทันการณ์ แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะได้มอบหมายให้กรมวิชาการ เป็นผู้ประสานงานการใช้หลักสูตร โดยจัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรให้ครูเข้าใจและใช้หลักสูตรไปในทิศทางเดียวกัน และกรมวิชาการได้มอบหมายให้สำนักงานศึกษาธิการเขตการศึกษารับผิดชอบการอบรมการใช้หลักสูตรใหม่ให้แก่ครูแต่ก็เป็นไปไม่ทั่วถึง (นวลทิพย์ พงษ์จันทร์ 2527 : 4 - 5) ประไพพรรณ โกศัยสุนทร (ประไพพรรณ โกศัยสุนทร 2527 : 16 - 17) ได้ติดตามผลการใช้หลักสูตรในลักษณะรวม ๆ พบว่า ครูไม่ได้เข้ารับการอบรม

เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรทำให้ละเลยหลักสูตรไป ผู้บริหารยังขาดการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ทำให้หลายฝ่ายเข้าใจหลักสูตรไม่แจ่มแจ้ง และโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่พยายามตอบสนอง โครงสร้างของหลักสูตร คือมุ่งเปิดสอนเฉพาะวิชาการเพียงด้านเดียวจนทำให้ขาดความสนใจที่จะเปิดสอนด้านอาชีพ

การพัฒนาหรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรทุกครั้ง กระทรวงศึกษาธิการตระหนัก ถึงเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะ "ภาษาไทย" เป็นภาษา ประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อหรือใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิทยาการด้านต่าง ๆ ตามความสนใจของแต่ละบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 15) และภาษาไทยยังมีส่วนช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาอื่น ๆ ของผู้เรียนสูงขึ้นอีกด้วย (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ 2506 : 2) ดังจะเห็นได้จากการกำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับ ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นั่นก็คือผู้เรียนต้องสอบให้ผ่านทุกรายวิชาบังคับ จึงจะถือว่าจบหลักสูตร

การสร้างหลักสูตรวิชาภาษาไทยทุกระดับชั้น ได้กำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตร ไว้เป็นหลัก เพื่อให้ผู้เรียนที่ผ่านการเรียนการสอนตามหลักสูตรฉบับนั้นมีคุณสมบัติหรือมี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่ระบุไว้ เพราะจุดประสงค์ของหลักสูตรเป็นเป้าหมายของ การดำเนินงานว่า ต้องการให้งานที่ได้กระทำไปนั้นสำเร็จออกมาในลักษณะใด สำหรับ หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ก็เช่นกัน ได้กำหนด จุดประสงค์ไว้เพื่อให้ผู้เรียนที่ผ่านกระบวนการใช้หลักสูตร เกิดความรู้ ทักษะ หรือทัศนคติ บางประการ นั่นคือ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างมี ประสิทธิภาพตามวัยและ ประสิทธิภาพของผู้เรียนสามารถใช้ถ้อยคำในการสื่อสารได้อย่าง เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ตลอดจนทำให้มีคุณสมบัติเป็นคนช่างสังเกต รู้จักคิดเชิง วิจารณ์รวมทั้งมีค่านิยมที่พึงประสงค์ (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 18) และในการ ที่จะทำให้หลักสูตรที่สร้างขึ้นไว้แล้วนี้บรรลุตามเจตนารมณ์หรือจุดประสงค์ของหลักสูตรได้ ย่อมต้องอาศัยกระบวนการในการใช้หลักสูตร นั่นคือ การจัดการเรียนการสอนตามแนว การใช้หลักสูตรที่เสนอแนะไว้ควบคู่กับหลักสูตร (ศักดิ์สิทธิ์ ชัตติยาสุวรรณ 2526 : 10)

ภายใต้เงื่อนไขการจัดสื่อการเรียน วิธีสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนการบริหาร และบริการหลักสูตรที่เหมาะสม

การนำหลักสูตรไปใช้ (Implementation) นับได้ว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่งของการพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้เพราะเป็นขั้นตอนที่สะท้อนให้เห็นว่า ในการปฏิบัตินั้น จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนระเบียบการวัดและประเมินผล ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร สามารถนำไปปฏิบัติให้สัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใดมีส่วนใดที่ยังบกพร่อง มีปัญหาและอุปสรรคที่ควรจะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขบ้าง (สุชาติ วงศ์สุวรรณ 2525 : 5) การนำหลักสูตรไปใช้นี้ สุจริต เฟิรชอบ (สุจริต เฟิรชอบ 2523 : 25 - 26) กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการติดตามผลอยู่ตลอดเวลา หลักสูตรควรมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ เป็นอย่างดี เพราะการติดตามผลการใช้หลักสูตร เป็นขั้นการพัฒนาหลักสูตรที่สำคัญมากอีกขั้นหนึ่ง นอกจากนั้นยังได้เน้นบทบาทของครูว่าเป็นผู้มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาหลักสูตรในขั้นนี้ เพราะครูเป็นผู้ใกล้ชิดกับผู้เรียน ย่อมเข้าใจลักษณะ ความสามารถ ความรู้ ความคิด ความสนใจ และทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตร ว่ามีความเหมาะสม ปฏิบัติได้หรือไม่ หรือมีปัญหา มากน้อยเพียงใดอีกด้วย ซึ่งคำกล่าวนี้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของสมาคมปรับปรุงหลักสูตร และการนิเทศของประเทศสหรัฐอเมริกา (Association for Supervision and Curriculum Improvement, 1975 : 257) ที่กล่าวถึงความจำเป็นในการนำข้อมูลเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของครูมาประกอบการศึกษาเพื่อปรับปรุงหลักสูตร อีกทั้งผลงานการวิจัยของ อภิวิวัฒน์ ปรีชาประศาสน์ (อภิวิวัฒน์ ปรีชาประศาสน์ 2519 : 102) ที่ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 หมวดวิชาภาษาไทย ที่ยืนยันว่าครูผู้สอนมีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรและสามารถนำข้อมูลที่ได้จากข้อเสนอแนะของครูนั้นไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

จากที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ จะเห็นได้ว่า หลักสูตรจะปรับปรุงให้ดีขึ้นจะต้องได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบโดยอาศัยข้อมูลจากครูผู้สอนซึ่งเป็นผู้ใช้หลักสูตรโดยตรงและ

นำผลที่ได้มาแก้ไขปรับปรุง ถ้าจะพิจารณาจากการตรวจสอบการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยภาพรวมแล้ว ตามรายงานการประเมินผลหลักสูตร ในปีการศึกษา 2526 (กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 11 2527 : 4 - 50 และเยี่ยม โทบุญเลี้ยง 2527 : 7 - 8) ที่ได้ตรวจสอบความสามารถเชิงสมรรถนะ (Competencies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศ และนักเรียนที่เข้ารับการประเมินแล้วแต่เป็นผู้ผ่านการเรียนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ทั้งสิ้น ผลการประเมินพบว่า เฉพาะหมวดวิชาภาษาไทย นักเรียนในเขตการศึกษา 11 ซึ่งได้แก่นักเรียนในจังหวัด นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ หากจะแนบเฉลี่ยรวมทั้งเขตการศึกษา ได้ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยระดับประเทศและถึงแม้จะพิจารณาเป็นรายจังหวัดก็อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยระดับประเทศเช่นกัน เรื่องนี้นับเป็นภาระที่ทำให้กระทรวงศึกษาธิการจะต้อง ค้นหาสาเหตุต่อไป (โกวิท ประวาลพุกัญ 2527 : 1 และไทยรัฐ 2527 : 8) เพราะการตรวจสอบนี้เป็นการประเมินในส่วนที่เป็นผลผลิตของหลักสูตรนั่นเอง เมื่อพบข้อบกพร่องดังนี้ จึงควรได้รับการตรวจสอบว่าเป็นเพราะสาเหตุใด โดยเฉพาะการใช้หลักสูตรในระดับโรงเรียนอาจจะมีปัญหา อุปสรรค หรือจุดบกพร่อง จนไม่สามารถทำให้หลักสูตรสัมฤทธิ์ผลได้

ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาในส่วนของปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นหลักสูตรระดับขั้นต้นของหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 โดยพิจารณาจากผู้ใช้นี้หลักสูตรคือครูผู้สอน และผู้เรียนคือตัวนักเรียน โดยศึกษาทุกส่วนที่ประกอบขึ้นเป็นองค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การบริหารและบริหารหลักสูตร ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลจากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ของครูผู้สอนในคํานต่อไปน้
 - 1.1 จุดประสงค์ของหลักสูตร
 - 1.2 เนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร
 - 1.3 กิจกรรมการเรียนการสอน
 - 1.4 การวัดและประเมินผลการเรียน
 - 1.5 การบริหารและบริการหลักสูตร
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนตามหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของครูผู้สอนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ในการสอนประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร และสอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้รู้ปัญหา อุปสรรค และข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 และทำให้รู้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ซึ่งผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกระบวนการในการใช้หลักสูตร เพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในกาที่ส่งผลการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาไทย ตลอดจนเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาของครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคปลายปีการศึกษา 2529 ซึ่งเป็นปีที่ 6 ของการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 และมีขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. ประชากร

1.1 ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2529 ในเขตการกำกับ 11

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2529 ในเขตการศึกษา 11

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 48 คน สุ่มจากประชากร 112 คน ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่มจากขนาดของโรงเรียน ก้อนขนาดกลาง และขนาดใหญ่เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง (Stratified Random Sampling)

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 877 คน สุ่มจากประชากร 17,017 คน โดยการสุ่มแบบ Simple Random Sampling จากโรงเรียนที่ได้รับเป็นกลุ่มตัวอย่างของครู

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 ประสิทธิภาพในการสอนวิชาภาษาไทยของครู แบ่งออกเป็น

3.1.1.1 ต่ำกว่า 5 ปี

3.1.1.2 6 - 10 ปี

3.1.1.3 ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป

3.1.2 ประสิทธิภาพในการเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของครู แบ่งออกเป็น

3.1.2.1 เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร

3.1.2.2 ไม่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร

3.1.3 ขนาดของโรงเรียน แบ่งออกเป็น 2 ขนาด โดยยึดจำนวนนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา 2521 : 8) แบ่งออกเป็น

3.1.3.1 โรงเรียนขนาดกลาง มีนักเรียนตั้งแต่ 501 - 1,500 คน

3.1.3.2 โรงเรียนขนาดใหญ่ มีนักเรียนตั้งแต่ 1,501 คนขึ้นไป

3.2 ทัวแปรตาม

3.2.1 ปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524

3.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คานิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง ทัวเกณฑ์กิจกรรมและประสิทธิภาพในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และป้อนสมบัติตามจุดประสงค์ที่ไว้กว้างไว้ในรายวิชา ท 401 และ 402 ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับที่นักเรียนทุกคนต้องเรียน ตามหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524

2. การใช้หลักสูตร หมายถึง การนำหลักสูตรมาจัดการเรียนการสอนตามแนวการใช้หลักสูตรที่เสนอแนะไว้ควบคู่กับหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524

3. - ปัญหาการใช้หลักสูตร หมายถึง ปัญหาและอุปสรรคของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่เกิดขึ้นจากการนำหลักสูตรมาจัดการเรียนการสอนตามแนวการใช้หลักสูตรที่เสนอแนะไว้ ควบคู่กับหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 และไม่สามารถทำให้บรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตรได้ ซึ่งได้ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. จุดประสงค์ของหลักสูตร หมายถึง ข้อเขียนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทาง ๆ ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ หรือทัศนคติบางประการที่ระบุไว้เพื่อให้ผู้เรียนต้องรู้ ต้องมี หรือต้องปฏิบัติให้ได้ เมื่อผ่านกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524

5. เนื้อหาวิชาในหลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งกำหนดไว้ในคำอธิบายรายวิชาภาษาไทย ท 401 และ ท 402 อันจะช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ได้วางไว้แล้ว ตามหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524

6. กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยอาศัยวัสดุหลักสูตรมาประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ หลักสูตร แผนการสอน คู่มือครู แบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ หนังสือสำหรับการค้นคว้า สื่อการสอน ตลอดจนวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีคุณสมบัติตามจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524

7. การวัดและประเมินผลการเรียน หมายถึง การดำเนินงานต่าง ๆ ของครูตามระเบียบวิธีของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อตัดสินหรือลงสรุปว่านักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะ ความนัยของจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 มากน้อยเพียงใดและจะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไรต่อไป

8. การบริหารและบริการหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานและการจัดการในสถานต่าง ๆ ที่สามารถส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ปฏิบัติ การสอน สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524

9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ที่เกิดขึ้นตามจุดประสงค์ของการเรียนตามหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 รายวิชา ท 401 และ ท 402 โดยพิจารณาจากคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สาระสำคัญในบทนี้เป็นแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัย ซึ่งจะมุ่งไปสู่สมมติฐาน และวิธีการในการที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการค้นคว้า ผู้วิจัยได้แบ่ง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 4 หัวข้อใหญ่ ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร
2. การใช้หลักสูตร
3. สาระสำคัญของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย และหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร

หลักสูตร. (Curriculum) เป็นคำที่มีความหมายทั้งในระดับกว้างและระดับแคบ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้อย่างต่าง ๆ กัน อาทิเช่น

พนัส หันนาคินทร์ (พนัส หันนาคินทร์ 2521 : 126) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่นักเรียนพึงได้รับภายใต้การนำของครูหรือโรงเรียน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งหวังจะให้เกิดความเจริญงอกงามในคนต่าง ๆ แก่นักเรียน กล่าวคือทั้งด้านร่างกาย อารมณ์และสังคม ซึ่งสอดคล้องกับความหมายของหลักสูตรที่ ภิญโญ สาธร (ภิญโญ สาธร 2516 : 270) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตรคือบรรดาประสบการณ์หรือความพยายามทั้งปวงที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่โรงเรียนปรารถนา

สุมิตร คุณานุกร (สุมิตร คุณานุกร 2523 : 2) กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรว่า เป็นโครงการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้

โบแชมป์ (Beauchamp. 1968 : 83) ให้นิยามว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน

เซเลอร์ และอเล็กซานเดอร์ (Saylor and Alexander. 1959 : 4) ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง บรรดาความพยายามทั้งหมดของโรงเรียนที่จะก่อให้เกิดผลที่โรงเรียนพึงปรารถนา ทั้งในสถานการณ์ภายในและภายนอกโรงเรียน

นอกจากนั้น วิชัย วงษ์ใหญ่ (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2525 : 1 - 2) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 4 ประการ คือ

1. รายวิชาที่ทางโรงเรียนกำหนดสอนและรวมทั้งวัสดุหลักสูตรอื่น ๆ
2. รายวิชาที่จัดสอนให้กับเด็ก
3. รายวิชาที่ทางโรงเรียนเปิดสอน
4. การวางแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งทางโรงเรียนจัดเสนอแนะไว้

จากความหมายของ "หลักสูตร" ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พอสรุปได้ว่า "หลักสูตร" (Curriculum) หมายถึง โครงการประมวลความรู้ กิจกรรม และประสบการณ์ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนที่จัดเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งของผู้มีส่วนรับผิดชอบในทุก ๆ ระดับ

องค์ประกอบของหลักสูตร

ทาบ (Taba. 1962 : 10) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรทุกฉบับ ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบในลักษณะใดก็ตาม จะต้องประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อยู่เสมอ ตามปกติหลักสูตรจะประกอบไปด้วย จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมาย

เฉพาะหลักสูตร จะบอกถึงเนื้อหาสาระ บางครั้งหลักสูตรอาจจะกล่าวถึงรูปแบบการจัด
การเรียนการสอนอีกด้วย และในขั้นสุดท้ายหลักสูตรจะรวมถึงโครงการประเมินผลผลิต
ของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับข้อสรุปของ ศักดิ์สิทธิ์ ชัยติยาสุวรรณ (ศักดิ์สิทธิ์ ชัยติยาสุวรรณ
2526 : 14) ที่กล่าวถึงส่วนประกอบของหลักสูตรว่ามีอยู่ 4 ส่วน คือ

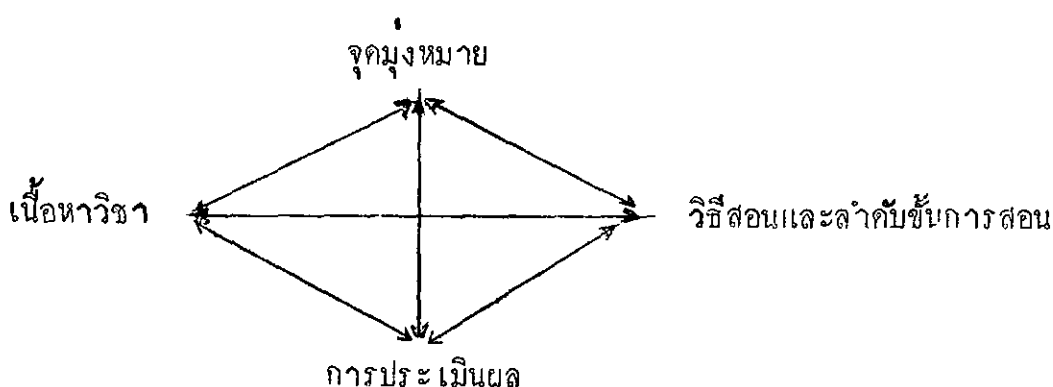
1. เจตนารมณ์ของหลักสูตร เป็นส่วนที่จะบอกถึงแนวทางหรือจุดหมายปลายทาง
ของการนำหลักสูตรไปใช้

2. โครงสร้างและเนื้อหา เป็นส่วนที่กำหนดเนื้อหาให้เรียนในแต่ละชั้น

3. กระบวนการเรียนการสอน เป็นส่วนที่กำหนดวิธีการเรียนการสอนหรือ
กิจกรรมการเรียนการสอนตามเนื้อหาที่กำหนดไว้

4. การประเมินผล เป็นส่วนที่จะบอกให้รู้ว่า หลักสูตรที่สร้างขึ้นมาได้บรรลุ
เจตนารมณ์ของหลักสูตรหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด

ส่วนประกอบที่สำคัญของหลักสูตรทั้งกล่าวแล้ว มีความสัมพันธ์ เกี่ยวเนื่องกันหมด
(Interrelate Element) ซึ่งกาญจนา เกียรติประวดี (กาญจนา เกียรติประวดี
2521 : 1) ได้สรุปเป็นรูปแบบเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของหลักสูตร
ทั้ง 4 ส่วน ดังนี้

การใช้หลักสูตร

การนำหลักสูตรไปใช้ (Implementation) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของหลักสูตร เพราะเป็นการนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้บรรลุผลตามจุดหมายที่กำหนดไว้ ความหมายของการนำเอาหลักสูตรไปใช้นั้น มีผู้ให้ทัศนะไว้อย่างต่าง ๆ กัน เช่น

โบแชมป์ (Beauchamp. 1986 : 84, 132) กล่าวถึงการนำหลักสูตรไปใช้ว่า หมายถึง การนำหลักสูตรไปปฏิบัติโดยประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญคือการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้ครูได้มีการพัฒนาในการเรียนการสอน

จันตรา (Chandra. 1977 : 10) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้ คือ การทดลองใช้เนื้อหาวิชา วิธีสอน เทคนิคในการประเมินผล การใช้อุปกรณ์การสอน แบบเรียนและทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน

ธำรง บัวศรี (ธำรง บัวศรี 2504 : 165) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง การจัดกระบวนการเรียนการสอน สำหรับสอนเป็นประจำทุกวัน

สุมิตร คุณานุภกร (สุมิตร คุณานุภกร 2523 : 130) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้รวมถึงกิจกรรม 3 ประเภท คือ

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน
2. การจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ภายในโรงเรียนให้หลักสูตรบรรลุถึงเป้าหมาย
3. การสอนของครู

กิจกรรมทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวมาแล้วนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้ชี้แจงรายละเอียดของแต่ละกิจกรรมในการนำหลักสูตรไปใช้ว่ามี 3 ขั้นตอน คือ (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 142 - 149)

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ได้แก่ การตีความหมายของ หลักสูตร ว่ามีความหมายอย่างไร จะสอนอะไร ระดับไหน อย่างไร และให้เกิดอะไรขึ้นในตัวของนักเรียน โดยทั่ว ๆ ไปจะเปลี่ยนแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนในรูปของประมวลการสอน โครงการสอน แผนการสอน และบันทึกการสอน

2. การวัดสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน

3. การสอนของครู เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการใช้หลักสูตร เป็นขั้นที่ครูจะนำเอาจุดหมาย โครงสร้าง เนื้อหาสาระ วิธีการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ไปสู่การปฏิบัติจริงในห้องเรียน

ตามที่กล่าวมาแล้วนั้น ความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้สรุปได้ว่า หมายถึง การที่ผู้บริหารโรงเรียนและครู นำโครงการของหลักสูตรที่เป็นรูปเล่มเหล่านั้นไปปฏิบัติให้บังเกิดผล และรวมถึงการบริหารงานทางด้านการวิชาการของโรงเรียน เพื่ออำนวยความสะดวกและนักเรียนสามารถสอนและเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลสูงสุด

บทบาทของครูผู้ใช้หลักสูตร

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัญหาของครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร วิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 เพราะตระหนักว่าครูผู้สอนเป็นผู้ใช้หลักสูตรในระดับปฏิบัติ ย่อมรู้ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนข้อบกพร่องต่าง ๆ ของหลักสูตรเป็นอย่างดี ดังนั้นจึงขอกล่าวถึงบทบาทของครูต่อการใช้หลักสูตรตามทัศนะของนักการศึกษาบางคนดังต่อไปนี้

สงค อุตหรานันท์ (สงค อุตหรานันท์ 2527 : 274 - 275) กล่าวว่าครูผู้สอนในฐานะเป็นผู้ใช้หลักสูตรโดยตรงมีส่วนที่จะช่วยสนับสนุนการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพได้ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ตนเองใช้อยู่อย่างชัดเจน
2. ปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้อยู่ให้มีความเหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
3. สอนให้ถูกต้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่ใช้อยู่
4. พยายามค้นหาวิธีการที่เหมาะสมหรือวิธีการที่มีประสิทธิภาพสำหรับใช้หลักสูตรที่ตนเองเป็นผู้ใช้

นอกจากนั้น สุจริต เพียรชอบ (สุจริต เพียรชอบ 2525 : 52 - 53) ยังได้เสนอบทบาทของครูภาษาไทยในการนำหลักสูตรไปใช้ไว้ดังนี้

1. ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทย ทั้งที่เป็นวิชาบังคับและวิชาเลือก และพยายามศึกษาหาวิธีสอนแบบต่าง ๆ เช่น การสอนแบบบรรยาย แบบอภิปราย แบบแก้ปัญหา แบบสืบสวนสอบสวน และการสอนเป็นคณะ แล้วนำวิธีสอนเหล่านั้นไปใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาภาษาไทย เพื่อให้ได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. ใช้บริการ ครูภาษาไทยควรใช้บริการที่โรงเรียนจัดหาให้ทั้งบริการด้านห้องสมุด ห้องภาษาไทย และบริการสื่อการสอนต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างกว้างขวางลึกซึ้ง

3. ประสานสัมพันธ์ ครูภาษาไทยแต่ละระดับควรร่วมมือกันจัดทำคู่มือครูแบบฝึกหัดตลอดจนข้อทดสอบต่าง ๆ สำหรับใช้ในโรงเรียน นอกจากร่วมมือกับครูในโรงเรียนเดียวกันแล้ว ควรร่วมมือกับครูภาษาไทยในโรงเรียนอื่น ๆ อาจจะเป็นโรงเรียนในกลุ่มเดียวกันหรือนอกกลุ่มก็ได้ ประชุมปรึกษาหารือเพื่อหาวิธีการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ

4. สร้างสรรค์แผนการสอน การที่จะนำหลักสูตรไปใช้ให้ได้นั้น ครูภาษาไทยจะต้องวางโครงการสอนเป็นอย่างดี การทำโครงการสอนอาจจะทำเป็นรายบุคคล หรือจะช่วยกันทำเป็นกลุ่มก็ได้ โครงการสอนประกอบด้วยวัตถุประสงค์ เนื้อหา ประเด็นสาระการเรียนรู้ วิธีสอน และการประเมินผล

5. ขั้นตอนดำเนินการ ตามโครงการที่ได้วางไว้ การดำเนินการสอนภาษาไทย ควรมุ่งให้นักเรียนได้รับความรู้ มีความคล่องแคล่วชำนาญในการใช้ภาษาไทย มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย และเป็นผู้มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา

6. ปรับปรุงงานของตน เพื่อให้การนำหลักสูตรวิชาภาษาไทยไปใช้มีประสิทธิภาพ ครูภาษาไทยควรปรับปรุงงานด้านวิชาการให้ทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ อยู่เสมอ และเพื่อเป็นการเสริมสมรรถภาพทางการสอนให้ดีขึ้น ครูภาษาไทยควรส่งเสริมสมรรถภาพทางการสอนของตนด้วยการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และเข้าร่วมประชุมอบรม ประชุมปฏิบัติการ หรือสัมมนาทางด้านภาษาไทยเท่าที่โอกาสจะอำนวยให้ได้

ในเรื่องของการใช้หลักสูตรนี้ อาจกล่าวได้ว่า การนำหลักสูตรไปใช้เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำตัวหลักสูตรซึ่งเปรียบเสมือนภาคทฤษฎี ไปสู่การปฏิบัติและในการปฏิบัติจะให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพนั้น ผู้ใช้หลักสูตรจะต้องเข้าใจในขั้นตอนของการใช้หลักสูตรเป็นอย่างดี ตลอดจนต้องรู้บทบาทของตนเอง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการใช้หลักสูตร เพื่อให้การใช้หลักสูตรนั้นมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลอย่างสูงสุดสมดัง เจตนารมณ์ของหลักสูตรที่วางไว้นั่นเอง

สาระสำคัญของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายและหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
พุทธศักราช 2524

1. จุดหมายและหลักการ

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 มีลักษณะจบในตัวเอง (ซีรกกี้ ศรีพรวิสิฐ 2525 : 17) โดยมีมุ่งที่จะพัฒนาผู้เรียนให้สามารถสำรวจความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น สามารถดำรงชีวิตในสังคมประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นพอที่จะให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตน รวมทั้งให้มีเอกภาพของพื้นฐานความรู้ ความจำเป็นในชีวิตและความเป็นคนไทย (สวสกี จงกล 2519 : 23 - 24) หลักสูตรจึงมีทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือกที่สอดคล้องกับแผนการเรียน ซึ่งให้โอกาสแก่โรงเรียนในการนำหลักสูตรไปใช้ สามารถจัดวิชาการด้านต่าง ๆ เพื่อสนองความแตกต่างของบุคคล คือผู้เรียนอย่างกว้างขวาง (มะเคื้อ เสมา 2524 : 51) ได้กำหนดหลักการคือทิศทางหรือแนวทางที่จะนำไปสู่จุดหมายอันเป็นจุดประสงค์หรือความต้องการที่เป็นคุณสมบัติอันพึงประสงค์ที่ปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนผ่านหลักสูตรไว้อย่างแน่นอน ซึ่งพอจะสรุปได้เป็น 3 กลุ่ม คือ (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 6 - 7)

กลุ่มที่ 1 เป็นจุดหมายหรือหลักการในส่วนที่เป็นคุณสมบัติซึ่ง เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตนเอง

กลุ่มที่ 2 เป็นจุดหมายหรือหลักการในส่วนที่เน้นการพัฒนาความรู้และทักษะ รวมทั้ง เจตคติที่ถูกต้องในการประกอบอาชีพ

กลุ่มที่ 3 เป็นจุดหมายหรือหลักการในส่วนที่เน้นการพัฒนาความเป็นพลเมืองดี

2. โครงสร้าง

ตามโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ได้กำหนดวิชาต่าง ๆ ทั้งวิชาสามัญและวิชาอาชีพ จำนวนหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาเพื่อเปิดโอกาสให้โรงเรียนได้จัดแผนการเรียนการสอนให้เป็นไปตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน ตลอดจนคำนึงถึงความพร้อมของโรงเรียน โครงสร้างของหลักสูตรมีทั้งส่วนที่เป็นวิชาบังคับและวิชาเลือก (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 9 - 10)

วิชาบังคับ ประกอบด้วยวิชาสามัญ จำนวน 24 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา พลานามัย และวิทยาศาสตร์ วิชาพื้นฐานอาชีพ จำนวน 12 หน่วยการเรียนรู้ โดยให้เลือกเรียน 1 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม คหกรรม พณิชยกรรม ศิลปหัตถกรรม และศิลปกรรม

วิชาเลือก ประกอบไปด้วยวิชาเลือกตามแผนการเรียน โดยเลือกจากหมวดวิชาต่อไปนี้ ได้แก่ วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา พลานามัย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ ศิลปกรรม ช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม คหกรรม พณิชยกรรม และศิลปหัตถกรรม วิชาเลือกเสรี เป็นวิชาที่เปิดให้นักเรียนเลือกเรียนได้ตามรายวิชาเลือกตามแผนการเรียน ทั้งนี้เพื่อเสริมวิชาเลือกที่ได้เลือกเรียนไว้แล้วเพื่อสนองความสนใจของนักเรียนเป็นพิเศษ

นอกจากนี้โครงสร้างของหลักสูตรฉบับนี้ ยังมีความสอดคล้องกับโครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2524 และผู้เรียนสามารถถ่ายโอนผลการเรียนไปสู่หลักสูตรดังกล่าวได้อีกด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 10)

3. เกณฑ์การใช้หลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเกณฑ์การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 สรุปโดยย่อได้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2526 : 20)

1. เวลาเรียน ใช้เวลาเรียนโดยปกติประมาณ 3 ปี หรือ 6 ภาคเรียน
2. กำหนดเวลาการเรียน ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 200 วัน หรือ 40 สัปดาห์
3. การจัดการเวลาเรียน ในสัปดาห์หนึ่งควรจัดเวลาเรียนวันละ 7 - 8 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 35 - 40 คาบ ตามที่กล่าวมาจะต้องเป็นเวลาที่ให้นักเรียนเรียนอย่างน้อย 28 คาบ เวลาที่เหลือให้โรงเรียนจัดกิจกรรมแนะแนวและสอนซ่อมเสริม หรือให้ผู้เรียนศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง
4. หน่วยการเรียน คิดจากเวลาเรียน 2 คาบ ต่อสัปดาห์ใน 1 ภาคเรียน มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยการเรียน
5. วิชาบังคับและวิชาเลือก ผู้เรียนต้องเรียนวิชาบังคับและวิชาเลือกตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของหลักสูตร สำหรับวิชาภาษาต่างประเทศ เลือกได้ไม่เกิน 2 ภาษา
6. การประเมินผลการเรียน การประเมินผลการเรียนและการโอนผลการเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

7. เกณฑ์การจบหลักสูตร

- 7.1 ต้องได้หน่วยการเรียนครบตามแผนการเรียนที่กำหนดไว้
- 7.2 ต้องได้หน่วยการเรียนของวิชาบังคับทั้งหมด
- 7.3 ต้องได้หน่วยการเรียนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 75 หน่วยการเรียน
- 7.4 ต้องเข้าร่วมกิจกรรม 1 คาบ ใน 1 สัปดาห์ ตลอด 3 ปี โดยมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนที่กำหนดไว้

หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (กระทรวง
ศึกษาธิการ 2525 : 15 - 39)

ตามโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กำหนด
ให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับที่ทุกคนต้อง เรียนและต้องสอบให้ผ่านทุกรายวิชาด้วยและยังมี
รายวิชาเลือกต่าง ๆ ให้นักเรียนได้เลือกเรียนอีกจำนวน 16 รายวิชา โดยกำหนด
จุดประสงค์ของหลักสูตรไว้ 9 ประการ คือ

1. เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยในฐานะ เป็นเครื่องมือสื่อสาร
ของประชาชาติไทย ให้มีค่านิยมอันพึงประสงค์ในการเรียนภาษาไทย และมีความภูมิใจ
ในวัฒนธรรมทางภาษาของชาติ
2. เพื่อให้เข้าใจธรรมชาติของภาษาและรู้จักสังเกตลักษณะทั่วไปของภาษาไทย
สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ถูกต้องตามระเบียบของภาษา
3. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่
การพัฒนาตนเองทุกด้าน เพื่อประโยชน์สุขของตนเองและสังคม
4. เพื่อให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นต่าง ๆ ให้สัมฤทธิ์ผลทั้งในการพูดและ
การเขียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามระดับของบุคคล เหมาะสมกับกาลเทศะและ
สถานการณ์
5. เพื่อให้สามารถอ่านออกเสียงให้ผู้ฟังรับสารได้แจ่มแจ้ง สามารถอ่านหนังสือ
และเอกสารต่าง ๆ ด้วยความเข้าใจถูกต้อง รวดเร็ว มีรสนิยมดีในการเลือกหนังสืออ่าน
และมีนิสัยรักการอ่าน
6. เพื่อให้เข้าใจและสามารถวิเคราะห์เรื่องราวที่ได้ฟัง ได้อ่าน จากบุคคล
หรือจากสื่อมวลชน อันจะทำให้เกิดวิจารณ์
7. ให้ประจักษ์ในคุณค่าของวรรณคดีตามควรแก่วัยและศักยภาพ สามารถอ่าน
และเข้าใจวรรณคดีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมและที่สร้างสรรค์ขึ้นในปัจจุบัน
8. เพื่อให้มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ในโรงเรียน
และต่อ ๆ ไป ทั้งในค่านาชีพและเพื่อประโยชน์สุขในค่านอื่น ๆ

9. เพื่อให้สามารถใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อ หรือในการศึกษาค้นคว้าวิทยาท่าง ๆ ตามความสนใจ

วิชาภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 นอกจากจะมีจุดประสงค์จำนวน 9 ข้อ ดังกล่าวแล้ว ยังมีลักษณะเฉพาะแตกต่างไปจากวิชาอื่น ๆ และการที่จะจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ จะต้องคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของวิชาภาษาไทย ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้ คือ

1. หมวดวิชาภาษาไทย ประกอบด้วยวิชาบังคับและวิชาเลือก สำหรับวิชาบังคับนั้น ได้แก่ รายวิชา ท 401 ท 402 ท 503 ท 504 ท 605 และ ท 606 เรียนวิชาละ 2 คาบต่อสัปดาห์ มีค่ารายวิชาละ 1 หน่วยการเรียนรู้ รวม 6 หน่วยการเรียนรู้ โดยจัดให้นักเรียนภาคเรียนละ 1 รายวิชา เรียงตามลำดับต่อเนื่องกันไป

ส่วนวิชาเลือกมีจำนวน 16 รายวิชา แต่ละรายวิชามีจำนวนคาบและหน่วยการเรียนรู้เท่ากับรายวิชาบังคับ จัดไว้สำหรับนักเรียนที่มีความสนใจทางภาษาไทยเป็นพิเศษ เพื่อเสริมทักษะเพิ่มเติมหรือเพื่อจะศึกษาภาษาไทยให้ลึกซึ้งต่อไป ซึ่งนักเรียนอาจเลือกเรียนในชั้นใดก็ได้

2. สื่อการเรียนวิชาภาษาไทยในระบับนี้มีหนังสือชุดทักษะพัฒนา และวรรณวิจิตร (ท 401 ท 402 ท 503 และ ท 504) ภาษาพิจารณา (ท 605 และ ท 606) หนังสือรายวิชาเลือกทุกรายวิชา แต่ละเล่มจะมีคู่มือประกอบการสอน นอกจากนั้นก็ยังมีหนังสือกำหนดให้อ่านนอกเวลา และหนังสืออ่านประกอบอื่น ๆ

3. การสอนภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 นี้ เน้นให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย สามารถนำภาษาไทยไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน อันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองและสังคมต่อไป

4. ตามเกณฑ์การจบหลักสูตร นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทุกคน นอกจากจะต้องเรียนวิชาต่าง ๆ ให้ครบตามโครงสร้างของหลักสูตรแล้ว จะต้องผ่านวิชาบังคับภาษาไทยด้วยจึงจะถือว่าจบหลักสูตร ถ้าสอบไม่ผ่านจะต้องเรียนซ่อมเสริมจนกว่าจะสอบผ่าน

จุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524

หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ได้กำหนดจุดประสงค์ไว้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 18 และ 20)

1. มุ่งให้มีการฝึกใช้ภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารให้มีประสิทธิภาพตามวัยและศักยภาพ
2. ให้มีคุณสมบัติเป็นคนช่างสังเกต มีความคิดเชิงวิจารณ์ มีก่านิยมและระบินิยมอันพึงประสงค์
3. ให้มีความรู้พื้นฐานเพื่อใช้ในการสื่อสาร และเล็งเห็นความจำเป็นที่ต้องใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้นั้น ผู้วิจัยได้พิจารณามากกว่าเพียง 3 คำน ได้แก่

1. การใช้และปัญหาการใช้หลักสูตร
2. การประเมินผลการใช้หลักสูตร
3. งานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรในต่างประเทศ

1. การใช้และปัญหาการใช้หลักสูตร

มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้และปัญหาการใช้หลักสูตรไว้เป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและนำมากล่าวไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

ทวีศักดิ์ ญาณประทีป (ทวีศักดิ์ ญาณประทีป 2514 : 87 - 88) วิจัยเพื่อการศึกษการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดราชบุรี โดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพการสอนของครู การดำเนินการสอน ปัญหา ข้อคิดเห็น และความต้องการของครูภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดราชบุรี จำนวน

141 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่าหลักสูตรกำหนดไว้เหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชาภาษาไทยในหลักสูตร เหมาะสมกับนักเรียน การสอนใช้วิธีบรรยายและการทำแบบฝึกหัด การวัดผลใช้ข้อเขียนแบบอัตนัยปนปรนัย เกี่ยวกับหนังสือเรียน ครูมีความต้องการคู่มือประกอบการสอน หนังสือสำหรับคนคว่าเกี่ยวกับภาษาไทย และหนังสือแบบฝึกทักษะ ครูเห็นว่าแบบเรียนวรรณคดีไทย เลือกรื่องให้นักเรียนเหมาะสมค่อนข้างมาก เกี่ยวกับความคิดเห็นและความต้องการอื่น ๆ ของครูพบว่า ครูต้องการความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์ ต้องการให้ผู้บริหารสนับสนุนการสอนภาษาไทย และต้องการฝึกอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับภาษาไทยมากที่สุด

ในปี พ.ศ. 2519 มาลี อุ่นอก (มาลี อุ่นอก 2519 : 43 - 44) ศึกษาความเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาวรรณคดีไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2516 - 2518 โดยใช้แบบสอบถามประชากรซึ่งเป็นครูภาษาไทยและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทุกคนในโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า ครูต้องการให้มีการปรับปรุงหลักสูตรภาษาไทย เนื่องจากหลักสูตรมีเนื้อหาวิชามากเกินไป น่าเบื่อหน่าย เนื้อหาไม่สอดคล้องกับสภาพของสังคมปัจจุบัน อันเป็นเหตุให้นักเรียนเบื่อหน่ายและต่อต้านการเรียนการสอนวิชาวรรณคดีไทย นอกจากนั้นยังได้เสนอแนะว่า ครูผู้สอนควรได้ศึกษาวิธีสอนใหม่ ๆ และควรเป็นผู้รอบรู้ในวิทยาการแขนงอื่น ๆ เพื่อนำมาสอดแทรกในการสอนวิชาวรรณคดีไทย และต้องการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาไทยด้วย

ในปีเดียวกันนี้ อภิวัฒน์ ปรีชาประศาสน์ (อภิวัฒน์ ปรีชาประศาสน์ 2519 : 97 - 106) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 หมวดวิชาภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ครูภาษาไทยจำนวน 110 คน ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 68 คน ศึกษานิเทศก์จำนวน 12 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ผลการศึกษพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์หมวดวิชาภาษาไทยและนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการปรับปรุงและเนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

มีบางประการควรแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้เนื้อหาทันสมัย น่าสนใจและเหมาะสมกับสภาพการณ์ และความต้องการของสังคมปัจจุบัน ด้านการเรียนการสอน ครูต้องการมีความสามารถ มีความคิดก้าวหน้าและริเริ่มสร้างสรรค์ สนใจส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอน ด้าน อุปกรณ์การสอน ต้องการอุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องการแบบเรียนที่ดีมีมาตรฐานทันสมัย น่าสนใจ และมีเนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนในระดับต่าง ๆ ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ครูและนักเรียนมีความเห็นว่า การวัดผล เป็นแบบร้อยละมีความยุติธรรมและมีประสิทธิภาพมากกว่า ระบบใหม่ แบบบริหารและศึกษานิเทศก์มหาวิทยาลัยภาษาไทย เห็นว่าการวัดผลแบบแบ่งคะแนน เป็น 4 ระดับ ให้ความยุติธรรมและมีประสิทธิภาพมากกว่า นอกจากนั้นนุญฝ่ายต่างก็มีความปรารถนาที่จะมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรด้วย

ในปีต่อมา สุมิตร คุณานุกร และคนอื่น ๆ (สุมิตร คุณานุกร และคนอื่น ๆ 2520 : 67 - 68) ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 ของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไปและโรงเรียนมัธยมแบบประสม โดยใช้แบบสอบถามพบว่า ในหมวดวิชาภาษาไทย มีปัญหาดังนี้

1. งบประมาณไม่เพียงพอ
2. ครูขาดความเข้าใจเรื่องหลักสูตร
3. ปัญหาในการเปิดรายวิชาเลือกต่าง ๆ
4. เนื้อหาวิชากับเวลาเรียนไม่พอดีกัน
5. หนังสืออ่านประกอบวิชารวมคดีไทยไม่มี หรือมีไม่เพียงพอ
6. เวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมไม่มีหรือมีไม่มาก
7. ปัญหาในการเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
8. ปัญหาในการประเมินผลการเรียนให้ครบทั้ง 4 ทักษะ
9. ปัญหาในการจัดระดับคะแนน

นอกจากนั้น เมื่อนำความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมาเปรียบเทียบกับระหว่างครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไปกับครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม พบว่า ไม่แตกต่างกันแต่อย่างใด

ในปี พ.ศ. 2521 ปองจิต อ่อนเฒ่า (ปองจิต อ่อนเฒ่า 2521 : 120-121) ศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรฉบับพุทธศักราช 2518 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูภาษาไทยจำนวน 142 คน และนักเรียนจำนวน 240 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 24 แห่ง โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเป็นเครื่องมือในการวิจัยพบว่า ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาภาษาไทยที่ครูภาษาไทยประสบนั้น ได้แก่ ปัญหาความยากในการวัดผล ทำให้โอกาสวัดผลระหว่างภาคเรียนมีน้อย ไม่ค่อยมีโอกาสนักเรียนได้ทำกิจกรรมในชั้นและสอนไม่ทัน ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนไม่ดีพอ มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาภาษาไทย และเตรียมตัวไม่พร้อมที่จะสอบ ด้านความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผลครูภาษาไทยประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น ไม่ชำนาญการสร้างข้อสอบ มีความสนใจในการสร้างข้อสอบชนิดต่าง ๆ นอกจากนั้นมีปัญหาค้นเวลาในการสร้างและตรวจให้คะแนนข้อสอบน้อย การให้เกรดมีปัญหา และเกณฑ์การให้เกรดของครูแต่ละคนต่างกัน ในด้านความต้องการของครูภาษาไทย ต้องการจัดตั้งคลังข้อสอบไว้เป็นแหล่งกลางให้ครูใช้ยืมมากที่สุด นอกจากนั้นยังต้องการให้จัดหาอุปกรณ์และคู่มือการวัดผลไว้ให้เพียงพอ

ในปี พ.ศ. 2523 พรทิพย์ กอสุวรรณ (พรทิพย์ กอสุวรรณ 2523 : 80-84) วิจัยเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพมหานครกับเขตการศึกษา 12 เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูภาษาไทยทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน และเขตการศึกษา 12 จำนวน 99 คน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเป็นเครื่องมือในการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา 12 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทย รวมทั้งแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้เรียนตามหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมาก และส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ไม่แตกต่างกัน นอกจากนั้นครูภาษาไทยได้เสนอแนะว่า

ควรปรับปรุงความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรตลอดจนแบบเรียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้การใช้หลักสูตร เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพควรจะได้จัดอบรมครูภาษาไทยทุกคน ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาไทยอยู่เสมอ

ในปีต่อมา สุชาติ วงศ์สุวรรณ (สุชาติ วงศ์สุวรรณ 2524 : 88 - 89) ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร วิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียนจำนวน 145 คน และครูผู้สอนวิชาภาษาไทยจำนวน 141 คน จากโรงเรียน มัธยมศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันและเห็นด้วย ในระดับมากในด้านต่าง ๆ คือ

1. ระดับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยมีความสอดคล้องกับหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น
2. การที่หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับ และได้แบ่งออกเป็นวิชาบังคับและวิชาเลือก ตลอดจนความเหมาะสมของเวลาเรียน
3. การกำหนดหนังสือให้เลือกอ่านและเนื้อหาวิชาบังคับ เหมาะสมกับวัยและความพร้อมของนักเรียน
4. การสอนภาษาไทยโดยการสัมพันธ์ทักษะและวิธีสอนแบบฝึกทักษะ
5. ระเบียบการวัดผลประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และพบว่ามีปัญหาในการสร้างเครื่องมือให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละวิชา

นอกจากนั้น จากการวิจัยของ สายสมร คีวีเศษ (สายสมร คีวีเศษ 2525 : 85 - 86) ที่ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะของ โรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตรระดับประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ในเขตการศึกษา 7 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 61 คน และครูประจำครูผู้สอนจำนวน 325 คน จาก 35 โรงเรียน ในเขตการศึกษา 7 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูที่เคย

ได้รับการยอมรับเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 มาแล้วเป็นอย่างดี มีความเห็นว่าสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้เป็นอย่างดี โดยครูประจำการ ผู้สอนกลุ่มทักษะมีความเข้าใจเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ การเตรียมการเรียน การสอน การใช้สื่อการเรียน สามารถหาเทคนิควิธีสอนและกิจกรรมที่เสนอในแผนการสอน หรือคู่มือครูไปใช้ได้เป็นอย่างดี และยังเสนอแนะอีกว่าการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรเป็นสิ่งจำเป็นมาก และโรงเรียนจะต้องหาทุกรูปแบบ เพราะผู้ปกครองอีกเป็นจำนวนมากยังไม่เข้าใจเจตนารมณ์ของหลักสูตร จึงทำให้โรงเรียนไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองและชุมชนเท่าที่ควร

นอกจากการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครู นักเรียนและผู้บริหารที่มีต่อการใช้หลักสูตรในระดับต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว ยังมีผู้ศึกษาถึงการนำเอาความคิดเห็นของครู และผู้บริหารที่มีต่อการใช้หลักสูตรมาเปรียบเทียบกัน โดยศึกษาจากตัวแปรด้านวุฒิ ประสบการณ์ในการสอน และสภาพโรงเรียน ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ คือตัวแปรดังกล่าวไม่มีผลทำให้ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อหลักสูตรแตกต่างกัน แต่อย่างใด ดังผลการวิจัยต่อไปนี้

ในปีการศึกษา 2520 วิเชียร เทียมเมือง (วิเชียร เทียมเมือง 2520 : 140 - 142) ศึกษาปัญหาและความคิดเห็นของครูประมณปีที่หนึ่งในการทดลองใช้หลักสูตร ประโยคประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับร่าง พ.ศ. 2518) กลุ่มตัวอย่างเป็น ครูประจำชั้นประมณปีที่หนึ่งในโครงการทดลองใช้หลักสูตรของกรมวิชาการจำนวน 24 คน กรมสามัญศึกษาจำนวน 15 คน และเขตการศึกษาจำนวน 23 คน รวม 62 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ไม่แตกต่างกัน ทั้งในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาและการเรียนการสอน การประเมินผล ตลอดจนการบริหารและบริการหลักสูตร

เช่นเดียวกับงานวิจัยของ เพ็ญศรี สืบพา (ส่วนงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521 : 18) ซึ่งศึกษาความเข้าใจของครูชั้นประมณปีที่หนึ่ง เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยแยกตามประสบการณ์ในการสอนและวุฒิของครูกลุ่มตัวอย่าง เป็น

ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลในจังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งมาก เข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 คล้ายคลึงกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งน้อย และครูที่มีวุฒิทางครูสูงก็มีความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร คล้ายคลึงกับครูที่มีวุฒิทางครูต่ำ

นอกจากนั้น ชลลดา แสงวัฒน์ (ชลลดา แสงวัฒน์ 2523 : 84 - 85) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในกลุ่มทักษะของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่สอง โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ครูผู้สอนกลุ่มวิชาทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ปีการศึกษา 2522 จำนวน 620 คน ที่สอนอยู่ในโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 278 โรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่มีวุฒิ และประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรไม่แตกต่างกันทั้งในหมวดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การเรียนการสอน การประเมินผลและการบริหาร และบริการหลักสูตร นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ระดับมาตรฐานของโรงเรียนยังมีผลต่อความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ ในหมวดการบริหารและบริการหลักสูตร โดยครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานดี มีความคิดเห็นแตกต่างจากครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานดี มีความคิดเห็นแตกต่างจากครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานพอใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกด้วย ส่วนครูที่สอนในโรงเรียนระดับมาตรฐานปานกลางและระดับมาตรฐานพอใช้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ คารารัตน์ อุทัยพยัคฆ์ (คารารัตน์ อุทัยพยัคฆ์ 2523 : 138 - 140) ที่ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มเสริมสร้างลักษณะนิสัย ของครูประถมศึกษาปีที่สอง กลุ่มตัวอย่างเป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่สอง จากโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี จำนวน 298 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูที่มีวุฒิและประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความเห็นต่อการใช้หลักสูตร ในหมวดจุดประสงค์ หมวดเนื้อหา หมวดการเรียนการสอน หมวดการประเมินผล และ หมวดการบริหารและบริการหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

2. ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ไม่แตกต่างกันในหมวดจุดประสงค์ การเรียนการสอน การประเมินผล การบริหารและ บริการหลักสูตร และมีความเห็นแตกต่างกันในหมวดเนื้อหา โดยที่ครูผู้สอนในโรงเรียน ขนาดกลาง เห็นด้วยกับหลักสูตรหมวด เนื้อหามากกว่าครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูในโรงเรียนขนาดเล็ก เห็นด้วยกับหลักสูตรหมวดเนื้อหา มากกว่าครูในโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การประเมินผลการใช้หลักสูตร

ในปี พ.ศ. 2513 เพ็ญณี นารายณ์ประธาน (เพ็ญณี นารายณ์ประธาน 2513 : 120 - 121) ศึกษาและประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ. ชั้นสูง พ.ศ. 2510 จากวิทยาลัยครูสองแห่งในจังหวัดพระนคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง จำนวน 13 คน จากวิทยาลัยครูสองแห่งในจังหวัดพระนคร ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มครูที่มีอายุมากเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดีกว่ากลุ่มครูที่มีอายุน้อย
2. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนและวุฒิต่างกัน เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ สุพจน์ พฤกษ์วัน (สุพจน์ พฤกษ์วัน 2515 : 104 - 107) ซึ่งวิเคราะห์และประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับ ป.กศ. พุทธศักราช 2508 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับ ป.กศ. จำนวน 32 คน และนักศึกษาจำนวน 240 คน จากวิทยาลัยครู 6 แห่ง โดยใช้แบบสอบถามเป็น เครื่องมือในการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มครูที่มีอายุมากกับกลุ่มครูที่มีอายุน้อย เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่แตกต่างกัน
2. กลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดีกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย และนอกจากนี้ยังพบอีกว่า

กลุ่มครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาไทยดี จะสามารถเลือกกระบวนการสอนและการวัดผลได้ดีกว่ากลุ่มครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรน้อย และครูมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับ ป.กศ. พุทธศักราช 2508 ที่ตั้งไว้เหมาะสมดีแล้ว แต่ในทางปฏิบัติไม่สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างครบถ้วน และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในระดับพอใช้

ในปี พ.ศ. 2522 ชาเลื่อง ทวีเคชา (ชาเลื่อง ทวีเคชา 2522 :

140 - 144) ได้ประเมินผลหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 5 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาจำนวน 76 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 760 คน จากโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 5 โดยใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนส่วนมากมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง สามารถสอนและวัดผลประเมินผลได้ตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของหลักสูตรในระดับดีพอสมควร
2. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันและสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ในการสอนและผลสัมฤทธิ์ในการประเมินผลไม่แตกต่างกัน
3. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันและสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่แตกต่างกัน
4. ครูที่มีวุฒิ ประสบการณ์ในการสอน และหาการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรสอดคล้องกันเกือบทุกเรื่อง

5. การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียน พบว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันและสูงกว่าเกณฑ์ทุกกลุ่มเมื่อใช้เกณฑ์ตัดสินร้อยละ 50 โดยที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในปี พ.ศ. 2523 วสันต์ วัชรองรัตน์ (วสันต์ วัชรองรัตน์ 2523 : 86 - 87) ประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 1 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1,306 คน และครูสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 37 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 23 โรงเรียน โดยใช้แบบสอบถามและข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย พบว่า

1. ครูสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรแตกต่างกัน โดยที่ครูวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรในเชิงนิมมาน (Positive) สูงกว่าครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป
2. ครูสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรไม่แตกต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี และมากกว่า 5 ปี ทั้งสองกลุ่มต่างก็มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรในเชิงนิมมาน (Positive) เช่นเดียวกัน

3. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลาง และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก

4. นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยสูง กับนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่ำ

สมพงษ์ สังข์ประสิทธิ์ (สมพงษ์ สังข์ประสิทธิ์ 2525 : 140 - 155) ได้ประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521 ของครูผู้สอนและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดเลย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2524 จำนวน 121 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2525 จำนวน 299 คน จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดเลย จำนวน 55 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521 ในรายหมวกและโดยส่วนรวมทั้งหมกอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากความคิดเห็นของครูผู้สอนในหมวกการวัดและประเมินผล เท่านั้นที่อยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลการใช้หลักสูตรพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการประเมินผลการใช้หลักสูตรโดยแยกตามจังหวัด ระดับของวุฒิ ประสบการณ์การสอน การอยู่และไม่ได้อยู่ในระหว่างการเข้ารับการอบรมหรือศึกษาต่อเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะ และขนาดของโรงเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลการใช้หลักสูตรแยกตาม จังหวัดและโครงการเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นแยกตาม ขนาดของโรงเรียนซึ่งพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียน เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการใช้หลักสูตรส่วนใหญ่มีปัญหาและข้อเสนอแนะสอดคล้องกันในเรื่อง เกี่ยวกับการอุปกรณ์ การเรียนการสอน เนื้อหาของวิชาและหนังสือแบบเรียน

ปีการศึกษา 2523 กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ 2523 : 1 - 28) ได้ประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของปีการศึกษา 2522 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 163 คน ครูในหมวดวิชาต่าง ๆ จำนวน 937 คน และนักเรียน จำนวน 30,368 คน จากโรงเรียนที่เปิดสอนถึงขั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 94 โรงเรียน โดยประเมิน 5 วิชา ได้แก่ วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และ วิทยาศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับความสำเร็จของการใช้หลักสูตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนใน 5 วิชาดังกล่าว

ผลการวิจัยพบว่า เฉพาะหมวดวิชาภาษาไทย ว่าการใช้แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนซึ่งตั้ง เกณฑ์ไว้ว่า นักเรียนควรทำข้อสอบได้ร้อยละ 60 ของจำนวนจุดประสงค์ ทั้งหมดของแต่ละวิชา มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวเพียง 5.65 % ของนักเรียนที่เข้ารับการ ประเมินทั้งหมด จากแบบประเมินผลการ เรียนที่ประเมินโดยครูผู้สอน พบว่า ในจำนวน 25 จุดประสงค์ของวิชาภาษาไทย มีนักเรียนทำได้ในจุดประสงค์ต่าง ๆ อยู่ในช่วง 51.42 - 68.38 % ส่วนแบบประเมินผลการใช้หลักสูตรที่ตอบโดยผู้บริหารพบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า คุณค่าและความเหมาะสมของหลักสูตรฉบับนี้อยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พอสรุปได้ว่านักเรียนส่วนน้อยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของ หลักสูตร ในขณะที่ครูและผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าหลักสูตรนี้มีคุณค่าและเหมาะสมคือ องค์ประกอบ

ที่ทำให้การใช้หลักสูตรบรรลุผลน้อยกว่าเท่าที่ควร คือ โรงเรียนขาดความพร้อมทางวัสดุอุปกรณ์ โดยเฉพาะเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร ครูยังขาดความรู้และทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล

ปีการศึกษา 2524 สำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประเมินมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ (กมล สุคประเสริฐ 2526 : 13 - 15 และ กระทรวงศึกษาธิการ 2526 : 1 - 118) มีจุดประสงค์ที่จะรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเพื่อประโยชน์ในการวางแผนการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อการพัฒนาหลักสูตร เป็นการประเมินความสามารถเชิงสมรรถนะ (Competencies) ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 จำนวน 12,000 คน โดยใช้แบบทดสอบเพื่อประเมินสมรรถนะ ผลการประเมินปรากฏว่า

เฉพาะในเขตการศึกษา 11 มีนักเรียนเข้ารับการประเมิน 1,200 คน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนครราชสีมา และบุรีรัมย์ วิชาที่ทำการประเมินได้แก่ วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา พลานามัย และศิลปะศึกษา ได้กำหนดเกณฑ์ตายตัวไว้ 2 ระดับ คือ ระดับ 60 % อยู่ในเกณฑ์พอใช้ และระดับ 80 % อยู่ในเกณฑ์ดี

ผลจากการทดสอบเฉพาะวิชาภาษาไทยซึ่งมีจำนวน 11 สมรรถนะ ปรากฏว่านักเรียนในเขตการศึกษา 11 สามารถทำคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้เพียง 2 สมรรถนะเท่านั้น ได้แก่

สมรรถนะที่ 1 ความสามารถในการอ่านแล้ววิเคราะห์ความจากงานเขียนทุกรูปแบบได้ (60.00 %)

สมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการอ่านแล้วตีความจากงานเขียนทุกรูปแบบได้ (64.60 %)

นอกจากนี้ นักเรียนสามารถทำคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าระดับพอใช้ทั้งสิ้น ได้แก่ สมรรถนะที่ 3 ความสามารถในการอ่านแล้วแปลความจากงานเขียนทุกรูปแบบได้ (51.95 %)

สมรรถนะที่ 4 ความสามารถในการอ่านแล้วแปลคำจากงานเขียนทุกรูปแบบได้ (46.88 %)

สมรรถนะที่ 5 ความสามารถในการอ่านแล้วแปลกลุ่มคำหรือข้อความจากงานเขียนทุกรูปแบบได้ (58.65 %)

สมรรถนะที่ 6 ความสามารถในการใช้คำพูดได้ถูกต้องหลักไวยากรณ์ (42.93 %)

สมรรถนะที่ 7 ความสามารถในการนาคำสุภาพ คำคม คำพังเพย และข้อคิดมาใช้พูดเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันได้ (56.91 %)

สมรรถนะที่ 8 ความสามารถในการถอดคำประพันธ์ให้อ่านได้ใจความสละสลวยครบถ้วนตามเนื้อหาและถูกต้องตามความหมาย (37.88 %)

สมรรถนะที่ 9 ความสามารถในการเขียนเรียงความ เขียนแสดงความรู้สึกของตน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมาย (46.54 %)

สมรรถนะที่ 10 ความสามารถในการคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดสวยงามอ่านง่ายและถูกต้องตามหลักเกณฑ์ (25.35 %)

สมรรถนะที่ 11 ความสามารถในการอ่านได้เร็ว และใช้คำต่อเนื่องระหว่างคำหรือประโยคถูกต้องตามเนื้อหา (0.00 %)

จากสมรรถนะที่ 3 ถึง 11 นอกจากนักเรียนในเขตการศึกษา 11 ทำคะแนนได้ต่ำกว่าระดับพอใจ (60 %) แล้ว ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้ง 12 เขตการศึกษาและเขตการศึกษารุงเทพมหานคร ยังพบอีกว่า มีถึง 3 สมรรถนะที่นักเรียนในเขตการศึกษา 11 ทำคะแนนเฉลี่ยได้ต่ำที่สุดของประเทศ ได้แก่ สมรรถนะที่ 4, 6 และ 11 และมีข้อน่าสังเกตอีกว่า เมื่อมาเอาคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในเขตการศึกษา 11 มาเทียบกับคะแนนมาตรฐานจะได้เพียง 44.69 % เท่านั้น ซึ่งจัดว่าต่ำกว่าระดับพอใจทั้งสิ้น และอาจตั้งข้อสังเกตได้อีกว่า นักเรียนในเขตการศึกษา 11 ไม่สามารถทำคะแนนได้ถึงระดับดี (80 %) เลย แม้เพียงสมรรถนะเดียว

ด้วยวิธีเดียวกันนี้ ในปีการศึกษา 2526 กระทรวงศึกษาธิการก็ได้ประเมิน
มาตรฐานการศึกษาระดับชาติอีกครั้งหนึ่ง (กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา
11 2527 : 4 - 50 และเยี่ยม โทณูเลียง 2527 : 7 - 8) โดยได้ประเมิน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศ จำนวน 147,834 คน ซึ่งเป็นนักเรียนรุ่นแรกที่ผ่านมา
การเรียนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 และเป็นหลักสูตรที่
ใช้อยู่ในปัจจุบัน วิชาที่ประเมินมี 5 วิชา คือ วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา พลานามัย
คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โดยใช้แบบทดสอบเพื่อประเมินสมรรถนะ (Competencies)
ซึ่งตั้งเกณฑ์ค่าเฉลี่ยระดับประเทศของแต่ละวิชาไว้ 500 คะแนน ผลการประเมินปรากฏ
ดังนี้

สำหรับวิชาภาษาไทย นักเรียนในเขตการศึกษา 11 ซึ่งมีจังหวัดนครราชสีมา
ชัยภูมิ สุรินทร์ บุรีรัมย์ และศรีสะเกษ เข้ารับการประเมิน 12,265 คน ทำคะแนนเฉลี่ย
รวมทั้งหมดได้เท่ากับ 477.416 จัดอยู่ในระดับปานกลางและต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยระดับ
ประเทศอยู่ 22.584 และเมื่อแยกผลการประเมินเป็นรายจังหวัดก็พบว่าอยู่ในเกณฑ์
ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยระดับประเทศในทุกจังหวัด โดยเรียงลำดับคะแนนจากสูงสูกไปหาต่ำสุด
ได้ดังนี้คือ

จังหวัดนครราชสีมา	ทำคะแนนเฉลี่ยได้	486.249	คะแนน
จังหวัดสุรินทร์	ทำคะแนนเฉลี่ยได้	484.404	คะแนน
จังหวัดบุรีรัมย์	ทำคะแนนเฉลี่ยได้	481.265	คะแนน
จังหวัดชัยภูมิ	ทำคะแนนเฉลี่ยได้	468.405	คะแนน
จังหวัดศรีสะเกษ	ทำคะแนนเฉลี่ยได้	455.964	คะแนน

ในปีการศึกษา 2527 ก็มีการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 อีกครั้งหนึ่ง (กรมวิชาการ 2528 : 38 - 40) ปรากฏว่านักเรียน
ในเขตการศึกษา 11 ทำคะแนนเฉลี่ยได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ เช่นเดียวกับปีการศึกษา
2526

ผลจากการประเมินมาตรฐานการศึกษาระดับชาติในแต่ละครั้งที่ผ่านมา เป็นที่
 หนักใจของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นอันมาก (โกวิท ประวาลพุกษ์ 2527 : 1
 และไทยรัฐ 25 สิงหาคม 2527 : 8) กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขต
 การศึกษา 11 ได้จัดให้มีการประชุมสัมมนาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาขึ้น ระหว่างวันที่
 13 - 15 มิถุนายน 2527 ณ จังหวัดนครราชสีมา (กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
 เขตการศึกษา 11 : คานา, 1 - 5 และ 46 - 49) เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขและ
 พัฒนาการเรียนการสอน อันจะเป็นแนวทางทำให้มาตรฐานการศึกษาของ เขตนี้ยิ่งขึ้น
 แต่ผู้เข้าร่วมการประชุมสัมมนาในครั้งนั้นมีเพียงตัวแทนของหมวดวิชา ซึ่งอาจจะได้แก่
 หัวหน้าหมวดวิชา หรือครูผู้สอนบางระดับชั้นเท่านั้น ทำให้เป็นครูผู้สอนทุกคนในทุก ๆ
 รายวิชาไม่ สรุปผลจากการประชุมสัมมนาในกลุ่มวิชาภาษาไทยได้ว่า สาเหตุที่คะแนนเฉลี่ย
 ของการทดสอบจากการประเมินความสามารถเชิงสมรรถนะของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
 อาจเนื่องมาจากสาเหตุใหญ่ ๆ 3 ฝ่าย คือ

1. ครูผู้สอน ได้แก่ ครูขาดความสนใจในการศึกษาหลักสูตร ไม่เปลี่ยนแปลง
 พฤติกรรมการสอน สอนไม่ตรงวิชาที่ตนถนัด ยึดหนังสือเรียนมากกว่าหลักสูตร ขาดการ
 วางแผนการสอน รับผิดชอบงานสอนและงานอื่นมาก สร้างเครื่องมือวัดผลไม่ตรงจุดประสงค์
 เน้นความจำมากกว่าความคิด

2. ตัวนักเรียน ได้แก่ มีพื้นฐานรู้ภาษาไทยอ่อน มีฐานะยากจนทำให้ขาดทุนทรัพย์
 ที่จะจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้ครบครัน อยู่ในภูมิประเทศที่การสื่อสารคมนาคมไม่สะดวก
 ขาดเรียนบ่อย ขาดความสนใจวิชาภาษาไทย สติปัญญาไม่สู้ดี ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญ
 ของวิชาภาษาไทย ใฝ่รับอิทธิพลของสื่อมวลชน สิ่งแวดล้อมและภาษาถิ่น

3. การบริหารงานด้านวิชาการ ได้แก่ ผู้บริหารให้ความสำคัญของวิชาภาษาไทย
 น้อยเกินไป ขาดการนิเทศภายในหมวดวิชา ผู้บริหารขาดการติดตามผลงาน แหล่งก้นคว้า
 ด้านวิชาการมีไม่เพียงพอ จัดสรรบุคคลเข้ารับการอบรมสัมมนาไม่ทั่วถึง

3. งานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรในต่างประเทศ

อาคตาร์ (Akhtar, 1975 : 1869-1 - 2450-4) วิจัยเรื่อง

"การวางแผนและพัฒนาหลักสูตรระดับประถมศึกษาในประเทศปากีสถาน" (Curriculum Planning and Development in Elementary School of Pakistan)

มีความมุ่งหมายที่สำคัญ คือ เพื่อจะชี้แนะและอธิบายถึงสถานะของการวางแผนและพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศปากีสถาน และเพื่อวางโครงการว่า หลักสูตรในอนาคตควรจะเป็นอย่างไร ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

1. การวางแผนและพัฒนาหลักสูตรควรทำในระดับชาติ เพื่อจะได้หลักสูตรที่ใช้ได้ทั่วทั้งประเทศและเหมาะสมกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่น และแต่ละท้องถิ่นควรมีหลักสูตรเฉพาะของตน แต่มีระบบซึ่งอยู่ในกรอบเกี่ยวกับหลักสูตรระดับชาติ ในการวางแผนหลักสูตร ครูผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครอง นักการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และอื่นๆ ควรจะเป็นตัวแทนในคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร

2. การฝึกหัดครู ควรจะเน้นการหาแผนการสอน การวางแผนหลักสูตร การจัดระบบโรงเรียน ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็ก การฝึกเฉพาะตัว การพิเศษของครูที่มีความสามารถ และมีสถาบันฝึกหัดครูที่มีมาตรฐานเพียงพอ

3. ควรมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้บ่อยขึ้น โดยคำนึงถึงประสบการณ์ที่ผ่านมาในอดีต ปัจจุบัน และความต้องการในอนาคต วิธีการวัดผลควรที่จะเปลี่ยนจากการวัดปีละครั้งมาเป็นระบบการวัดปีละ 4 ครั้ง

4. กลวิธีสอนและวิทยาการใหม่ ๆ ครูใหญ่ควรได้นำเข้าไปใช้ในโรงเรียน เพื่อเร้าให้ครูเกิดความคิดใหม่ ๆ ในวิธีการเรียนการสอนเพื่อสนองความต้องการของเด็ก

วอเรน (Warren, 1974 : 3561-2) ได้วิจัยแนวปฏิบัติในการส่งเสริมครูประจำการพบว่า การจัดโครงการอบรมควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับความต้องการของครูแต่ละคน และควรมีการประเมินความต้องการและความสนใจของครูเป็นรายบุคคล เพื่อ

นำไปพิจารณาปรับปรุงคุณภาพของครู ซึ่งเห็นได้ว่าการบริหารและบริการหลักสูตรนั้น การจัดอบรมครูประจำการให้มีความรู้เพิ่มเติมตามความต้องการและความสนใจของครู เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

จะเห็นได้ว่า ผลการวิจัยทั้งสอง มุ่งเน้นคุณภาพและความต้องการของครู เป็นสำคัญ เพราะถือว่าครูเป็นผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง และควรได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ในการพัฒนาคุณภาพของครู รวมทั้งครูต้องเป็นผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรด้วย เสมอ

ลางเกนบัค (Langenbach. 1972 : 35 - 38) ได้วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา เครื่องมือทดสอบวัด เจตคติของครูต่อการใช้และวางแผนหลักสูตร โดยครู และผู้บริหาร ทุกระดับเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา หลักสูตรได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีส่วนร่วม ระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอนของครู มีอิทธิพลต่อคะแนนของการทดสอบด้วย และยังพบอีกว่า ครูที่มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วม ในการวางแผนหลักสูตรจะมีเจตคติทางบวกต่อการใช้และวางแผนหลักสูตรมากกว่าครู ที่ไม่มีส่วนร่วมหรือมีประสบการณ์ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับที่ โจฮันเซน (Johansen. 1967 : 82) ได้วิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของการรับรู้ของครูกับการตัดสินใจ ใช้และส่งเสริมหลักสูตรในห้องเรียน โดยที่ครูทั้งสี่ระดับของรัฐอิดลินอยส์เป็นผู้กรอกแบบสอบถาม พบว่า ครูที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เป็นผู้ส่งเสริมและนำหลักสูตร ไปใช้ได้ดีกว่าครูที่ ไม่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร

มาโกชิ (Makoshi. 1979 : 6607-A) ได้ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชา คณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาของ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ผลจากการวิจัยพบว่า

1. เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ทั้งแผนเก่าและแผนใหม่ไม่ได้แตกต่างกันเลย และ ไม่สามารถจำแนกได้ว่าหลักสูตรใดเป็นแผนเก่าหรือหลักสูตรใดเป็นแผนใหม่
2. เนื่องจากเนื้อหาของหลักสูตรคณิตศาสตร์แผนใหม่ไม่ได้แตกต่างไปจากแผนเก่า เลย เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่จัดให้เรียนจึงออกแบบสำหรับนักเรียนระดับสติปัญญาสูง เท่านั้น เช่นเดียวกับหลักสูตรเก่า

3. กระทรวงศึกษาธิการให้ความสนใจในการปรับปรุงหลักสูตรน้อยมาก
4. ชาวชาอูทืออระเบียบไม่สนใจการสอนและการฝึกเพื่อให้เป็นครูคณิตศาสตร์
- ครูส่วนใหญ่จึงไม่ใช่ชาวชาอูทืออระเบียบและไม่มีวุฒิทางการสอนคณิตศาสตร์
5. มีครูและผู้บริหารโรงเรียนต่าง ๆ ในเมืองริยาร์ครูจักและเข้าใจหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์น้อยมาก

แพทริก (Pratrick, 1980 : 13) ได้ศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตรของประเทศแคนาดา โดยขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญหลายฝ่าย เช่น นักพัฒนาหลักสูตรแห่งชาติ คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาอื่น ๆ เพื่อพิจารณาหาความเหมาะสมในการพัฒนาหลักสูตรของประเทศ พบว่า ได้แนวคิดจากบุคคลหลายฝ่ายดังกล่าวว่าควรพิจารณาในสิ่งต่อไปนี้

1. สิ่งที่ควรได้รับการพิจารณาเป็นอันดับแรกคือ การจะบรรจุเนื้อหาอะไรลงไป
- ในหลักสูตร

2. เนื้อหาที่จะบรรจุในหลักสูตรควรมีนาน้อยเพียงใด
3. หลักสูตรนั้นควรทำเป็นแกนกลางเพื่อใช้ร่วมกันทั้งประเทศหรือไม่
4. ใครจะเป็นผู้กำหนดหรือกระทำทั้งสามขั้นตอนดังกล่าวมาแล้ว

นอกจากนั้นทุกฝ่ายเห็นว่าการพิจารณาร่างหลักสูตรนอกจากจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว ในบางกรณีครูผู้สอนควรมีส่วนในการตัดสินใจเลือกเนื้อหาด้วย ทั้งนี้ผู้บริหารและครู ตลอดจนหน่วยงานทางการพัฒนาหลักสูตรจะต้องรับผิดชอบอย่างจริงจังในการทดลองใช้หลักสูตรทุกระดับ

✓ ยัง บี แอล (Young, B.L. 1983 : 448) แห่งมหาวิทยาลัยลอนดอน ประเทศอังกฤษ ในขณะที่ได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษาประจำฝ่ายวิจัยและพัฒนาของกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศอินโดนีเซีย ได้ติดตามวิธีการประเมินผลหลักสูตรกระบวนการใช้หลักสูตร ฉบับ ค.ศ. 1975 ของประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ประกาศใช้มาเป็นเวลาเกือบ 10 ปี แล้ว ผลการวิจัยพบว่า ถึงแม้ว่าผู้มีหน้าที่รับผิดชอบทางการศึกษาจะได้พยายามประเมินผล

หลักสูตรและกระบวนการใช้หลักสูตรไปแล้วอย่างสม่ำเสมอ ทั้งยังได้ผลิตและแจกจ่ายเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการอบรมครูและทดลองนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เคลื่อนไหวเข้าสู่การศึกษาไปแล้วก็ตาม แต่ก็ได้กระทำเพียงจุดเดียว ซึ่งถือว่าอยู่ในวงแคบมาก อีกทั้งยังไม่ได้ใช้วิธีบริหารหลักสูตรอย่างฉลาด ทั้ง ๆ ที่ใช้หลักสูตรไปจนครบวงจรแล้ว เขาได้เสนอแนะว่า ควรจะใช้วิธีประเมินผลหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งจะต้องคำนึงถึงค่านิยม อุดมการณ์ และจุดหมายที่ประเทศชาติต้องการ เพื่อเป็นเกณฑ์ให้ผู้ตัดสินใจวางหลักสูตร ได้ใช้สำหรับประเมิน นอกจากนั้น ครูยังมีบทบาทสำคัญในการประเมินผลหลักสูตรและกระบวนการในขณะที่มีการใช้หลักสูตร และต้องหาวิธีให้ครูยอมรับนวัตกรรมใหม่ ๆ ทางการศึกษาอีกด้วย

ทอมวอลล์ เอ จี (Tomvall, L.G. 1984 : 912) แห่งภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยลินโกปิง ประเทศสวีเดน ศึกษาความคาดหวังของครูในโรงเรียนมัธยมแบบประสมระดับกลาง ถึงจุดหมายของการศึกษาและหลักสูตรที่ต้องการสำหรับโรงเรียนมัธยมแบบประสม โดยมีความมุ่งหมายที่ต้องการทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปของครูเกี่ยวกับหลักสูตรที่ใช้อยู่กับจุดมุ่งหมายหรือปรัชญาทางการศึกษาและหลักสูตรที่เขาต้องการ โดยทำการวิจัยกับครูจำนวน 40 คน ที่สอนประจำอยู่ในโรงเรียนและเป็นผู้รู้จักธรรมชาติของนักเรียน สามารถวางแผนการสอนและรู้จักหลักสูตรที่ใช้ได้เป็นอย่างดี โดยใช้แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบวัดทัศนคติ ตลอดจนเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระเสรีเกี่ยวกับเรื่องหลักสูตร การวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีเจตคติทางบวกและทางลบต่อหลักสูตรที่มีใช้อยู่แล้ว และมีจุดหมายหรือปรัชญาทางการศึกษาบางประการที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ครูทุกคนต่างมีอุดมคติต่อวิชาชีพของตน นอกจากนั้นยังได้เสนอแนะเพิ่มเติมอีกว่า การสร้างหลักสูตรนอกจากจะต้องมีปรัชญาการศึกษาอันเป็นจุดหมายหรืออุดมคติสูงสุดแล้ว ยังต้องคำนึงถึงรากฐานทางสังคมวิทยา ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ตัวครูผู้สอนเอง ความรู้พื้นฐานของนักเรียน ตลอดจนกลไกในการบริหารโรงเรียน ก็จำเป็นต้องคำนึงถึง เป็นอย่างมากด้วย จึงสมควรที่ผู้มีหน้าที่เขียนหลักสูตรจะต้องพิจารณาให้ถ้วนถี่ในขั้นสุดท้าย ก่อนที่จะประกาศใช้หลักสูตรฉบับนั้นต่อไป

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้นำมาอ้างอิงไว้ในบทนี้ ล้วนแสดงให้เห็นความสำคัญของหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร เพราะผลจากการวิจัยจะสามารถตอบคำถามได้ว่า หลักสูตรที่ประกาศใช้ไปแล้วนั้นมีความเหมาะสมเพียงใด ในด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนการบริหารและบริการหลักสูตร มีปัญหา อุปสรรค และจุดบกพร่องใดบ้าง อันจะเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพในการใช้ยิ่งขึ้น และด้วยเหตุที่หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ครบรอบการใช้อย่างสมบูรณ์แล้ว ทั้งผลจากการประเมินหลักสูตรในส่วนที่เป็นผลผลิตของหลักสูตร ทำให้รู้ว่าหลักสูตรยังไม่สัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยมีข้อสงสัยว่า อาจเกิดจากการ ขบวนการใช้หลักสูตรในระดับโรงเรียน ดังนั้นจึงจะศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของครูผู้สอน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนจากหลักสูตรฉบับนี้ โดยตั้งสมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร และสอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาในการใช้หลักสูตรแตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย มีปัญหาในการใช้หลักสูตรในด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาวิชาในหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน และการบริหารและบริการหลักสูตรสูงกว่าระดับปานกลาง
3. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกัน
4. คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนในเขตการศึกษา 11 ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการในการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำกับข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2529 จำนวน 112 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 17,017 คน ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11 ได้แก่ โรงเรียนในจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ จำนวน 62 โรงเรียน แบ่งออกเป็น โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 18 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 44 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 48 คน สุ่มจากประชากรจำนวน 112 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 877 คน สุ่มจากประชากร 17,017 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบ Stratified Random Sampling ซึ่งยึดขนาดของโรงเรียนตามเกณฑ์การแบ่งขนาดของกรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา 2521 : 8) เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 18 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 44 โรงเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 62 โรงเรียน ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กไม่มีสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รายละเอียดแสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

จังหวัด	อำเภอ	ชื่อโรงเรียน	ขนาดของโรงเรียน	จำนวนประชากร		จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	
				ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน
นครราชสีมา	เมือง	บุญวัฒนา	ใหญ่	3	408	3	61
	เมือง	ราชสีมาวิทยาลัย	ใหญ่	4	665	4	100
	ปักธงชัย	ปักธงชัยประชา					
		นิรมิตร	ใหญ่	3	369	3	55
	พิมาย	พิมายวิทยา	ใหญ่	3	391	3	59
	โชคชัย	โชคชัยสามัคคี	ใหญ่	2	295	2	44
	คง	เมืองคง	กลาง	2	189	2	28
ชัยภูมิ	เมือง	เมืองพญาแลวิทยา	ใหญ่	3	342	3	51
	จัตุรัส	จัตุรัสวิทยาคาร	ใหญ่	2	316	2	47
	เกษตรสมบูรณ์	เกษตรสมบูรณ์					
บุรีรัมย์		วิทยาคม	กลาง	2	154	2	23
	นางรอง	นางรอง	ใหญ่	4	414	4	62
	ลำปลายมาศ	ลำปลายมาศ	ใหญ่	3	361	3	54
	หนองกี่	หนองกี่วิทยาคม	กลาง	2	151	2	23
สุรินทร์	เมือง	สิรินธร	ใหญ่	4	417	4	63
	ปราสาท	ปราสาทวิทยาคาร	ใหญ่	2	223	2	33
	สังขะ	สังขะ	กลาง	1	186	1	28
ศรีสะเกษ	เมือง	ศรีสะเกษวิทยาลัย	ใหญ่	3	465	3	70
	กันทรลักษ์	กันทรลักษ์วิทยา	ใหญ่	3	379	3	57
	ราษีไศล	ราษีไศล	กลาง	2	126	2	19
รวม				48	5851	48	877

3. วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 48 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 877 คน สุ่มจากโรงเรียนที่ใช้เป็นประชากรในการศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มดังต่อไปนี้

3.1 สุ่มโรงเรียนแต่ละกลุ่มมาร้อยละ 25 ของโรงเรียนในแต่ละกลุ่มของแต่ละจังหวัด ส่วนที่เป็นเศษยกเป็นจำนวนเต็ม ได้โรงเรียนขนาดกลางจำนวน 5 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 13 โรงเรียน

3.2 จากโรงเรียนที่สุ่มได้ในข้อ 3.1 ได้จำนวนครูผู้สอน 48 คน แบ่งเป็นครูในโรงเรียนขนาดกลาง 9 คน และครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ 39 คน

3.3 สุ่มนักเรียนมาร้อยละ 15 ของนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่สุ่มได้ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบ Simple Random Sampling ได้จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 877 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นนักเรียนในโรงเรียนขนาดกลาง 121 คน และนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ 756 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

ของนักเรียน จึงได้สร้างแบบสอบถามปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ฉบับ และสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ฉบับ มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

1.1 ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตามตัวแปรที่ต้องการศึกษาได้แก่ ประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทย ประสบการณ์
ในการเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช
2524 และขนาดของโรงเรียนที่สอนอยู่ เป็นลักษณะแบบสำรวจรายการ (Check List)

1.2 ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ทั้ง 5 ด้าน คือ จุดประสงค์ของหลักสูตร
เนื้อหาวิชาในหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน
และการบริหารและบริการหลักสูตร โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating Scales)

1.3 ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูในการ
ปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ลักษณะคำถามแบบปลายเปิด
(Open End)

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524
ในเขตการศึกษา 11

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับ
ตัวท่าน

1. ท่านมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยมาแล้วกี่ปี

☐ ต่ำกว่า 5 ปี

☐ 6 - 10 ปี

☐ 11 ปีขึ้นไป

2. ท่านเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา

ตอนปลาย พุทธศักราช 2524 หรือไม่

☐ เคยเข้ารับการอบรม

☐ ไม่เคยเข้ารับการอบรม

3. โรงเรียนที่สอนอยู่ในขณะนี้ เป็นโรงเรียนขนาดใด

☐ ขนาดกลาง คือ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 501 - 1,500 คน

☐ ขนาดใหญ่ คือ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,501 คนขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนี้มุ่งจะถามถึงปัญหาและอุปสรรคของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการ
ใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 โดยแบ่งออกเป็น
5 หมวด ดังนี้

1. หมวดที่ 1 จุดประสงค์ของหลักสูตร

2. หมวดที่ 2 เนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร

3. หมวดที่ 3 กิจกรรมการเรียนการสอน

4. หมวดที่ 4 การวัดและประเมินผลการเรียน

5. หมวดที่ 5 การบริหารและบริการหลักสูตร

ในการตอบแบบสอบถามให้ท่านพิจารณาข้อความที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรในแต่ละข้อว่า ท่านมีความคิดเห็นหรือท่านได้พบปัญหาและอุปสรรคตามข้อความนั้น ๆ อยู่ในระดับใด ใน 5 อันดับ ตั้งแต่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับความคิดเห็นหรือตามสภาพความเป็นจริงของท่าน

ข้อที่	ปัญหาและอุปสรรคของการใช้หลักสูตร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ไม่สามารถแปลออกเป็นพฤติกรรมที่วัดได้					
2	เนื้อเรื่องของวิชาไม่ต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน					
3	กิจกรรมการเรียนการสอนยากที่จะจัดให้เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของนักเรียนแต่ละคน					
4	เนื้อเรื่องของวิชามีมากเกินไปยากต่อการวัดผลให้ครอบคลุมได้หมด					
5	ขาดการสนับสนุนเรื่องการอบรมหรือศึกษาต่อเพื่อหาประสบการณ์เพิ่มเติม					
	ฯลฯ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตร

1. ท่านคิดว่าหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ควรได้รับการปรับปรุงในเรื่องใด

1.

2.

ฯลฯ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ (Multiple Choices) 5 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ โดยสร้างให้ครอบคลุมจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 แบ่งออกเป็น 4 สมรรถภาพ คือ สามารถคือความเข้าใจข้อความ ในภาษาไทย สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถกิจอย่างมีวิจารณญาณ สามารถใช้ภาษาในการแต่งบทประพันธ์ร้อยกรอง สำหรับสมรรถภาพด้านนี้ได้สร้างข้อสอบ วัดเพียงส่วนหนึ่ง คือ ความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการแต่งคาบประพันธ์ร้อยกรอง เท่านั้น เพราะข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบไม่สามารถวัดสมรรถภาพด้านนี้ได้ทั้งหมด รายละเอียด แต่ละสมรรถภาพ แสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 รายละเอียดสมรรถภาพทั้ง 4 ด้าน ของข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาไทย ท 401 และ ท 402

สมรรถภาพ/พฤติกรรมย่อย	ข้อที่	จำนวนข้อ
1. สามารถสื่อความเข้าใจข้อความในภาษาไทย		20
1.1 สรุปสาระสำคัญของเรื่องได้	1, 2, 3	3
1.2 จับประเด็นสำคัญของเรื่องได้	5, 6, 31, 37	4
1.3 ระบุเจตนาารมณ์ของผู้เขียนได้	9, 13, 38, 41	4
1.4 จำแนกลักษณะการแถลงข้อเท็จจริงและ เสนอความคิดเห็นได้	4, 42, 43	3
1.5 แปลความ ที่ความ ขยายความและ สรุปความได้	15, 29, 30, 35, 39, 44	6
2. สามารถใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ		22
2.1 สะกดคำได้ถูกต้อง	16, 17, 18, 19, 20	5
2.2 ใช้ถ้อยคำจำนวนได้ถูกต้อง	7, 45, 46, 47, 48	5
2.3 ใช้ถ้อยคำได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และบุคคล	11, 49, 50, 51	4
2.4 อ่านคำได้ถูกต้อง	21, 22, 23, 24	4
2.5 เรียงลำดับความได้ถูกต้อง	10, 52, 54, 55	4
3. สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ		11
3.1 แสดงความคิดเห็นสนับสนุน - คัดค้านได้	8, 33, 53	3
3.2 วิเคราะห์ความสำคัญ - ความสัมพันธ์ได้	12, 34, 36, 57	4
3.3 ระบุความคิดเห็นหรือคุณธรรมจากเรื่อง ที่อ่านได้	14, 32, 56, 60	4

ตาราง 2 (ต่อ)

สมรรถภาพ/พฤติกรรมย่อย	ข้อที่	จำนวนข้อ
4. สามารถใช้ภาษาในการแต่งบทประพันธ์ ร้อยกรอง		7
4.1 เขียนแผนผังคำประพันธ์ได้ถูกต้อง	25, 27, 58, 59	4
4.2 ระบุสัมผัสนอก - สัมผัสในได้ถูกต้อง	26, 28, 40	3
รวม		60

2. การสร้างเครื่องมือ

2.1 แบบสอบถามปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 ได้ดำเนินการเป็นลำดับดังนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตร คู่มือ
การบริหารและการใช้หลักสูตร หนังสือแบบเรียนและคู่มือครู ระเบียบการวัดและ
ประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช
2524

2.1.2 ศึกษาจากผลงานการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ
หลักสูตรทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งคำแนะนำจากกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท

2.1.3 ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากตำราทางด้านการวิจัย
ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

2.1.4 กำหนดขอบเขตของปัญหา

2.1.5 สร้างแบบสอบถามตามหมวดต่าง ๆ เป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scales)

2.1.6 นำแบบสอบถามไปให้กรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท
และผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแก้ไข แล้วประมวลความคิดเห็นมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อนำ
ไปใช้ต่อไป

2.1.7 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 11 ที่ไม่ใช่
กลุ่มตัวอย่าง นำค่าตอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น
โดยใช้สูตร Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่น .91

2.1.8 นำแบบสอบถามที่หาความเชื่อมั่นแล้วไปให้กรรมการ
ที่ปรึกษาปริญญาโทพิจารณาขอความคิดเห็นอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำไปปรับปรุงอีกครั้ง
ได้แบบสอบถาม 1 ชุด รวม 65 ข้อ ซึ่งนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 ได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลการศึกษา เทคนิคการเขียน
ข้อสอบ คู่มือการสร้างและวิเคราะห์ข้อสอบ หลักสูตรและแบบเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524

2.2.2 ศึกษาลักษณะของข้อสอบจากข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาไทยของกรมวิชาการที่สร้างขึ้นเพื่อประเมินมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ
ปีการศึกษา 2527 - 2528

2.2.3 กำหนดขอบเขตและสมรรถภาพที่ต้องการวัด แล้วสร้าง
ตารางแสดงสมรรถภาพและพฤติกรรมที่จะวัด กำหนดจำนวนข้อในแต่ละสมรรถภาพนำเสนอ
กรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อพิจารณา

2.2.4 สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับตารางแสดงสมรรถภาพ
 เสนอกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจแก้ไขเสร็จแล้ว
 นำไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนา
 คาตอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วจึงนำผลของคะแนนไปหาความเชื่อมั่น
 ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .89
 2.2.5 นำแบบทดสอบที่หาความเชื่อมั่นได้เท่ากับ .89 มาปรับปรุง
 แก้ไขได้แบบทดสอบจำนวน 60 ข้อ นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอความ
 ร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจัดเก็บใน
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการ เก็บด้วยตนเอง และจัดเก็บทาง
 ไปรษณีย์ โดยมีหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประสานงาน
 ได้รับแบบสอบถามคืนครบทั้ง 48 ฉบับ และกระดาษคำตอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 วิชาภาษาไทยครบทั้ง 877 แผ่น

การจัดกระทำกับข้อมูล

1. แบบสอบถามปัญหาการใช้หลักสูตร

1.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมด จำนวน 48 ฉบับ มาตรวจดู
 ความสมบูรณ์ครบถ้วนในการตอบ ปรากฏว่าในตอนที่ 1 และ 2 มีความสมบูรณ์ครบถ้วน
 ทุกข้อ และทุกฉบับส่วนในตอนที่ 3 ที่ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
 มีอยู่ 5 ฉบับที่ไม่แสดงความคิดเห็น

1.2 นำแบบสอบถามที่ได้พิจารณาแล้วในข้อ 1.1 มาตรวจให้คะแนน โดยกำหนดค่าคะแนนความมากน้อย ถือเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ปัญหาการใช้หลักสูตรข้อนี้อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด ให้ 5 คะแนน
 ปัญหาการใช้หลักสูตรข้อนี้อยู่ในเกณฑ์มาก ให้ 4 คะแนน
 ปัญหาการใช้หลักสูตรข้อนี้อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ให้ 3 คะแนน
 ปัญหาการใช้หลักสูตรข้อนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย ให้ 2 คะแนน
 ปัญหาการใช้หลักสูตรข้อนี้อยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

1.3 นำคะแนนที่ตรวจตามข้อ 1.2 มารวมในแต่ละด้านของปัญหา และ นำคะแนนทั้ง 5 ด้านมารวมทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

2.1 นำกระดาษคำตอบทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ คือ ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด ไม่ตอบ และตอบเกินกว่า 1 คำตอบ ให้ 0 คะแนน

2.2 ในกระดาษคำตอบแต่ละแผ่น ตรวจแยกรายสมรรถภาพจำนวน 4 ครั้ง แล้วนำคะแนนในแต่ละสมรรถภาพมารวมกันจะได้คะแนนรวมของคำตอบที่ถูกทั้งหมด

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แบบสอบถามปัญหาการใช้หลักสูตร

นำแบบสอบถามปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนที่ได้ตรวจให้คะแนน ตามเกณฑ์แล้วมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) แล้วเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตามตัวแปร ที่ต้องการศึกษาโดยใช้วิธีการทางสถิติ

3.2 ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

นำกระดาษคำตอบที่ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์มาหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation) เพื่อนำไปเป็นเกณฑ์ ในการพิจารณาแปลผลของคะแนนจากการหาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามตัวแปร ที่ต้องการศึกษา

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

4.1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย

4.1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

4.1.3 ค่าความแปรปรวนของคะแนน

4.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้สูตร ALpha

Coefficient (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 170 - 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

s_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด

4.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยสองกลุ่ม เมื่อขนาดของ

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อยกว่า 30 โดยใช้สูตร (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 84)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)s_1^2 + (n_2-1)s_2^2}{n_1+n_2-2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1, 2

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1, 2

s_1^2, s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1, 2

4.4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยสองกลุ่ม เมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างมีมากกว่า 30 โดยใช้สูตร (ลวัน สายยศ และอังคณา สายยศ 2522 : 215)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1, 2

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1, 2

s_1^2, s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1, 2

4.5 การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยใช้สูตร (ลวัน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 95 - 98)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่พิจารณาใน F-distribution

MS_b แทน ค่าความแปรปรวน (Mean Square) ระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ค่าความแปรปรวน (Mean Square) ภายในกลุ่ม

4.6 ถ้าพบว่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่ทดสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ Newman Keuls Method โดยใช้สูตร (Winer. 1971 : 210 - 218)

$$q = \frac{\bar{T}_{\text{largest}} - \bar{T}_{\text{smallest}}}{\sqrt{MS_{\text{error}}/n}}$$

เมื่อ $\bar{T}$ largest	แทน คะแนนเฉลี่ยของ Treatment ที่มากที่สุด
$\bar{T}$ smallest	แทน คะแนนเฉลี่ยของ Treatment ที่น้อยที่สุด
MS_{error}	แทน Mean Square error
$\bar{n}$	แทน Harmonic Mean ของกลุ่มตัวอย่าง

4.7 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 วิชาภาษาไทย ใช้สูตร KR-20 ของคูเคอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson)
 สูตร KR-20 (วิเชียร เกตุสิงห์ 2526 : 139)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum p q^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ n	แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
p	แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ $= \frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
q	แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือคือ $1 - p$
S_t^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนน
S.D.	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
df	แทน ชั้นของความเป็นอิสระ (degree of freedom)
*	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลของการตอบแบบสอบถามปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ของครูผู้สอนทั้ง 5 คำน ไก่แก่ จุดประสงค์
ของหลักสูตร เนื้อหาวิชาในหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน และการบริหารและ
บริการหลักสูตร

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ของครูผู้สอน โดยแยกตามความแตกต่างด้านประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร และขนาดของโรงเรียนที่สอนอยู่

ตอนที่ 3 ผลของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524

ตอนที่ 1 ผลของการตอบแบบสอบถามปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524

1. นำแบบสอบถามปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยทั้ง 5 ด้านของครูผู้สอนมาวิเคราะห์ เพื่อหาระดับของปัญหาแต่ละปัญหา โดยหาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ระดับของปัญหาแบ่งตามคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 5 ช่วง ดังนี้

5.00 - 4.01 หมายถึง มีระดับปัญหามากที่สุด

4.00 - 3.01 หมายถึง มีระดับปัญหามาก

3.00 - 2.01 หมายถึง มีระดับปัญหปานกลาง

2.00 - 1.01 หมายถึง มีระดับปัญหาน้อย

1.00 - 0.01 หมายถึง มีระดับปัญหาน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	อันดับของ ปัญหา	ระดับของ ปัญหา	อันดับของ ปัญหา แต่ละระดับ
4.6	ครูผู้สอนขาดทักษะในการสร้าง แบบทดสอบหลาย ๆ รูปแบบ	4.21	1.51	1	มากที่สุด	1
8.4	ขาดแบบทดสอบที่ได้วิเคราะห์ มีคุณภาพแล้ว	4.10	1.02	2		2
3.11	เวลาไม่เพียงพอเพื่อสอนให้ ครบทักษะทั้ง 4	4.08	0.89	3		3
3.10	เวลาไม่เพียงพอเพื่อให้นักเรียน ได้แสดงออกในกิจกรรมที่ตนเอง ถนัดและสนใจ	4.06	0.78	4		4
5.3	ขาดห้องเรียนเฉพาะวิชา ภาษาไทย	3.88	1.18	5	มาก	1
5.1	เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร มีไม่เพียงพอ	3.85	1.03	6		2
4.1	เวลาไม่เพียงพอสำหรับการ วัดผลให้ตรงตามจุดประสงค์	3.79	0.90	7		3
5.2	ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน	3.77	0.97	8		4

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	อันดับของ ปัญหา	ระดับของ ปัญหา	อันดับของ ปัญหา แต่ละระดับ
5.12	ขาดการสนับสนุนเรื่องการ อบรมหรือศึกษาต่อเพื่อหา ประสบการณ์เพิ่มเติม	3.70	1.13	9	มาก	5
4.4	เนื้อหาของวิชามีมากเกินไป ไม่สามารถวัดผลครบ คลุมไ้หมด	3.69	0.80	10		6
4.7	ขาดครูวัดผลประจำหมวด วิชาภาษาไทย	3.67	1.24	11		7
4.2	นักเรียนสอบไม่ผ่านวิชา ภาษาไทยเป็นจำนวนมาก เนื่องจากพื้นฐานความรู้ไม่ดีพอ	3.63	0.84	12		8
3.9	ไม่สามารถจัดกิจกรรม การเรียนการสอนได้ตาม ความถนัดและความสนใจ ของนักเรียนแต่ละคน	3.60	0.89	13		9
3.5	สภาพห้องเรียนไม่เอื้ออำนวย ต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน	3.58	1.14	14		10

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	$\bar{x}$	S.D.	อันดับของ ปัญหา	ระดับของ ปัญหา	อันดับของ ปัญหา แต่ละระดับ
2.7	หลักสูตรไม่เปิดโอกาสให้ครู เลือกเนื้อเรื่องที่สอนได้ตาม ความสนใจ	3.54	0.94	15	มาก	11
2.9	เนื้อเรื่องมีมากเกินไปไม่ เหมาะสมกับเวลาเรียน	3.54	1.20	15		11
3.7	เวลาไม่เพียงพอสำหรับการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.50	1.09	17		13
4.9	ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบ การวัดผลของกรมวิชาการได้	3.50	0.94	17		13
5.10	งบประมาณที่จัดให้หมวดวิชา ภาษาไทยไม่เพียงพอ	3.50	1.25	17		13
4.12	กลุ่มโรงเรียนไม่ร่วมมือกัน ในการสร้างแบบทดสอบ	3.48	1.03	20		16
3.14	วัสดุอุปกรณ์ไม่อำนวยความสะดวก กิจกรรมการเรียนการสอน	3.46	1.09	21		17
5.5	ครูต้องทำหน้าที่อื่นนอกเหนือ จากการสอนมากเกินไป	3.46	1.05	21		17
3.1	ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้บรรลุถึงจุดประสงค์ ได้	3.44	0.82	23		19

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	อันดับของ ปัญหา	ระดับของ ปัญหา	อันดับของ ปัญหา แต่ละระดับ
1.12	จุดประสงค์ยากต่อการกำหนด	3.38	1.00	24	มาก	20
	เครื่องมือวัดและประเมินผล					
2.13	เนื้อเรื่องยากต่อการจัดวิธี	3.38	0.94	24		20
	สอนหลาย ๆ รูปแบบ					
4.11	กลุ่มโรงเรียนกำหนดจุด	3.35	0.81	26		22
	ประสงค์การเรียนรู้ไว้					
	ไม่ชัดเจน ทำให้ยากต่อ	3.33	0.88	27		23
	การวัดและประเมินผล					
2.10	ลำดับของเนื้อเรื่องขาดความ	3.33	0.97	27		23
	สัมพันธ์และต่อเนื่องกัน					
3.12	ครูผู้สอนไม่ชำนาญในการจัด	3.33	0.91	27		23
	กิจกรรมหลาย ๆ รูปแบบ					
3.8	นักเรียนไม่ให้ความสนใจ	3.33	1.14	27		23
	และรวมกิจกรรมการเรียน					
	การสอน	3.33	1.19	31		27
5.9	ผู้บริหารไม่ให้ความสนใจและ					
	ไม่เอาใจใส่ต่อวิชาภาษาไทย					
3.6	จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมี	3.31	1.19	31		27
	มากเกินไปยากต่อการจัด					
	กิจกรรมการเรียนการสอน					

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	อันดับของ ปัญหา	ระดับของ ปัญหา	อันดับของ ปัญหา แต่ละระดับ
2.6	เนื้อเรื่องที่นำมาสอนห่างไกล จากตัวผู้เรียน	3.29	0.97	32	มาก	28
2.14	เนื้อเรื่องยากต่อการจัด กิจกรรมประกอบบทเรียน	3.29	0.82	32		28
2.8	เนื้อเรื่องไม่ทันสมัยทำให้ ไม่เร้าความสนใจ	3.27	0.92	34		30
1.8	จุดประสงค์ที่เขียนไว้ไม่อ่านวย ต่อการเรียนตามเนื้อหาใน หลักสูตร	3.25	1.08	35		31
1.10	ไม่สามารถสอนให้บรรลุตาม จุดประสงค์ได้	3.25	0.81	35		31
2.3	เนื้อเรื่องไม่สามารถใช้เป็น พื้นฐานในการศึกษาต่อได้	3.25	1.12	35		31
2.12	เนื้อเรื่องไม่เรียงจากง่าย ไปหายาก	3.25	0.93	35		31
1.4	จุดประสงค์ไม่สามารถแปล ออกเป็นพฤติกรรมที่วัดได้	3.23	0.93	39		35
3.13	ครูผู้สอนไม่ชำนาญในการใช้ โสตวัสดุอุปกรณ์	3.23	0.99	39		35

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	$\bar{X}$	ร.น.	อันดับของ ปัญหา	ระดับของ ปัญหา	อันดับของ ปัญหา แต่ละระดับ
1.7	จุดประสงค์ไม่ต่อเนื่องกันใน แต่ละระดับชั้น	3.22	0.99	41	มาก	37
3.1	จุดประสงค์ที่เขียนไว้ไม่ ครอบคลุมหลักสูตร	3.21	0.99	42		38
3.4	ไม่สามารถจัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้ สอดคล้องกับเนื้อเรื่องได้	3.21	0.85	42		38
1.6	จุดประสงค์ไม่เรียงลำดับตาม ความสามารถของผู้เรียน	3.20	1.06	44		40
4.3	เวลาในการสอนซ่อมเสริมมี ไม่เพียงพอ	3.19	1.06	45		41
1.1	จุดประสงค์ไม่ชัดเจนจึงไม่ สามารถนำไปปฏิบัติได้	3.13	0.87	46		42
1.11	จุดประสงค์ไม่เอื้อต่อการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ได้หลายวิธี	3.13	0.78	46		42
3.2	แผนการสอนระบุกิจกรรม การเรียนการสอนไว้ยุ่งยาก เกินไป	3.10	0.80	48		44

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	$\bar{X}$	ส.ด. ปัญหา	อันดับของ ปัญหา	ระดับของ ปัญหา	อันดับของ ปัญหา แต่ละระดับ
5.7	หัวหน้าหมวดวิชาไม่ให้ความ ช่วยเหลือทางวิชาการ	3.08	1.12	49	มาก	45
5.11	ขาดขวัญและกำลังใจจากผู้ บังคับบัญชา	3.06	1.26	50		46
2.11	เนื้อเรื่องมีความยากง่าย ไม่เหมาะสมกับระดับชั้น	3.02	0.98	51		47
3.3	กิจกรรมที่ระบุไว้ในคู่มือครู ยากต่อการนำไปปฏิบัติ	3.02	0.91	51		47
1.5	จุดประสงค์ที่เขียนไว้ไม่เหมาะ เหมาะสมกับพัฒนาการของ ผู้เรียน	3.00	0.94	53	ปานกลาง	1
2.1	เนื้อเรื่องไม่เป็นสื่อที่ช่วยให้ การเรียนรู้การสอนได้ตรงตาม จุดประสงค์	3.00	0.90	53		1
5.13	ไม่ได้รับความแนะนำและช่วยเหลือ ด้านการเรียนการสอนจาก ศึกษานิเทศก์	2.98	1.35	55		3

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	อันดับของ ปัญหา	ระดับของ ปัญหา	อันดับของ ปัญหา แต่ละระดับ
2.2	เนื้อเรื่องไม่ต่อเนื่องกับความรู้ พื้นฐานเดิมของนักเรียน	2.96	1.05	56	ปานกลาง	4
1.2	จุดประสงค์ของวิชาภาษาไทย ขาดความสอดคล้องกับจุด ประสงค์ของหลักสูตรมัธยม ศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524	2.96	0.85	56		4
1.9	จุดประสงค์กับเนื้อหาวิชา ไม่สอดคล้องกัน	2.92	1.00	58		6
4.10	จำนวนหน่วยการเรียนรู้ เกินไปไม่เหมาะสมกับเนื้อหา วิชา	2.89	1.24	59		7
5.8	ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนไม่ เอาใจใส่ต่อการนิเทศ ทางวิชาการ	2.89	1.06	59		7
4.5	เนื้อหาวิชาากต่อการออก ข้อสอบ	2.88	0.76	61		9
2.5	เนื้อเรื่องไม่สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้	2.69	0.93	62		10

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	$\bar{X}$	ส.ด.	อันดับของ ปัญหา	ระดับของ ปัญหา	อันดับของ ปัญหา แต่ละระดับ
5.4	ขาดครูภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4	2.69	1.13	62	ปานกลาง	10
2.4	เนื้อเรื่องที่นำมาสอนขาด ความเป็นจริง	2.64	0.93	64		12
5.6	ครูในหมวดวิชาภาษาไทยไม่ ร่วมมือกันทำงาน	2.44	1.13	65		13

จากตาราง 3 แสดงว่าปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนมี
ตั้งแต่ระดับมากที่สุด จนถึงระดับปานกลาง ไม่มีปัญหาในระดับน้อยและน้อยที่สุด ปัญหา
ระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับคือ

1. ครูผู้สอนขาดทักษะในการสร้างแบบทดสอบหลาย ๆ รูปแบบ
2. ขาดแบบทดสอบที่มีคุณภาพ
3. เวลาไม่เพียงพอเพื่อสอนให้ครบทักษะทั้ง 4
4. เวลาไม่เพียงพอเพื่อให้นักเรียนแสดงออกในกิจกรรมที่ตนเองถนัดและสนใจ

2. จากกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนวิชาภาษาไทยทั้งหมด นำมาแยกเป็นปัญหาของครูที่เคยเข้ารับการอบรมและไม่เคยรับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร แบ่งออกเป็นด้าน ๆ ได้ดังนี้

2.1 ปัญหาของครูที่เคยเข้ารับการอบรมและไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่เคยเข้ารับการอบรมและไม่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตรด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
		เคย	ไม่เคย	เคยอบรม		ไม่เคยอบรม	
				$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	จุดประสงค์ไม่ชัดเจนจึงไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้	7	7	3.17	0.83	3.08	0.91
2	จุดประสงค์ขาดความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรระดับชั้น ม.ปลาย พ.ศ. 2524	9	12	3.04	0.87	2.88	0.83
3	จุดประสงค์ที่เขียนไว้ไม่ครอบคลุมหลักสูตร	1	11	3.52	0.89	2.92	0.99
4	จุดประสงค์ไม่สามารถแปลออกเป็นพฤติกรรมที่วัดได้	8	3	3.17	0.98	3.28	0.98
5	จุดประสงค์ไม่เหมาะกับการพัฒนาการของผู้เรียน	9	8	3.04	1.02	3.00	0.87
6	จุดประสงค์ไม่เรียงลำดับตามความสามารถของผู้เรียน	4	6	3.22	1.13	3.16	1.02

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
		เคย	ไม่เคย	เคยอบรม		ไม่เคยอบรม	
				$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7	จุดประสงค์ไม่ต่อเนื่องกันในแต่ละ ระดับชั้น	1	9	3.52	0.79	2.96	1.09
8	จุดประสงค์ที่เขียนไว้ไม่อ่านาย ต่อการเรียนตามเนื้อหาวิชาใน หลักสูตร	4	3	3.22	1.08	3.28	1.10
9	จุดประสงค์กับเนื้อหาวิชาไม่ สอดคล้องกัน	11	9	2.86	0.91	2.96	1.09
10	ไม่สามารถสอนให้บรรลุตาม จุดประสงค์ได้	3	5	3.26	0.86	3.24	0.77
11	จุดประสงค์ไม่เชื่อต่อการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนได้หลายวิธี	12	2	2.78	0.74	3.44	0.71
12	จุดประสงค์ยากต่อการกำหนด เครื่องมือวัดและประเมินผล	6	1	3.17	0.98	3.56	1.00

จากตาราง 4 แสดงว่าปัญหาการใช้หลักสูตรด้านจุดประสงค์ของหลักสูตรที่ครู
ผู้สอนทั้งที่เคยและไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประสบตั้งแต่ระดับ
ปานกลางถึงระดับมาก

2.2 ปัญหาของครูที่เคยและไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
 คำนึงเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่เคยเข้ารับการ
 การอบรมและไม่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตรคำนึงเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
		เคย	ไม่เคย	เคยอบรม		ไม่เคยอบรม	
				$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	เนื้อเรื่องไม่เป็นสื่อที่ช่วยให้ การเรียนรู้การสอนได้ตรงตาม จุดประสงค์	10	11	3.13	0.86	2.88	0.92
2	เนื้อเรื่องไม่ต่อเนื่องกันกับความรู้ พื้นฐานเดิมของนักเรียน	11	12	3.04	1.02	2.88	1.09
3	เนื้อเรื่องไม่สามารถใช้เป็นพื้นฐาน ในการศึกษาต่อได้	5	8	3.34	1.07	3.20	1.90
4	เนื้อเรื่องที่นำมาสอนขาดความ เป็นจริง	13	14	2.74	0.86	2.56	1.00
5	เนื้อเรื่องไม่สามารถนำไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตจริงได้	14	13	2.61	0.84	2.76	1.01
6	เนื้อเรื่องที่นำมาสอนห่างไกลจาก ตัวผู้เรียน	7	4	3.26	0.75	3.32	1.14
7	หลักสูตรไม่เปิดโอกาสให้ครูเลือก เนื้อเรื่องที่สอนได้ตามความสนใจ	1	3	3.69	0.70	3.40	1.11

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		สถิติพื้นฐาน			
		เคย	ไม่เคย	เคยอบรม		ไม่เคยอบรม	
				$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
8	เนื้อเรื่องไม่ทันสมัยทำให้ไม่เร้า ความสนใจ	4	8	3.35	0.83	3.20	1.00
9	เนื้อเรื่องมีมากเกินไปไม่เหมาะสม กับเวลาเรียน	2	2	3.60	1.07	3.48	1.32
10	ลำดับของเนื้อเรื่องขาดความสัมพันธ์ และต่อเนื่องกัน	3	5	3.39	0.78	3.28	0.97
11	เนื้อเรื่องมีความยากง่ายไม่ เหมาะสมกับระดับชั้น	12	10	2.95	0.98	3.04	1.01
12	เนื้อเรื่องไม่เรียงจากง่ายไปหายาก	7	7	3.26	0.86	3.24	1.01
13	เนื้อเรื่องยากต่อการจัดวิธีสอนหลายๆ รูปแบบ	9	1	3.17	0.88	3.56	0.96
14	เนื้อเรื่องยากต่อการจัดกิจกรรม ประกอบการเรียน	6	5	3.30	0.82	3.28	0.84

จากตาราง 5 แสดงว่าปัญหาการใช้หลักสูตรด้านเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร
ที่ครูผู้สอนทั้งที่เคยและไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ประสมทั้งระดับ
ปานกลางถึงระดับมาก

2.3 ปัญหาของครูที่เคยและไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้
หลักสูตรด้านกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่เคยเข้ารับการอบรมและไม่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตรด้านกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
				เคยอบรม		ไม่เคยอบรม	
		เคย	ไม่เคย	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนให้บรรลุถึงจุดประสงค์ได้	4	7	3.48	0.79	3.40	0.86
2	แผนการสอนระบุถึงกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนไว้อย่างยากเกินไป	14	10	2.91	0.73	3.28	0.84
3	กิจกรรมที่กำหนดไว้ในคู่มือครู ยากต่อการนำไปปฏิบัติ	13	14	2.96	0.93	3.08	0.90
4	ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องได้	12	8	3.09	0.79	3.32	0.90
5	สภาพห้องเรียนไม่เอื้อต่อการจัด กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	6	3	3.43	1.04	3.72	1.24
6	จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมี มากเกินไปยากต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้การสอน	4	12	3.48	1.12	3.16	1.25

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
		เคย	ไม่เคย	เคยอบรม		ไม่เคยอบรม	
				$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7	เวลาไม่เพียงพอสำหรับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	9	4	3.30	1.02	3.68	1.14
8	นักเรียนไม่ให้ความสนใจและร่วม กิจกรรมการเรียนการสอน	8	8	3.35	0.77	3.32	1.03
9	ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียน การสอนได้ตามความถนัดและความ สนใจของนักเรียนแต่ละคน	3	6	3.60	0.89	3.60	0.91
10	เวลาไม่เพียงพอเพื่อให้นักเรียนได้ แสดงออกในกิจกรรมที่ตนเองถนัด และสนใจ	2	2	4.00	0.78	4.04	0.88
11	เวลาไม่เพียงพอเพื่อสอนให้ครบทักษะ ทั้ง 4	1	1	4.08	0.85	4.08	0.95
12	ครูผู้สอนไม่ชำนาญในการจัดกิจกรรม หลาย ๆ รูปแบบ	7	10	3.39	0.84	3.28	1.10
13	ครูผู้สอนไม่ชำนาญในการใช้ วัสดุอุปกรณ์	10	12	3.30	0.82	3.16	1.14
14	วัสดุอุปกรณ์ไม่อำนวยความสะดวกการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	11	5	3.26	1.14	3.64	1.04

จากตาราง 6 แสดงว่าปัญหาการใช้หลักสูตรด้านกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนทั้งที่เคยและไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประสบในระดับมากที่สุดคือเรื่องเวลาไม่เพียงพอเพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกในกิจกรรมที่ตนเองถนัดและสนใจ และเรื่องเวลาไม่เพียงพอเพื่อสอนให้ครบทักษะทั้ง 4

2.4 ปัญหาของครูที่เคยและไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 7

ตาราง 7 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่เคยเข้ารับการอบรมและไม่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตรด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
				เคยอบรม		ไม่เคยอบรม	
			ไม่เคย	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	เวลาไม่เพียงพอสำหรับการวัดผลให้ตรงตามจุดประสงค์	4	2	3.65	0.88	3.92	0.91
2	นักเรียนสอบไม่ผ่านวิชาภาษาไทยเป็นจำนวนมากเนื่องจากพื้นฐานความรู้ไม่เพียงพอ	2	5	3.69	0.82	3.56	0.87
3	เวลาในการสอนซ่อมเสริมมีไม่เพียงพอ	9	9	3.17	1.11	3.20	1.04
4	เนื้อหาวิชามีมากเกินไปไม่สามารถวัดผลให้ครอบคลุมได้หมด	2	4	3.69	0.76	3.68	0.85
5	เนื้อหาวิชายากต่อการออกข้อสอบ	10	12	2.91	0.79	2.84	0.75
6	ครูผู้สอนขาดทักษะในการสร้างแบบทดสอบหลาย ๆ รูปแบบ	10	11	2.91	1.08	3.00	1.15
7	ขาดครูวัดผลประจำหมวดวิชาภาษาไทย	6	3	3.48	1.12	3.84	1.34

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
		เคย	ไม่เคย	เคยอบรม		ไม่เคยอบรม	
				$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
8	ขาดแบบทดสอบที่ได้วิเคราะห์มี คุณภาพแล้ว	1	1	4.13	0.81	4.08	1.19
9	ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบวัดผล ของกรมวิชาการได้	5	7	3.61	0.84	3.40	1.04
10	จำนวนหน่วยการเรียนรู้น้อยเกินไป ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	12	10	2.65	1.11	3.12	1.33
11	กลุ่มโรงเรียนกำหนดจุดประสงค์ การเรียนรู้ไว้ไม่ชัดเจนทำให้ยาก ต่อการวัดผลและประเมินผล	8	8	3.39	0.66	3.32	0.95
12	กลุ่มโรงเรียนไม่ร่วมมือกันในการ สร้างแบบทดสอบ	6	6	3.48	0.95	3.48	1.12

จากตาราง 7 แสดงว่าปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการวัดและประเมินผลการเรียน
ที่ครูผู้สอนทั้งที่เคยและไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประสบในระดับมากที่สุด
คือการขาดแบบทดสอบที่มีคุณภาพ

2.5 ปัญหาของครูที่เคยและไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้
หลักสูตรด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่เคยเข้ารับการอบรมและไม่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตรด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
		เคย	ไม่เคย	เคยอบรม		ไม่เคยอบรม	
				$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร มีไม่เพียงพอ	2	1	3.65	1.07	4.04	0.98
2	ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน	5	2	3.52	0.95	4.00	0.96
3	ขาดห้องเรียนเฉพาะวิชาภาษาไทย	1	3	4.00	1.04	3.76	1.30
4	ขาดครูภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4	11	11	2.74	1.09	2.72	1.21
5	ครูต้องทำหน้าที่อื่นนอกเหนือจาก การสอนมากเกินไป	4	7	3.56	0.89	3.36	1.87
6	ครูในหมวดวิชาภาษาไทยไม่ร่วมมือ กันทำงาน	13	13	2.65	1.19	2.16	1.07
7	หัวหน้าหมวดวิชาไม่ให้ความ ช่วยเหลือทางวิชาการ	11	6	2.74	1.17	3.40	1.20
8	ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนไม่ เอาใจใส่ต่อการนิเทศทางวิชาการ	7	12	3.26	0.91	2.56	1.08

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
				เคยอบรม		ไม่เคยอบรม	
		เคย	ไม่เคย	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
9	ผู้บริหารไม่ให้ความสนใจและไม่ เอาใจใส่ต่อวิชาภาษาไทย	7	8	3.26	1.05	3.28	1.21
10	งบประมาณที่จัดให้สำหรับหมวดวิชา ภาษาไทยไม่เพียงพอ	6	5	3.39	1.16	3.60	1.35
11	ขาดขวัญและกำลังใจจาก ผู้บังคับบัญชา	9	9	3.13	1.17	1.00	1.35
12	ขาดการสนับสนุนเรื่องการอบรมหรือ ศึกษาค้นคว้าเพื่อหาประสบการณ์เพิ่มเติม	3	3	3.60	1.07	3.76	1.23
13	ไม่ได้รับการแนะนำและช่วยเหลือด้าน การเรียนการสอนจากศึกษานิเทศก์	9	10	3.13	1.29	2.84	1.49

จากตาราง 8 แสดงว่าปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการบริหารและบริการหลักสูตร
ของครูที่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประสบในระดับมากที่สุดคือ เรื่องการ
ขาดห้องเรียนเฉพาะวิชาภาษาไทยและครูที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
ประสบมากที่สุดคือเรื่องเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรไม่เพียงพอและเรื่องขาดอุปกรณ์การเรียน
การสอน

3. จากกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนวิชาภาษาไทยทั้งหมด นามาแยกเป็นปัญหาของครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ แบ่งออกเป็นด้าน ๆ ได้ดังนี้

3.1 ปัญหาของครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 9

ตาราง 9 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
				ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
		กลาง	ใหญ่	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	จุดประสงค์ไม่ชัดเจนจึงไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้	5	7	3.00	1.22	3.15	0.78
2	จุดประสงค์ขาดความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรระดับชั้น ม.ปลายพ.ก. 2524	12	11	2.33	1.00	3.10	0.75
3	จุดประสงค์ที่เขียนไว้ไม่ครอบคลุมหลักสูตร	3	5	3.22	1.64	3.20	0.80
4	จุดประสงค์ไม่สามารถแปลออกเป็นพฤติกรรมที่วัดได้	1	7	3.55	1.33	3.15	0.81
5	จุดประสงค์ไม่เหมาะกับการพัฒนาการของผู้เรียน	10	9	2.44	1.01	3.13	0.98
6	จุดประสงค์ไม่เรียงลำดับตามความสามารถของผู้เรียน	5	4	3.00	1.32	3.23	1.01

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
		กลาง	ใหญ่	ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
				$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7	จุดประสงค์ไม่ต่อเนื่องกัน ในแต่ละระดับชั้น	2	5	3.33	1.32	3.20	0.92
8	จุดประสงค์ที่เขียนไว้ไม่ อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ตาม เนื้อหาวิชาในหลักสูตร	7	3	2.67	1.41	3.38	0.96
9	จุดประสงค์กับเนื้อหาวิชา ไม่สอดคล้องกัน	9	12	2.56	1.51	3.00	0.85
10	ไม่สามารถสอนให้บรรลุ ตามจุดประสงค์ได้	10	2	2.44	1.01	3.44	0.64
11	จุดประสงค์ไม่เอื้อต่อการจัด กิจกรรมการเรียนรู้การสอน ได้หลายวิธี	4	9	3.11	0.93	3.13	0.47
12	จุดประสงค์ยากต่อการกำหนด เครื่องมือวัดและประเมินผล	7	1	2.67	1.41	3.54	0.82

จากตาราง 9 แสดงว่าปัญหาการใช้หลักสูตรด้านจุดประสงค์ของหลักสูตรที่
ครูผู้สอนทั้งที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ประสบตั้งแต่ระดับปานกลางถึง
ระดับมาก

3.2 ปัญหาของครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ คำนวณเนื้อเรื่อง
ของวิชาในหลักสูตร ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 10

ตาราง 10 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่สอนในโรงเรียน
ขนาดกลางและขนาดใหญ่ คำนวณเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
				ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
		กลาง	ใหญ่	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	เนื้อเรื่องไม่เป็นสื่อที่ช่วยให้ การเรียนการสอนได้ตรงตาม จุดประสงค์	10	12	2.22	0.97	3.18	0.79
2	เนื้อเรื่องไม่ต่อเนื่องกันกับ ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน	13	10	1.78	0.97	3.23	0.87
3	เนื้อเรื่องไม่สามารถใช้เก็บ พื้นฐานในการศึกษาต่อได้	10	4	2.22	0.97	3.44	1.02
4	เนื้อเรื่องที่นำมาสอนขาดความ เป็นจริง	13	13	1.78	1.09	2.85	0.78
5	เนื้อเรื่องไม่สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้	9	14	2.33	1.12	2.77	0.87
6	เนื้อเรื่องที่นำมาสอนห่างไกล จากตัวผู้เรียน	2	9	3.22	1.20	3.31	0.92
7	หลักสูตรไม่เปิดโอกาสให้ครู เลือกเนื้อเรื่องที่สอนได้ตาม ความสนใจ	1	2	3.44	1.33	3.56	0.85

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
		กลาง	ใหญ่	ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
				$\bar{X}$	ส.ด.	$\bar{X}$	ส.จ.
8	เนื้อเรื่องไม่ทันสมัยทำให้ไม่ สร้างความสนใจ	8	4	2.56	0.88	3.44	0.85
9	เนื้อเรื่องมีมากเกินไปไม่ เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	1	2.78	1.79	3.72	0.97
10	ลำดับของเนื้อเรื่องขาด ความสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน	2	8	3.22	1.30	3.36	0.78
11	เนื้อเรื่องมีความยากง่ายไม่ เหมาะสมกับเวลาเรียน	12	11	2.11	1.27	3.21	0.80
12	เนื้อเรื่องไม่เรียงจากง่ายไป หายาก	6	6	2.67	1.12	3.39	0.85
13	เนื้อเรื่องยากต่อการจัดวิธีสอน หลาย ๆ รูปแบบ	6	3	2.67	1.32	3.53	0.76
14	เนื้อเรื่องยากต่อการจัดกิจกรรม ประกอบการเรียน	4	7	2.89	1.05	3.38	0.78

จากตาราง 10 แสดงว่าปัญหาการใช้หลักสูตรด้านเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร
ที่ครูผู้สอนทั้งที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ประสบตั้งแต่ระดับปานกลางถึง
ระดับมาก

3.3 ปัญหาของครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 11

ตาราง 11 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
				ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
		กลาง	ใหญ่	$\bar{Z}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุถึงจุดประสงค์ได้	11	5	3.00	1.00	3.54	0.76
2	แผนการสอนระบุถึงกิจกรรมการเรียนการสอนไว้อย่างยากเกินไป	13	12	2.73	1.09	3.21	0.70
3	กิจกรรมที่กำหนดไว้ในคู่มือครูยากต่อการนำไปปฏิบัติ	14	13	2.33	1.00	3.18	0.82
4	ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องได้	12	11	2.87	0.78	3.28	0.86
5	สภาพห้องเรียนไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4	4	3.67	1.32	3.56	1.12
6	จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไปยากต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	10	8	3.11	1.36	3.36	1.16

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
		กลาง	ใหญ่	ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
				$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7	เวลาไม่เพียงพอสำหรับการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน	8	5	3.44	1.24	3.54	0.12
8	นักเรียนไม่ให้ความสนใจและ รวมกิจกรรมการเรียนการสอน	9	4	3.33	1.32	3.33	0.81
9	ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียน การสอนได้ตามความถนัดและ ความสนใจของนักเรียนแต่ละคน	5	3	3.56	0.88	3.62	0.91
10	เวลาไม่เพียงพอเพื่อให้นักเรียน ได้แสดงออกในกิจกรรมที่ตนเอง ถนัด	1	2	4.11	0.93	4.05	0.76
11	เวลาไม่เพียงพอเพื่อสอนให้ครบ ทักษะทั้ง 4	2	1	3.89	1.27	4.13	0.80
12	ครูผู้สอนไม่ชำนาญในการจัด กิจกรรมหลาย ๆ รูปแบบ	5	10	3.56	0.38	3.31	1.08
13	ครูผู้สอนไม่ชำนาญในการใช้ วัสดุอุปกรณ์	5	14	3.56	1.33	3.10	0.88
14	วัสดุอุปกรณ์ไม่อำนวยความสะดวก กิจกรรมการเรียนการสอน	3	7	3.78	1.39	3.38	1.02

จากตาราง 11 แสดงว่าปัญหาการใช้หลักสูตรด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
 ของครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางประสบในระดับมากที่สุดคือ เรื่องเวลาไม่เพียงพอ
 เพื่อให้ นักเรียนได้แสดงออกในกิจกรรมที่ตนเองถนัดและสนใจ และครูที่สอนในโรงเรียน
 ขนาดใหญ่ประสบมากที่สุดคือเรื่องเวลาไม่เพียงพอเพื่อให้ นักเรียนได้แสดงออกในกิจกรรม
 ที่ตนเองถนัดและสนใจ และเรื่องเวลาไม่เพียงพอเพื่อสอนให้ครบทักษะทั้ง 4

3.4 ปัญหาของครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 12

ตาราง 12 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
		กลาง	ใหญ่	ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
				$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	เวลาไม่เพียงพอสำหรับการ วัดผลให้ตรงตามวัตถุประสงค์	2	2	3.89	1.05	3.77	0.87
2	นักเรียนสอบไม่ผ่านวิชาภาษา ไทยเป็นจำนวนมากเนื่องจาก พื้นฐานความรู้ไม่ดีพอ	5	5	3.56	1.01	3.64	0.81
3	เวลาในการสอนซ่อมเสริมมีไม่ เพียงพอ	3	9	3.67	1.32	3.31	0.98
4	เนื้อหาวิชามีมากเกินไปไม่ สามารถวัดผลให้ครอบคลุมได้ หมด	6	3	3.44	1.01	3.74	0.75
5	เนื้อหาวิชายากต่อการออก ข้อสอบ	11	11	2.67	1.00	2.92	0.70
6	ครูผู้สอนขาดทักษะในการสร้าง แบบทดสอบหลาย ๆ รูปแบบ	12	10	2.55	1.42	3.02	1.04

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
		กลาง	ใหญ่	ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
				$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7	ขาดครูวัดผลประจำหมวดวิชา ภาษาไทย	3	4	3.67	1.22	3.67	1.26
8	ขาดแบบทดสอบที่ได้วิเคราะห์ มีคุณภาพแล้ว	1	1	4.22	1.10	4.10	0.92
9	ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบ วัดผลของกรมวิชาการได้	9	6	3.11	1.36	3.59	0.81
10	จำนวนหน่วยการเรียนรู้ เกินไปไม่เหมาะสมกับเนื้อหา วิชา	10	12	2.89	1.61	2.90	1.16
11	กลุ่มโรงเรียนกำหนดจุดประสงค์ การเรียนรู้ไว้ไม่ชัดเจน ทำให้ ยากต่อการวัดผลและประเมินผล	7	8	3.22	1.20	3.40	0.71
12	กลุ่มโรงเรียนไม่ร่วมมือกันใน การสร้างแบบทดสอบ	7	7	3.22	1.48	3.54	0.91

จากตาราง 12 แสดงว่าปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการวัดและประเมินผล
การเรียนรู้ที่ครูผู้สอนทั้งที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ประสบในระดับมากที่สุด
คือการขาดแบบทดสอบที่มีคุณภาพ

3.5 ปัญหาของครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 13

ตาราง 13 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
		กลาง	ใหญ่	ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
				$\bar{X}$	ส.ด.	$\bar{X}$	ส.ด.
1	เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรมีไม่ เพียงพอ	1	2	4.44	1.01	3.72	1.00
2	ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน	2	4	4.33	1.00	3.64	0.93
3	ขาดห้องเรียนเฉพาะวิชา ภาษาไทย	3	1	4.11	0.93	3.82	1.23
4	ขาดครูภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4	12	13	2.67	1.41	2.69	1.07
5	ครูต้องทำหน้าที่อื่นนอกเหนือจาก การสอนมากเกินไป	6	5	3.64	1.24	3.46	1.02
6	ครูในหมวดวิชาภาษาไทยไม่ ร่วมมือกันทำงาน	13	12	1.22	0.67	2.72	1.02
7	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยไม่ให้ ความช่วยเหลือทางวิชาการ	7	9	3.22	1.64	3.05	1.22
8	ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนไม่ เอาใจใส่ต่อการนิเทศทาง วิชาการ	7	11	3.22	1.57	2.82	1.07

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ ของปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน			
		กลาง	ใหญ่	ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
				$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
9	ผู้บริหารไม่ให้ความสนใจและ ไม่เอาใจใส่ต่อวิชาภาษาไทย	10	6	2.89	1.27	3.44	1.10
10	งบประมาณที่จัดให้สำหรับหมวด วิชาภาษาไทยไม่เพียงพอ	4	7	3.89	1.70	3.41	1.14
11	ขาดขวัญและกำลังใจจาก ผู้บังคับบัญชา	10	8	2.89	1.45	3.10	1.23
12	ขาดการสนับสนุนเรื่องการอบรม หรือศึกษาต่อเพื่อหาประสบการณ์ เพิ่มเติม	4	3	3.89	1.36	3.67	1.08
13	ไม่ได้รับคำแนะนำและช่วยเหลือ ด้านการเรียนการสอนจาก ศึกษานิเทศก์	9	10	3.11	1.54	2.94	1.37

จากตาราง 13 แสดงว่าปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการบริหารและบริการหลักสูตร
ที่ครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดกลางประสบในระดับมากที่สุดคือการขาดเอกสารเกี่ยวกับ
หลักสูตร ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนและขาดห้องเรียนเฉพาะวิชาภาษาไทย

4. จากกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนวิชาภาษาไทยทั้งหมด นำมาแยกเป็นปัญหาของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป แบ่งออกเป็น คำน ๆ ได้ดังนี้

4.1 ปัญหาของครูที่มีประสบการณ์ในการสอน ต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป คำนจุดประสงค์ของหลักสูตร ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 14

ตาราง 1+ แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับขอ ปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	อันดับที่ขอปัญหา		ค่าสถิติพื้นฐาน					
		ต่ำกว่า 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	ต่ำกว่า 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปีขึ้นไป	$\bar{X}$	S.D.
					$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$		
1	จุดประสงค์ไม่ชัดเจนจึงไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้								
2	จุดประสงค์ขาดความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524	2	7	9	3.17	1.33	3.08	3.06	0.85
3	จุดประสงค์ที่เขียนไว้ไม่ครอบคลุมหลักสูตร	10	5	6	2.33	1.03	3.07	3.31	0.70
4	จุดประสงค์ไม่สามารถแปลเป็นพฤติกรรมที่วัดได้	11	1	7	2.17	0.98	3.46	3.19	0.91
5	จุดประสงค์ไม่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน	1	10	3	3.67	1.03	3.00	3.43	0.96
		9	11	4	2.50	1.38	2.92	3.38	0.88

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ของปัญหา			กาลสถิติพื้นฐาน			
		ต่ำกว่า 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	ต่ำกว่า 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปีขึ้นไป	
		5 ปี	ปี	ขึ้นไป	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
6	จุดประสงค์ไม่เรียงลำดับตามความ สาขารองของผู้เรียน	5	3	10	2.83	0.98	3.38	1.13
7	จุดประสงค์ไม่ต่อเนื่องกันในแต่ละ ระดับชั้น	5	3	12	2.83	0.98	3.38	0.85
8	จุดประสงค์ที่เรียนไว้นานยืดยาว การเรียนตามเนื้อหาวิชาในหลักสูตร	11	2	4	2.17	1.17	3.42	0.80
9	จุดประสงค์กับเนื้อหาไม่สอดคล้องกัน	4	12	11	3.00	1.55	2.85	0.97
10	ไม่มีการสว่ไปบรรจุตามจุดประสงค์ ใด	8	5	2	2.67	0.52	3.23	0.55
11	จุดประสงค์ไปเอื้อต่อการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนได้หลายวิธี	2	7	7	3.17	0.75	3.08	0.74
12	จุดประสงค์จากผลการกำหนดเครื่องมือ วัดและประเมินผล	5	6	1	2.83	1.47	3.19	0.85
							3.88	0.89

จากตาราง 14 แสดงว่าปัญหาการใช้หลักสูตรด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร
ที่ครูผู้สอนทั้งที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป
ประสบทั้งในระดับปานกลางถึงระดับมาก

4.2 ปัญหาของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ตามเนื้อเรื่องของ
วิชาในหลักสูตร ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 15

ตาราง 15 แสดงค่าสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี
และ 11 ปีขึ้นไป ตามเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ของปัญหา			ค่าสถิติพื้นฐาน					
		ต่ำกว่า 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า 5 ปี		6 - 10 ปี		11 ปีขึ้นไป	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1	เนื้อเรื่องไม่เป็นสื่อที่ช่วยให้การเรียนการสอนได้ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร	6	14	12	2.50	0.84	3.12	0.99	3.00	0.73
2	เนื้อเรื่องไม่ต่อเนื่องกับความรูพื้นฐานเดิมของนักเรียน	12	13	12	2.00	0.63	3.15	0.97	3.00	1.15
3	เนื้อเรื่องไม่สามารถใช้ให้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไปได้	14	6	9	1.83	0.41	3.62	1.02	3.25	1.06
4	เนื้อเรื่องในแบบเรียนขาดความเป็นจริง	9	1	7	2.33	1.51	2.85	0.83	2.50	0.82

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับของปัญหา			ค่าสถิติพื้นฐาน				
		ต่ำกว่า 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	ต่ำกว่า 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปีขึ้นไป	$\bar{x}$	S.D.
					S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
5	เนื้อเรื่องไม่สามารถนำไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตจริงได้								
6	เนื้อเรื่องที่นำมาสอนห่างไกลจาก ตัวผู้เรียน	2	2	5	2.67	2.73	0.92	2.62	0.89
7	หลักสูตรไม่เปิดโอกาสให้ครูเลือก เนื้อเรื่องที่สอดคล้องตามความสนใจ	9	10	3	2.33	3.27	0.87	3.69	1.01
8	เนื้อเรื่องไม่ทันสมัยทำให้ไม่ เกิดความสนใจ	2	4	2	2.67	3.58	0.70	3.94	0.85
9	เนื้อเรื่องมีมากเกินไปไม่เหมาะสม กับเวลาเรียน	9	10	5	2.33	3.27	0.96	3.62	0.72
10	ลำดับของเนื้อเรื่องขาดความสัมพันธ์ และต่อเนื่องกัน	2	6	1	2.67	3.42	1.02	4.06	0.93
		1	9	8	3.00	3.35	0.89	3.44	0.73

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ของปัญหา			ค่าสถิติพื้นฐาน			
		ต่ำกว่า 5 ปี	6-10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	ต่ำกว่า 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปีขึ้นไป	
					$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
5	สภาพห้องเรียนไม่เอื้อต่อการจัด กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	10	4	3	2.50	0.84	3.65	1.02
6	จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีมาก เกินไปยากต่อการจัดกิจกรรม	13	9	7	2.17	0.98	3.42	1.14
7	การเรียนการสอน เวลาไม่เพียงพอสำหรับการจัด	10	6	11	2.50	1.22	3.58	1.03
8	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน นักเรียนไม่ให้ความสนใจและ	7	7	6	2.67	0.82	3.54	0.76
9	รวมกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนได้ตามความถนัดและความ สนใจของนักเรียนแต่ละคน	6	3	1	3.00	0.63	3.73	0.72
							3.25	1.15

จากตาราง 16 แสดงว่าปัญหาการใช้หลักสูตรด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
 ของครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี ประสบในระดับมากที่สุดคือ เรื่องเวลา
 ไม่เพียงพอเพื่อสอนให้ครบทักษะทั้ง 4 และครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 ปีขึ้นไป
 ประสบในระดับมากที่สุดคือ เรื่องเวลาไม่เพียงพอเพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกในกิจกรรม
 ที่ตนเองถนัดและสนใจและเรื่องเวลาไม่เพียงพอเพื่อสอนให้ครบทักษะทั้ง 4

4.4 ปัญหาของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 17

ตาราง 17 แสดงการสถิติพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ของปัญหา			การสถิติพื้นฐาน			
		ต่ำกว่า 5 ปี	6-10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	ต่ำกว่า 5 ปี		6 - 10 ปี	
					$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	เวลาไม่เพียงพอสำหรับการวัดผล ให้ตรงตามจุดประสงค์	7	1	3	3.17	0.98	3.96	0.77
2	นักเรียนสอบไม่ผ่านวิชาภาษาไทย เป็นจำนวนมากเนื่องจากพื้นฐาน ความรู้ไม่ดีพอ	2	6	3	3.50	0.84	3.58	0.86
3	เวลาในการสอนซ่อมเสริมมีไม่ เพียงพอ	9	10	8	3.00	0.63	3.11	1.07
4.	เนื้อหาวิชาที่มีมากเกินไปไม่สามารถ วัดผลได้ครอบคลุมได้หมด	6	3	3	3.33	1.21	3.73	0.72
							3.75	0.77

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ของปัญหา			ค่าสถิติพื้นฐาน					
		ต่ำกว่า 5 ปี	6-10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	ต่ำกว่า 5 ปี		6 - 10 ปี		11 ปีขึ้นไป	
					$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
5	เนื้อหาทางการออกข้อสอบ ครูผู้สอนขาดทักษะในการสร้าง แบบทดสอบหลาย ๆ รูปแบบ ขาดความรู้และประสบการณ์ด้าน ภาษาไทย ขาดแบบทดสอบที่ได้วิเคราะห์ มีคุณภาพแล้ว ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบ วัดผลของกรมวิชาการได้ จำนวนหน่วยการเรียนรู้เรียนเกินไป ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	10	12	12	2.83	0.75	2.92	0.80	2.81	0.75
6		12	11	9	2.50	1.05	3.04	1.00	3.00	1.32
7		2	8	2	3.50	1.05	3.50	1.24	4.00	1.32
8		1	2	1	3.83	1.17	3.92	1.10	4.50	0.73
9		7	7	6	3.17	1.17	3.54	1.00	3.56	0.81
10		2	3	11	3.50	1.52	3.73	1.15	2.94	1.29

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ของปัญหา			ค่าสถิติพื้นฐาน					
		ต่ำกว่า 5 ปี	6-10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	ต่ำกว่า 5 ปี		6 - 10 ปี		11 ปีขึ้นไป	
					$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
11	กลุ่มโรงเรียนกำหนดจุดประสงค์ การเรียนรู้ไม่ชัดเจนทำให้ยาก ต่อการวัดและประเมินผล	10	5	9	2.83	1.17	3.70	0.68	3.00	0.63
12	กลุ่มโรงเรียนไม่ร่วมมือกันในการ สร้างแบบทดสอบ	2	9	7	3.50	1.52	3.46	0.90	3.50	1.10

จากตาราง 17 แสดงว่าปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 ปีขึ้นไป ประเด็นมากที่สุดคือ เรื่องการขาดความรู้และประสบการณ์ในการวัดและประเมินผลแบบทดสอบที่มีคุณภาพ

4.5 ปัญหาของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ผลปรากฏดังแสดงไว้ในตาราง 18

ตาราง 18 แสดงความคิดเห็นพื้นฐานและอันดับของปัญหาการใช้หลักสูตรครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ของปัญหา			ค่าสถิติพื้นฐาน			
		ต่ำกว่า 5 ปี	6-10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	ต่ำกว่า 5 ปี	6 - 10 ปี	11 ปีขึ้นไป	
					$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1	เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรมีไม่ เพียงพอ	1	2	2	4.50	0.55	3.81	1.05
2	ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน	2	2	4	4.33	0.52	3.81	0.89
3	ขาดห้องเรียนเฉพาะวิชาภาษาไทย	5	1	1	3.33	1.51	3.85	1.05
4	ขาดครูภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4	12	12	10	2.33	1.03	2.65	1.09
5	ครูต้องหาหนังสือเพิ่มเติมจาก การสอนมากเกินไป	8	6	9	3.00	0.89	3.35	0.94
							3.81	1.22

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาและอุปสรรคของ การใช้หลักสูตร	ลำดับที่ของปัญหา			ค่าสถิติพื้นฐาน			
		ต่ำกว่า 5 ปี	6-10 ปี	11 ปี ขึ้นไป	ต่ำกว่า 5 ปี		6 - 10 ปี	
					$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
12	ขาดการสนับสนุนเรื่องการอบรม หรือศึกษาต่อเพื่อหาประสบการณ์ เพิ่มเติม	5	2	2	3.33	1.51	3.81	0.94
13	ไม่ได้รับคำแนะนำและช่วยเหลือ ด้านการเรียนการสอนจากศึกษา นิเทศก์	4	11	8	3.50	1.05	2.73	1.25
							3.19	1.68

จากตาราง 18 แสดงว่าปัญหาการใช้หลักสูตรด้านการบริหารและบริการหลักสูตรของครูผู้พัฒนาการเรียนการสอน
ต่ำกว่า 5 ปี ประสบในระดั้มากที่สุดคือเรื่อง การขาดเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร การขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนและเรื่อง
งบประมาณสำหรับมหาวิทยาลัยภาษาไทยไม่เพียงพอ และครูผู้พัฒนาการเรียนการสอน 11 ปีขึ้นไป ประสบปัญหาในระดั้มากที่สุด
คือเรื่อง การขาดแคลนห้องเรียนเฉพาะวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ของครูผู้สอนแยกตามประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรม การใช้หลักสูตร และที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน

1. ตรวจสอบความแตกต่างของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป โดยใช้ F-test ทดสอบปรากฏผลดังตาราง 19

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ปัญหาการใช้หลักสูตร	df	แหล่งความแปรปรวน	SS	1.S	F
1. จุดประสงค์ของหลักสูตร	2	ระหว่างกลุ่ม	147.75	73.88	2.22
	45	ภายในกลุ่ม	1497.92	35.28	
2. เนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร	2	ระหว่างกลุ่ม	741.44	370.72	6.87 * *
	45	ภายในกลุ่ม	2430.04	54.00	
3. กิจกรรมการเรียนการสอน	2	ระหว่างกลุ่ม	559.58	279.79	2.19
	45	ภายในกลุ่ม	5748.40	127.74	
4. การวัดและประเมินผล การเรียน	2	ระหว่างกลุ่ม	46.34	23.17	0.68
	45	ภายในกลุ่ม	1528.97	33.97	
5. การบริหารและบริการหลักสูตร หลักสูตร	2	ระหว่างกลุ่ม	16.27	8.14	0.18
	45	ภายในกลุ่ม	2073.04	46.06	
รวม	2	ระหว่างกลุ่ม	8035.51	4017.75	7.52 * *
	45	ภายในกลุ่ม	24049.16	534.43	

จากตาราง 19 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีปัญหาการใช้หลักสูตรในค่านเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีปัญหาทั้ง 5 ค่านรวมกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน ส่วนในค่านจุดประสงค์ของหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน และการบริหารและบริการหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผลจากการวิเคราะห์ในตาราง 18 พบว่า มีความแตกต่างของปัญหาการใช้หลักสูตรระหว่างครูผู้สอนทั้ง 3 กลุ่ม จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้ *q-statistic* ในค่านเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร ปรากฏผลดังตาราง 20

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยของครูผู้สอนในค่านเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอน	ต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี 11 ปีขึ้นไป			
	ค่าเฉลี่ย	34	45.80	46
ต่ำกว่า 5 ปี	34	-	11.80 ^{* *}	12.00 ^{* *}
6 - 10 ปี	45.80		-	0.20
11 ปีขึ้นไป	46			-

จากตาราง 20 แสดงว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีปัญหาการใช้หลักสูตรค่านเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตรมากกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลจากการวิเคราะห์ในตาราง 18 พบว่า มีความแตกต่างของปัญหาการใช้หลักสูตรระหว่างครูผู้สอนทั้ง 3 กลุ่ม รวมทั้ง 5 คำน คือ คำนจุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน และการบริหารและบริการหลักสูตร จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้ q -statistic ปรากฏผลดังตาราง 21

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยของครูผู้สอนทั้ง 5 คำน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอน	ต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี 11 ปีขึ้นไป			
	ค่าเฉลี่ย	187.67	216.35	218.06
ต่ำกว่า 5 ปี	187.67	-	28.68	30.39 ^{* *}
6 - 11 ปี	216.35		-	1.71
11 ปีขึ้นไป	218.06			-

จากตาราง 21 แสดงว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 ปีขึ้นไป มีปัญหาการใช้หลักสูตรรวมทั้ง 5 คำน มากกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ตรวจสอบความแตกต่างของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มครูที่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร และกลุ่มครูที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร โดยใช้ t -test ทดสอบ ปรากฏผลดังตาราง 22

ตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร

ปัญหาการใช้หลักสูตรด้าน	เคยอบรม		ไม่เคยอบรม		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. จุดประสงค์ของหลักสูตร	37.95	6.39	38.65	4.81	0.42
2. เนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร	44.78	6.76	45.69	7.94	0.41
3. กิจกรรมการเรียนการสอน	47.91	6.40	50.35	8.74	1.08
4. การวัดและประเมินผลการเรียน	40.73	6.12	42.25	5.18	0.91
5. การบริหารและบริการหลักสูตร	43.00	5.05	43.74	7.14	0.41
รวม	42.21	8.69	43.77	8.69	0.61

จากตาราง 22 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตรและไม่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร มีปัญหาการใช้หลักสูตรในด้าน จุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน และการบริหารและบริการหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และแสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร และไม่เคยเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร มีปัญหาทั้ง 5 ด้านรวมกันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ตรวจสอบความแตกต่างของปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มครูที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและกลุ่มครูที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยใช้ t-test ทดสอบ ปรากฏผลดังตาราง 23

ตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยของครูผู้สอน
จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ปัญหาการใช้หลักสูตรด้าน	ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. จุดประสงค์ของหลักสูตร	34.33	9.34	38.64	4.80	2.03*
2. เนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร	35.88	10.43	46.38	6.51	3.87**
3. กิจกรรมการเรียนการสอน	47.00	11.62	48.74	7.48	0.58
4. การวัดและประเมินผลการเรียน	39.10	6.72	41.58	5.59	1.16
5. การบริหารและบริการหลักสูตร	43.33	7.85	42.61	6.52	0.29
รวม	39.93	10.11	42.96	8.59	0.92

จากตาราง 23 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีปัญหาการใช้หลักสูตรในด้านจุดประสงค์ของหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในด้านเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาการใช้หลักสูตรมากกว่าครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางทั้งสองด้าน ส่วนในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการบริหารและบริการหลักสูตร

แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และแสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่มีพฤติกรรมการใช้หลักสูตรทั้ง 5 ด้านรวมกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 ผลของการหาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตาราง 24 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างแยกเป็นรายสมรรถภาพ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

สมรรถภาพที่	ขนาดของโรงเรียน					
	ขนาดกลาง			ขนาดใหญ่		
	$\bar{X}$	S.D.	S^2	$\bar{X}$	S.D.	S^2
1. สามารถสื่อความเข้าใจข้อความในภาษาไทย	8.74	2.71	8.74	9.80	2.84	8.07
2. สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	9.58	2.77	7.69	10.77	4.44	19.71
3. สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ	3.62	1.42	2.00	4.12	1.62	2.62
4. สามารถใช้ภาษาในการแต่งบทประพันธ์ร้อยกรอง	3.45	1.55	2.41	3.34	1.56	2.43
รวม	25.3967	5.7828	33.44	27.9378	6.6624	44.3868

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ในด้านความสามารถสื่อความเข้าใจในภาษาไทย ความสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ ยกเว้นด้านความสามารถใช้ภาษา ในการแต่งบทประพันธ์หรือกรอเรื่องที่คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในโรงเรียนขนาดกลางสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่

2. ค่าความแปรปรวนของคะแนนโรงเรียนขนาดใหญ่มากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง

3. คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มทั้งคะแนนรวม และแยกเป็นรายสมรรถภาพ

2. หากสถิติพื้นฐานของการทำแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มรวมกัน ปรากฏผลดังตาราง 25

ตาราง 25 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มและแยกเป็นรายสมรรถภาพ

สมรรถภาพที่	$\bar{x}$	S.D.	s^2
1. สามารถสื่อความเข้าใจข้อความในภาษาไทย	9.27	2.78	8.40
2. สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	8.64	3.61	13.17
3. สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ	2.81	2.77	2.31
4. สามารถใช้ภาษาในการแต่งบทประพันธ์ ร้อยกรอง	3.40	1.56	2.42
รวม	24.12	6.22	38.91

จากตาราง 25 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนทั้งสองชนาครวมกันต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มในทุกสมรรถภาพคือต่ำกว่า 10, 11, 5.5 และ 3.5 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่

ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่ ปรากฏผลดังตาราง 26

ตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนในโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่

ค่าสถิติ สมรรถภาพที่	ขนาดของโรงเรียน				t
	ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		
	$\bar{x}$	ส.ด.	$\bar{x}$	ส.ด.	
1. สามารถสื่อความเข้าใจ ข้อความในภาษาไทย	8.74	2.71	9.80	2.84	3.79**
2. สามารถใช้ภาษาได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	9.58	2.77	10.77	4.44	2.86**
3. สามารถคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ	3.62	1.42	4.12	1.62	3.21**
4. สามารถใช้ภาษาในการแก้ บทประพันธ์ร้อยกรอง	3.45	1.55	3.34	1.56	0.72
รวม	25.40	5.78	27.94	6.66	4.66**

จากตาราง 26 แสดงว่า

1. คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ ในด้านความสามารถสื่อความเข้าใจข้อความในภาษาไทย ความสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณและคะแนนรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนขนาดใหญ่สูงกว่าโรงเรียนขนาดกลาง
2. คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ ในด้านความสามารถใช้ภาษาในการแต่งบทประพันธ์ร้อยกรองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร
วิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524

ผลจากการตอบแบบสอบถามทั้ง 5 ด้าน คือ สิ่งที่ต้องการปรับปรุงหลักสูตรฉบับนี้
เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มเติมและตัดออกไป ข้อเสนอแนะและความช่วยเหลือที่ต้องการได้รับ
จากกลุ่มตัวอย่าง 48 คน มีผู้แสดงความคิดเห็นในตอนนี้ 43 คน ไม่แสดงความคิดเห็น
5 คน และในจำนวนผู้แสดงความคิดเห็น 43 คน มีบางคนแสดงความคิดเห็นไม่ครบ
ทั้ง 5 ด้าน สรุปความคิดเห็นจากมากไปหาน้อยเรียงตามลำดับความดีของปัญหาและ
ข้อเสนอแนะดังแสดงไว้ในตาราง 27

ตาราง 27 แสดงความดีของข้อเสนอแนะและความต้องการของครูผู้สอนที่มีต่อการ
ใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524

ลำดับที่	ปัญหาข้อเสนอแนะและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย	ความดี
1	เวลาเรียนที่กำหนดไว้ 2 คาบต่อสัปดาห์ ไม่เหมาะสมเพราะ น้อยเกินไป	35
2	เนื้อเรื่องในหนังสือแบบเรียนมีมากและกว้างเกินไป	34
3	ต้องการได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยและหลักสูตร วิชาภาษาไทย	19
4	เนื้อหาวิชาในหนังสือแบบเรียนไม่เหมาะสมกับสภาพของสังคมปัจจุบัน และไม่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	18
5	ปีความคิดเห็นควรตัดเนื้อเรื่องที่ซ้ำกันในเรื่องการสื่อสารใน หนังสือชุดทักษะพัฒนา	16
6	จุดประสงค์กับเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่สอดคล้องกัน	15

ตาราง 27 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหาข้อเสนอแนะและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย	ความถี่
7	ต้องการเพิ่มเนื้อหาวิชาด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย	14
8	ต้องการเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร ได้แก่ คู่มือครู การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หนังสือค้นคว้าประกอบการเรียนการสอน	13
8	ต้องการวัสดุอุปกรณ์การสอนไว้ประกอบการเรียนการสอน เช่น เทปบันทึกเสียง ภาพประกอบ เทปบันทึกภาพโทรทัศน์	13
10	ต้องการข้อสอบที่มีคุณภาพ	12
11	ต้องการเพิ่มเติมเนื้อหาความรู้วรรณคดีไทยให้มากขึ้น	11
12	มีความคิดเห็นว่าควรตัดเรื่องหมอก พูล	10
12	มีความคิดเห็นว่าควรปรับปรุงเนื้อหาในหนังสือแบบเรียนชุดทักษะพัฒนาและวรรณวิจิตร และควรรวมเข้าเป็นเล่มเดียวกัน	10
14	ควรเพิ่มกิจกรรมภาคปฏิบัติสวดแทรกลงในบทเรียนแต่ละเรื่องด้วย	8
15	ต้องการแผนการสอนที่ใช้ประโยชน์ได้สูงสุด	7
15	ต้องการเพิ่มเติมเนื้อเรื่องเกี่ยวกับวรรณกรรมร่วมสมัยที่ได้รับยกย่องลงในหนังสือแบบเรียน	7
17	ต้องการเพิ่มจำนวนหน่วยการเรียนรู้ให้มากกว่า 2 หน่วยการเรียนรู้	6
17	มีความคิดเห็นว่าควรตัดเรื่องเมื่อหัวถึงหมอน	6
17	ควรใช้แผนการสอนเหมือนกันทั่วประเทศไม่ควรแบ่งเป็นแต่ละเขตการศึกษา	6
20	มีความคิดเห็นว่าควรตัดเรื่องเด็กบ้านสวน	5
20	ต้องการให้ศึกษานิเทศก์ไปเยี่ยมเยียนเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในทุก ๆ ด้าน	5

ตาราง 27 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหาข้อเสนอแนะและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย	ความถี่
22	มีความคิดเห็นว่าการปรับปรุงเนื้อหาเรื่องการอ่านคำให้ถูกต้อง	4
22	มีความคิดเห็นว่าการคัดเรื่องพระครูวัดคลอง	4
24	มีความคิดเห็นว่าการคัดเรื่องพระบรมราโชวาทออกแต่เปลี่ยนเป็นพระบรมราโชวาทของรัชกาลที่ 9 แทน	3
24	มีความคิดเห็นว่าการแยกเนื้อหาในแบบเรียนออกเป็นค่าน ๆ เช่น การใช้ภาษา หลักภาษา วรรณคดีไทย	3
24	มีความคิดเห็นว่าการไม่ควรเพิ่มเติมเนื้อหาเพราะมีอยู่มากพอแล้ว	3
27	มีความคิดเห็นว่าการคัดเรื่องอิเหนา และบทร้อยกรองบางเรื่อง	2
27	มีความคิดเห็นว่าการปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องกับข้อสอบเรียนต่อในระดับสูงขึ้น	2
27	มีความคิดเห็นว่าการปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	2
27	ต้องการแหล่งค้นคว้าทางวิชาการสำหรับครูในแต่ละจังหวัด	2
27	ต้องการให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย และให้การสนับสนุนค่านงบประมาณให้มากขึ้น	2
27	มีความคิดเห็นว่าการคัดเรื่อง ขรรฆฆาธรรมะสงคราม	2
33	มีความคิดเห็นว่าการคัดเรื่องผลพลอยได้จากการออกพรรษา	1
33	ต้องการเพิ่มเนื้อเรื่องเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของไทย เช่น ประเพณีไทย ภาคนต่าง ๆ การท่องเที่ยวเมืองไทย	1
33	มีความคิดเห็นว่าการเปลี่ยนเรื่องนิราศพระบาทเป็นนิราศภูเขาทอง เพราะเป็นเนื้อเรื่องที่น่าสนใจกว่า	1

จากตาราง 27 แสดงว่าครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเวลาเรียน 2 คาบต่อสัปดาห์
 กำหนดไว้น้อยเกินไป รวม 35 คน คิดเป็นร้อยละ 81.40 และมีความคิดเห็นว่า
 เนื้อเรื่องในหนังสือแบบเรียนมีมากและกว้างเกินไปรวม 34 คน คิดเป็นร้อยละ 79.07 ครู
 มีความต้องการได้รับการอบรมเกี่ยวกับความรู้ด้านภาษาไทยและหลักสูตรวิชาภาษาไทย
 รวม 19 คน คิดเป็นร้อยละ 44.19 นอกจากนั้นมีความคิดเห็นและความต้องการลดหลั่น
 กันลงมาตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ของครูผู้สอนทั้ง 5 ท่าน คือ
 - 1.1 จุดประสงค์ของหลักสูตร
 - 1.2 เนื้อหาวิชาในหลักสูตร
 - 1.3 กิจกรรมการเรียนรู้การสอน
 - 1.4 การวัดและประเมินผลการเรียน
 - 1.5 การบริหารและให้บริการหลักสูตร
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนตามหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์การเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร และขนาดโรงเรียนที่สอนต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระหว่างนักเรียนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตร และสอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรแตกต่างกัน

2. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย มีปัญหาการใช้หลักสูตรในคำานจุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาวิชาในหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การเรียน การบริหารและบริการหลักสูตร สูงกว่าระดับปานกลาง

3. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกัน

4. คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนในเขตการศึกษา 11 ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 48 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 877 คน จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 11 ปีการศึกษา 2529

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

1.1 ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์การสอนวิชาภาษาไทย ประสบการณ์การเข้ารับการอบรมการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 และขนาดของโรงเรียนที่สอนอยู่เป็นแบบสำรวจรายการ

1.2 ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จากข้อความเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร 5 ด้าน คือ จุดประสงค์ของหลักสูตร 12 ข้อ เนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร

14 ข้อ กิจกรรมการเรียนการสอน 14 ข้อ การวัดและประเมินผลการเรียน 12 ข้อ และการบริหารและบริการหลักสูตร 13 ข้อ รวม 65 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นจากการคำนวณแบบ Alpha Coefficient เท่ากับ .91

1.3 ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นข้อสอบชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก ครอบคลุมสมรรถภาพ 4 สมรรถภาพคือ สามารถเข้าใจข้อความในภาษาไทย 20 ข้อ สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ 22 ข้อ สามารถถ้อยคำอย่างมีจารณญาณ 11 ข้อ และสามารถใช้ภาษาในการแต่งบทประพันธ์ร้อยกรอง 7 ข้อ รวมทั้งสิ้น 60 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นจากการคำนวณแบบ KR-20 เท่ากับ .89

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความแปรปรวน (S^2) ของแบบสอบถามและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการใช้หลักสูตรและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ t -test และ F -test ถ้าพบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก็ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Newman Keuls

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ในเขตการศึกษา 11

ปัญหาการใช้หลักสูตรทั้ง 5 ด้าน คือ จุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน

การบริหารและบริการหลักสูตร ที่ครูผู้สอนประสบ สรุปได้ดังนี้

1.1 ครูผู้สอนมีปัญหาในด้านการวัดและประเมินผลการ เรียนเรื่องของการที่ครูขาดทักษะในการสร้างแบบทดสอบหลาย ๆ รูปแบบ และการขาดแบบทดสอบที่มีคุณภาพ ทางค่านิจกรรมการ เรียนการสอนในเรื่องของเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรไม่เพียงพอในการใช้ฝึกทักษะทั้งสี่และเพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกในกิจกรรมที่ตนเองถนัดและสนใจ ปัญหาดังกล่าวครูผู้สอนประสบอยู่ในระดับมากที่สุด

1.2 ครูผู้สอนมีปัญหาในด้านการบริหารและบริการหลักสูตร เรื่องของการขาดห้องเรียนเฉพาะวิชาและเอกสาร เกี่ยวกับหลักสูตรไม่เพียงพอ คำนการวัดและประเมินผลการเรียน เรื่องเวลาไม่เพียงพอสำหรับการวัดผลให้ครอบคลุมจุดประสงค์ คำนกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามความถนัดและความสนใจของนักเรียนแต่ละคน คำนเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร เรื่องครูไม่มีโอกาสเลือกเนื้อเรื่องที่สอนได้ตามความสนใจ และเนื้อเรื่องมีมากเกินไปไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน และคำนจุดประสงค์ของหลักสูตร เรื่องจุดประสงค์ยากต่อการกำหนดเครื่องมือวัดและประเมินผล ปัญหาดังกล่าวครูผู้สอนประสบอยู่ในระดับมาก

1.3 ครูผู้สอนส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าเวลาที่กำหนดไว้ 2 ภาคต่อสัปดาห์นั้นน้อยเกินไป เนื้อเรื่องในหนังสือแบบเรียนมีมากเกินไป รวมทั้งต้องการได้รับการอบรมเกี่ยวกับภาษาไทยหรือการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 มีดังนี้

2.1 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันพบว่า

2.1.1 ครูที่มีประสบการณ์การสอน 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีปัญหาการใช้หลักสูตรคำนเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตรมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.1.2 ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน การบริหารและบริการหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่มีประสบการณ์การอบรม เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรต่างกันพบว่า ครูที่เคยและไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมีปัญหาการใช้หลักสูตรในด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน การบริหารและบริการหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรของครูที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันพบว่า

2.3.1 ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านจุดประสงค์ของหลักสูตรมากกว่าครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.2 ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านเนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตรมากกว่าครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3.3 ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางมีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการบริหารและบริการหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของนักเรียนในเขตการศึกษา 11 พบว่า

คะแนนเฉลี่ยจากการหาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของนักเรียนในเขตการศึกษา 11 ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม

4. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 ของนักเรียนในเขตการศึกษา 11 พบว่า

4.1 นักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยรวม 4 สมรรถภาพ ได้แก่ สามารถสื่อความเข้าใจข้อความในภาษาไทย สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ สามารถใช้ภาษาในการแต่งบทประพันธ์ร้อยกรอง สูงกว่า นักเรียนในโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 นักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดกลาง รวม 3 ด้าน คือ สามารถสื่อความเข้าใจข้อความในภาษาไทย สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านที่ 4 คือความสามารถใช้ภาษาในการแต่งบทประพันธ์ร้อยกรองนักเรียนในโรงเรียนขนาดกลางมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ของนักเรียนในเขตการศึกษา 11 พบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนอยู่ใน ระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน และพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนต่ำกว่า ครั้งหนึ่งของคะแนนเต็ม รายละเอียดจะได้อภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอน

1.1 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ครูผู้สอนส่วนใหญ่ประสบปัญหาเรื่องการขาดทักษะในการสร้าง แบบทดสอบ รวมทั้งต้องการแบบทดสอบที่มีคุณภาพไว้เพื่อใช้สำหรับการวัดและประเมินผล

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของปองจิต อ่อนเฒ่า (ปองจิต อ่อนเฒ่า 2521 : 120 - 121) ที่ศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า ครูผู้สอนไม่ชำนาญในการสร้างข้อสอบ และครูภาษาไทยต้องการให้จัดตั้งคลังข้อสอบไว้เป็นแหล่งกลางให้ครูได้ยืมใช้มากที่สุด และสุชาติ วงศ์สุวรรณ ก็ได้ศึกษาพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไม่สามารถสร้างเครื่องมือการวัดผลวิชาภาษาไทยให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ อีกทั้งมีความต้องการที่จะให้มีการจัดหาข้อสอบมาตรฐานสำหรับวิชาภาษาไทยด้วย (สุชาติ วงศ์สุวรรณ 2525 : 102) ปัญหาถกานี้มีความสำคัญมาก เพราะการเรียนการสอนจะต้องดำเนินไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตรที่ตั้งไว้ ครูผู้สอนจะต้องคำนึงอยู่เสมอว่านักเรียนที่ผ่านการเรียนการสอนภายใต้สิ่งอำนวยความสะดวกของการใช้หลักสูตรที่โรงเรียนจัดให้นั้น มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่หลักสูตรต้องการหรือยัง การที่ครูผู้สอนประสบปัญหาการขาดทักษะในการสร้างแบบทดสอบหรือไม่มีแบบทดสอบที่มีคุณภาพไว้สำหรับประเมินผลคุณภาพผลิตผลของหลักสูตรคือตัวนักเรียน เป็นสิ่งที่ควรได้รับการพิจารณาช่วยเหลือ ความต้องการของครูที่เสนอแนะไว้ สอดคล้องกับปัญหาส่วนนี้ นั่นคือครูเป็นจำนวนมากต้องการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรนั้นขอมหมายความว่า ครูต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับการวัดผล ซึ่งรวมไปถึงการสร้างแบบทดสอบที่มีคุณภาพอีกด้วย

1.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ครูส่วนใหญ่ประสบปัญหาในเรื่องเวลาไม่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ผลงานวิจัยส่วนนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวสันต์ ธีรวงศ์รัตน์ (วสันต์ ธีรวงศ์รัตน์ 2523 : 89) ที่พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นประสบปัญหาเรื่องเวลาไม่เพียงพอที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ทันตามหลักสูตรได้ และสุชาติ วงศ์สุวรรณ (สุชาติ วงศ์สุวรรณ 2525 : 101) ก็วิจัยพบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ประสบปัญหาเรื่องเวลาเรียนไม่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเช่นเดียวกัน ครูผู้สอน

ส่วนใหญ่ได้เสนอแนะไว้ว่าต้องการเพิ่มเวลาเรียนในรายวิชาภาษาไทย 401 และ 402 ให้มากกว่า 2 คาบต่อสัปดาห์ เพราะมีความเห็นว่า เนื้อหาวิชาในหนังสือแบบเรียนมีมาก ตลอดจนหลักสูตรได้กำหนดขอบข่ายของวิชาไว้กว้างขวางจนไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ทันต่อเวลาที่กำหนดไว้ ทั้ง ๆ ที่วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ จำเป็นต้องอาศัยเวลาในการฝึกฝน รวมทั้งการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกในกิจกรรมที่ตนเองถนัดและสนใจ ปัญหาส่วนนี้จึงสมควรได้รับการพิจารณาแก้ไขปรับปรุง เช่นเดียวกัน

นอกจากปัญหาที่นำมาอภิปรายทั้ง 2 ด้านนี้แล้ว ปัญหาด้านอื่น ๆ ที่ครูผู้สอนประสบอยู่ก็ควรได้รับการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขและช่วยเหลือด้วย เพราะไม่ว่าปัญหาด้านใดล้วนมีผลกระทบต่อการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนโดยตรง และปัญหาที่ครูประสบส่วนใหญ่เป็นปัญหาในระดับมากอีกด้วย

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน

จากการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของนักเรียนในเขตการศึกษา 11 ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม ไม่ว่าจะพิจารณาแยกตามขนาดโรงเรียนหรือพิจารณารวมโรงเรียนทั้งสองขนาดคือ ขนาดใหญ่และขนาดกลางก็ตาม ผลการศึกษาส่วนนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ ที่พบว่า ในปีการศึกษา 2526 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 11 หากคะแนนเฉลี่ยในหมวดวิชาภาษาไทย ได้ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยระดับประเทศในทุกสมรรถนะ (กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 11 2527 : 11) ปีการศึกษา 2527 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 11 ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์พอใช้และต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยระดับประเทศ (กรมวิชาการ 2529 : 38) และในปีการศึกษา 2528 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 11 หากคะแนนเฉลี่ยในหมวดวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับพอใจเพียงร้อยละ 4.025 นอกนั้นอยู่ในระดับควรปรับปรุงแก้ไขทั้งสิ้น (กรมวิชาการ 2529 : 56 - 57) กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้เสนอแนะไว้ว่าโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรจะได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยก่อน

เนื่องจากเป็นภาคที่มีผลการประเมินต่ำกว่าภาคอื่น ๆ โดยพิจารณาในด้านงบประมาณ บุคลากร อุปกรณ์ การวางแผนการเรียนการสอน การปรับปรุงคุณภาพในระดับโรงเรียน ระดับจังหวัด และระดับเขตการศึกษา (กรมวิชาการ 2529 : 57) เมื่อพิจารณาไปถึงปัญหาการใช้หลักสูตรที่ครูผู้สอนประสบอยู่ ก็น่าจะได้นำมาเป็นข้อมูลในการพิจารณาส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

ปัญหาในการใช้หลักสูตรของครูที่พบมากที่สุดจากการศึกษาในครั้งนี้คือปัญหาคำถามการวัดและประเมินผลการเรียนในเรื่องครูผู้สอนขาดทักษะในการสร้างแบบทดสอบหลาย ๆ รูปแบบและขาดแบบทดสอบที่มีคุณภาพ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเรื่องเวลาไม่เพียงพอเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดทักษะทางภาษาและแสดงออกในกิจกรรมที่ตนเองถนัดและสนใจ ปัญหาเหล่านี้ครูผู้สอนอาจช่วยกันแก้ไขได้ดังนี้

1.1 จัดตั้งเป็นกลุ่มครูผู้สอนวิชาภาษาไทย เพื่อร่วมมือกันสร้างแบบทดสอบวิชาภาษาไทยไว้ใช้ในกลุ่ม โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล เป็นวิทยากรแนะนำ

1.2 จัดประชุมสัมมนาปฏิบัติการด้านการวัดผลและการสร้างแบบทดสอบที่มีคุณภาพ เพื่อให้ครูทุกคนได้รู้หลักและวิธีการสร้างแบบทดสอบที่ดี และสามารถสร้างข้อสอบรวมทั้งรู้หลักปฏิบัติ ที่ถูกต้องตามแนวทางวัดผลประเมินผลของหลักสูตรที่ใช้อยู่

1.3 สร้างสื่อการเรียนการสอน พยายามใช้วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งเปลี่ยนแปลงเทคนิคในการสอน เพื่อประหยัดเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ของนักเรียน จะทำให้นักเรียนมีโอกาสดึงศักยภาพและแสดงออกในกิจกรรมทางภาษามากขึ้น ทั้งนี้ครูอาจารย์ผู้สอนอาจรวมกลุ่มกันเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการสอนและกลวิธีสอนแบบต่าง ๆ ไปบรรยายและสาธิตให้ความรู้

1.4 จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย เพื่อช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์การเรียนรู้ให้นักเรียน เช่น จัดนิทรรศการในวันสำคัญต่าง ๆ การอภิปราย โต้ว่าที่ จัดแสดงละคร ฯลฯ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกในกิจกรรมก้นนั้นนอกเหนือไปจากการเรียนการสอนในห้องเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เกี่ยวข้อง

ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรและการนิเทศการสอน ได้แก่ กรมวิชาการ หน่วยงานนิเทศ และผู้บริหารโรงเรียน ควรพิจารณาช่วยเหลือแก้ไขปัญหาที่ครูผู้สอนประสบอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ก้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียน เช่น

2.1 จัดอบรมเกี่ยวกับการเขียนข้อสอบที่ดีและการวัดผลการเรียนตามหลักสูตรที่ใช้

2.2 จัดอบรมหรือบรรยายสาขิตเกี่ยวกับเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งใช้สื่อการเรียนการสอนหรือเทคโนโลยีเข้าช่วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยก้งต่อไป

ควรได้มีการวิจัยติดตามผลครูอาจารย์ที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย สักขัตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดอบรม เช่น วิธีการอบรม จำนวนครั้ง ระยะเวลาและผลการใช้หลักสูตรภายหลังกการอบรม

บรรณานุกรม

,

บรรณานุกรม

- กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 11 กลุ่มที่ 1 (นครราชสีมา-ชัยภูมิ)
รายงานผลการสัมมนาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 13 - 15 มิถุนายน 2527 2527, 85 หน้า
- กาญจนา เกียรติประวัติ วิธีสอนทั่วไปและทักษะการสอน วัฒนาพานิช 2524,
175 หน้า
- โกวิท ประวาลพุกษ์ "นักเรียน ม.6 เรียนอ่อนเฉลี่ยสอบตกทุกวิชา" ส่วนกลาง
12 : 1 - 5 มีนาคม 2527
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน ผลงานวิจัยทางการศึกษา โรงพิมพ์
เจริญผล 2521, 506 หน้า
- ชลลดา แสงวัจน์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
ในกลุ่มทักษะของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดโรงเรียนราษฎร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523,
152 หน้า อักสาเนา
- ชาเลื่อง ศรีเกษา การประเมินผลหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1
(ม.1) ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 5 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 206 หน้า อักสาเนา
- ระปะนีย์ นาคกรรพ "แนวการสอนภาษาไทย" จุลสารภาษาไทย หน้า 2
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2506
- การารัตน์ อุทัยหยัคซ์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช
2521 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2523, 210 หน้า อักสาเนา

- ทดสอบทางการศึกษา, สำนักงาน กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ รายงานการประเมินมาตรฐานการศึกษาระดับชาติระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประจำปีการศึกษา 2524 เฉลิมชัยการพิมพ์ 2526, 432 หน้า
- _____ รายงานการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ครูสกลาคพราว 2529, 84 หน้า
- _____ รายงานการตรวจสอบคุณภาพการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2528 ครูสกลาคพราว 2529, 176 หน้า
- ทวีศักดิ์ ญาณประทีป การศึกษาการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดราชบุรี ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 117 หน้า อักสาเนา
- ธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ "การบริหารงานวิชาการและหลักสูตรมัธยมศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต" สารพัฒนาหลักสูตร 10 : 14 - 21 กรกฎาคม 2525
- ธาวง บัวศรี ทฤษฎีหลักสูตร ตอนที่ 1 มงคลการพิมพ์ 2504, 227 หน้า
- นวลทิพย์ พงษ์จันทร์ ความคิดเห็นของนักการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2527, 128 หน้า อักสาเนา
- ประไพพรรณ โกศัยสุนทร "ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย" สารพัฒนาหลักสูตร 27 : 16 - 18 กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2527
- ปองจิต อ่อนเภา ปัญหาการวัดและประเมินผลการสอนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 135 หน้า อักสาเนา
- พนัส หันนาคินทร์ การมัธยมศึกษา โรงพิมพ์พิชฌเนศ 2524, 282 หน้า
- พรทิพย์ กอสุวรรณ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยในเขตกรุงเทพมหานคร กับเขตการศึกษา 12 เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 110 หน้า อักสาเนา

- เพ็ญณี นารายณ์ปรุ-ทาน การศึกษาและการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ
ป.กศ.ชั้นสูง พุทธศักราช 2510 ในวิทยาลัยครูสองแห่งในจังหวัดพระนคร ปริญา -
นิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 141 หน้า อัครสาเนา
 ภิญา โสธร หลักบริหารการศึกษา วัฒนาพานิช 2516, 550 หน้า
 มะเคื้อ เสมา "เงื่อนไขการจบหลักสูตร ข้อกำหนดที่ผู้เกี่ยวข้องต้องรู้" สารพัฒนา
หลักสูตร 1 51 - 54 ตุลาคม 2524
 มาลี อุนอก ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาวรรณคดีไทย ระดับมัธยม
ศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ในปี 2516 - 2518
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 182 หน้า อัครสาเนา
 เรือง เจริญชัย "หลักสูตร 2521 และ 2524 ในทัศนะ คร.เรือง เจริญชัย"
สารพัฒนาหลักสูตร 3 : 8 - 14 ธันวาคม 2524
 ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ สถิติวิทยาทางการศึกษา วัฒนาพานิช 2522,
 286 หน้า
 _____ หลักการวิจัยทางการศึกษา วิศดอร์เฟาเวอร์พอยท์ 2528, 314 หน้า
 วสันต์ รังรองรัตน์ การประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 1 ปริญยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 151 หน้า อัครสาเนา
 วิชัย วงษ์ใหญ่ พัฒนาหลักสูตรและการสอน - มิตินใหม่ โอเกียนส์โคร์ 2525,
 246 หน้า
 วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย ไทยวัฒนาพานิช 2526, 187 หน้า
 _____ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรือนอักษร
 2524, 153 หน้า
 วิเชียร เที่ยมเมือง ปัญหาและความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง ในการทดลอง
ใช้หลักสูตรประโยคประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับร่างครั้งที่ 1 ปี พ.ศ.
2518) ปริญยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2520, 195 หน้า อัครสาเนา

"ศธ. หนักใจ ร.ร.มัธยมศึกษามาตรฐานไม่เท่ากัน" ไทยรัฐ 25 สิงหาคม 2527

หน้า 8

ศักดิ์สิทธิ์ ชัตติยาสุวรรณ ตัวบ่งชี้ความแตกต่างในการปฏิบัติของครูตามแนวการใช้

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ปริญญาพนธ์ กศ.ค. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 184 หน้า อัสสาเนา

ศึกษาริการ, กระทรวง คู่มือการบริหารการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย

พุทธศักราช 2524 อมรินทร์การพิมพ์ 2526, 201 หน้า

_____ คู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 รุ่งศิลป์การพิมพ์

2523, 103 หน้า

_____ แนวการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 รุ่งศิลป์การพิมพ์

2524, 272 หน้า

_____ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

2525, 314 หน้า

สังก อุทรานันท์ พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร วงเวียนการพิมพ์ 2527, 371 หน้า

สมพงษ์ สังข์ประสิทธิ์ การประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 พุทธศักราช 2521 ของครูผู้สอนและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

กรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่นและจังหวัดเลย วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาวิทยาลัย

ขอนแก่น 2525, 219 หน้า อัสสาเนา

สวัสดิ์ จงกล "สาระที่ควรทราบเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษา" ประชาศึกษา

1 : 20 - 27 สิงหาคม 2519

สามัญศึกษา, กรม เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2521 กองการมัธยมศึกษา

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2521, 34 หน้า

สายสมร คิวิเศษ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะ

ของโรงเรียนในการใช้หลักสูตรระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในเขต

การศึกษา 7 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 120 หน้า

อัสสาเนา

- สุจริต เพียรชอบ "หน่วยที่ 2 การใช้หลักสูตรและวัสดุหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา" เอกสารชุดการสอนภาษาไทย หน่วยที่ 1 - 8 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (หนา 43 - 98) 2525, 557 หน้า
- สุชาติ วงศ์สุวรรณ ความคิดเห็นของครูสอนภาษาไทยและผู้บริหารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 117 หน้า อักสาเนา
- สุพจน์ พดณะวัน การวิเคราะห์และประเมินผลหลักสูตรภาษาไทย ระดับ ป.กศ. พุทธศักราช 2508 ปรินธิพนธ์ ค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 119 หน้า อักสาเนา
- สมิตร คุณานุกร หลักสูตรและการสอน โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 2523, 271 หน้า
- สมิตร คุณานุกร และคนอื่น ๆ ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนมัธยมแบบประสม แผนกวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520 อักสาเนา
- อภิวัฒน์ ปรีชาประกาศน์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 หมวดวิชาภาษาไทย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 155 หน้า อักสาเนา
- เอี่ยม โคมุญเลี้ยง "การดำเนินงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา" รายงานผลการสัมมนาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคตะวันออก
เฉียงเหนือ 13 - 15 มิถุนายน 2527 2527, 85 หน้า

Abdualah Abdar - Rahman Makoshi. "An Analysis of the Mathematics Curriculum in the Public Secondary School in Saudi Arabia," Dissertation Abstracts. 39 (May 1979) 6607-A.

Association for Supervision and Curriculum Improvement. Research for Curriculum Improvement. A Department of the National Education Association of United States, Washington D.C., 1975. 350 p.

- Babin, Pracruck. "Canada's Curriculum Continuum," Resources in Education. 16 (4) : 52, April, 1981.
- Beauchamp, George A. Curriculum Theory. 2 nd.ed., Wilmette, Illinois, The Kagg Press, 1968. 186 p.
- Chandra, Arvida. Curriculum Development and Evaluation in Education. New Delhi, Sterling Publisher, 1977. 294 p.
- Johansen, John H. "The Relationships Between Teachers' Perception of Influence in Local Curriculum Desision Making and Curriculum Implimentation," Educational Research. 61 (2) : 81 - 83, October, 1967.
- Langenbaon, Micheal. "Development of an Instrument to Measure Teacher's Attitudes Toward Curriculum Use and Planning," Education Research. 66 (1) : 35 - 38, September, 1972.
- Rana Muzafar Akter. "Curriculum Planning and Development in Elementary School of Pakistan," Dessertation Abstracts International. 36 (4) : 1869A - 2458A, October, 1975.
- Saylor, Galen J., and Alexander, William M. Planning Curriculum for School. New York, Holt Rineheart and Winston, 1974.
- Taba, Hilda. Curriculum Development Theory and Practices. New York, Brace & World Inc., 1962. 562 p.
- Tornvall, A.G. "The Teacher and the Curriculum," Dissertation Abstracts International. 45 (4) : 912, December, 1984.
- Warren, Feinberg Marvin. "An Analysis of Guidelines for In - Service Teacher Education Practices in Selected School Grade 5 - 9," Dissertation Abstracts. 35 : 3561-A, December, 1974.
- Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. 2 nd.ed., New York, McGraw-Hill, 1971. 672 p.
- Young, B.L. "The role of illuminative evaluation in curriculum change' a case study from Indonesia," Dissertation Abstracts International. 44 (3) : 448, September, 1983.

ភាគដេរី

1

•

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการวิจัย

(สำเนา)

ครูท

ที่ ทม 1007/2476

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

12 พฤศจิกายน 2529

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายวรพงษ์ วรธงไชย เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า
เพื่อทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ในเขตการศึกษา 11"

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ. สุนันท์ สลโกสุม ประธาน

ผศ. จันทิมา พรหมโชติกุล กรรมการ

ผศ. สุมานิน รุ่งเรืองธรรม กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์คือ ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม เพื่อเป็น
ข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และ
ขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วชิรญา บัวศรี

บัณฑิตวิทยาลัย

(นางวชิรญา บัวศรี)

โทร. 2584119

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(สำเนา)

ครูท

ที่ ทม 1007/2475

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

12 พฤศจิกายน 2529

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายวรพงษ์ วรชงไชย เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์เรื่อง 'การศึกษานโยบายการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ในเขตการศึกษา 11"

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

ผศ. สุนันท์ ศลโกสุม ประธาน

ผศ. จันทิมา พรหมโชติกุล กรรมการ

ผศ. สุมานิน รุ่งเรืองธรรม กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ ขอให้ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 11 อนุญาตให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรอกแบบสอบถามเกี่ยวกับนโยบายการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 และให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วชิรญา บัวศรี

บัณฑิตวิทยาลัย

(นางวชิรญา บัวศรี)

โทร. 2584119

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศษ 0806/ 0784

กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม.10300

21 มกราคม 2530

เรื่อง ขอลาความร่วมมือในการทำวิจัย

เรียน

กายนายวรพงษ์ วรธงไชย นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตร
วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ในเขตการศึกษา 11" ในการนี้ นิสิตมีความประสงค์
จะขอความร่วมมือจากครูสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในการตอบแบบสอบถาม และนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเป็นข้อมูล
ประกอบการทำวิจัย

กองการมัธยมศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่า การทำวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียน
การสอนวิชาภาษาไทย สมควรให้การสนับสนุน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายธานี สมบูรณ์พร)

หัวหน้าฝ่ายบริหารโรงเรียน 1 รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
ผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา

กองการมัธยมศึกษา

ผ่านมาตรฐานโรงเรียน

โทร.2819992

.

ภาคผนวก ข

การวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 เพื่อนำไปปรับปรุงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อที่	T	การปรับปรุงแก้ไข
1	1.2270	
2	1.2238	
3	0.5228	แก้จาก "จุดประสงค์ที่กำหนดไว้น้อยเกินไป" เป็น "จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ไม่ครอบคลุมหลักสูตร"
4	0.3061	แก้จาก "จุดประสงค์ที่กำหนดไว้แปลออกเป็นพฤติกรรมที่วัดได้" เป็น "จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ไม่สามารถแปลออกเป็นพฤติกรรมที่วัดได้"
5	0.7454	
6	1.1431	
7	1.9394	
8	1.3039	
9	1.8970	
10	0.9880	
11	1.1036	
12	1.4848	
13	1.4261	แก้จาก "เนื้อหาวิชาไม่เป็นเรื่องที่จะทำให้การเรียนการสอนตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร" เป็น "เนื้อเรื่องของวิชาไม่เป็นเรื่องที่จะทำให้การเรียนการสอนตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร"
14	1.7874	แก้จาก "เนื้อหาวิชาไม่ต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน" เป็น "เนื้อเรื่องของวิชาไม่ต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน"

ข้อที่	T	การปรับปรุงแก้ไข
15	1.4192	แก้จาก "เนื้อหาวิชาไม่อำนวยความสะดวกในการใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงได้" เป็น "เนื้อเรื่องของวิชาไม่อำนวยความสะดวกในการใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงได้"
16	1.6686	
17	1.8736	
18	2.0160	
19	1.1314	
20	1.1667	
21	1.5546	
22	1.8221	แก้จาก "การจัดลำดับเนื้อหาวิชาจากความต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน" เป็น "การจัดลำดับเนื้อเรื่องของวิชาจากความต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน"
23	1.6531	
24	1.1711	
25	1.3487	
26	1.3652	
27	1.2908	"ตัดทิ้งเพราะข้อความคล้ายคลึงกับข้อ 21"
28	1.5574	
29	1.6219	แก้จาก "การกำหนดกิจกรรมในแผนการสอนที่วางไว้ยุ่งยากเกินไปทำให้ไม่สามารถจัดได้" เป็น "การกำหนดกิจกรรมในแผนการสอนที่วางไว้ยุ่งยากเกินไปทำให้ไม่สามารถจัดทำได้"
30	1.6932	

ข้อที่	T	การปรับปรุงแก้ไข
31	1.6763	แก้จาก "การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่ใดยาก" เป็น "การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องของวิชาที่ใดยาก"
32	1.6052	
33	1.0333	
34	1.0013	
35	0.9050	แก้จาก "นักเรียนไม่ค่อยให้ความสนใจและร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเท่าที่ควร" เป็น "นักเรียนให้ความสนใจและร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอนน้อย"
36	1.1979	
37	1.0388	
38	1.1657	
39	1.0791	
40	0.6064	
41	0.8740	
42	1.0822	
43	1.0382	แก้จาก "พื้นฐานความรู้ของนักเรียนไม่ค่อยทำให้สอบไม่ผ่านรายวิชานี้เป็นจำนวนมาก" เป็น "พื้นฐานความรู้ของนักเรียนไม่ค่อยทำให้ผลการสอบไม่ผ่านรายวิชานี้เป็นจำนวนมาก"
44	0.9995	
45	1.0761	
46	1.3663	

ข้อที่	T	การปรับปรุงแก้ไข
47	0.7392	แก้จาก "ผู้สอนไม่ชำนาญในการออกข้อสอบแบบต่าง ๆ" เป็น "ครูผู้สอนขาดทักษะในการออกข้อสอบหลาย ๆ รูปแบบ"
48	0.8714	แก้จาก "ขาดครูวัดผลประจำหมวดวิชา" เป็น "ขาดครูวัดผลแนะนำประจำหมวดวิชา"
49	0.5745	แก้จาก "ขาดข้อทดสอบที่ได้วิเคราะห์มีคุณภาพแล้ว" เป็น "ขาดแบบทดสอบที่ได้วิเคราะห์มีคุณภาพแล้ว"
50	0.7390	แก้จาก "ระเบียบการวัดผลที่กรมวิชาการตั้งไว้ไม่เหมาะสมและยากต่อการนำไปปฏิบัติ" เป็น "ระเบียบการวัดผลที่กรมวิชาการตั้งไว้ยากต่อการนำไปปฏิบัติ"
51	0.9586	แก้จาก "ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ 2 หน่วยการเรียนรู้ต่อปี" เป็น "จำนวนหน่วยการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ไม่เหมาะสมกับเนื้อหา"
52	0.9814	แก้จาก "จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดขึ้นยากต่อการนำไปปฏิบัติ" เป็น "จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดขึ้นไม่ชัดเจนและยากต่อการวัดและประเมินผล"
53	0.5827	
54	0.7736	
55	0.8864	
56	1.0464	
57	1.5709	
58	0.9864	

ข้อที่	T	การปรับปรุงแก้ไข
59	1.2485	
60	0.9377	แก้จาก "ความช่วยเหลือที่ได้รับจากหัวหน้าหมวดวิชา" เป็น "ไม่ได้รับการช่วยเหลือทางวิชาการจากหัวหน้าหมวดวิชา"
61	0.5824	แก้จาก "ความเอาใจใส่และได้รับการนิเทศจากฝ่ายวิชาการของโรงเรียน" เป็น "ความเอาใจใส่และได้รับการนิเทศจากฝ่ายวิชาการของโรงเรียนมีน้อย"
62	0.5172	
63	0.5227	
64	0.9719	
65	0.9969	
66	0.3509	แก้จาก "ศึกษานิเทศก์มีส่วนในการแนะนำและช่วยเหลือใบคำนการเรียนการสอน" เป็น "ศึกษานิเทศก์มีส่วนในการแนะนำและช่วยเหลือใบคำนการเรียนการสอนน้อย"

นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 48 คน
 หลังจากนั้นนำมาหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร α -Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่น = .91

ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 เพื่อนำไปปรับปรุงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	การปรับปรุงแก้ไข
1	ก	0.62	0.51	แก้ตัวเลือกข้อ ก. จาก "ผู้เขียนเขียนไปดีเข้าใจยาก" เป็น "เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องยาก"
	(ข)	0.34	0.51	
	ค	0.02	0.11	
	ง	0.01	0.07	
	จ	0.00	0.00	
2	(ก)	0.24	0.39	แก้ตัวเลือก ข้อ ข. จาก 'อันตรายจากความอ้วน' เป็น "ความอ้วนมีอันตราย"
	ข	0.34	0.2	
	ก	0.16	0.12	
	ง	0.22	0.44	
	จ	0.3	0.05	
3	ก	0.18	0.06	
	(ข)	0.35	0.64	
	ก	0.09	0.18	
	ง	0.07	0.11	
	จ	0.3	0.37	

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	การปรับปรุงแก้ไข
4	ก	0	0	แก้ตัวเลือกข้อ ก. จาก "วัยรุ่น ระวังอ้วน" เป็น "พระบรมราโหวาห"
	ข	0.28	0.54	
	ค	0.59	0.78	
	ง	0.02	0.11	
	จ	0.1	0.27	
5	ก	0.03	0.05	แก้ตัวเลือกข้อ ข. จาก "จว่าว่าเหว" เป็น "ความสูงอื่น" และเปลี่ยนตัวเลือกจาก ข้อ "ข" เป็น "ค" และ ข้อ "ก" เป็น "ข"
	ข	0.16	0.24	
	ค	0.6	0.3	
	ง	0.11	0.17	
	จ	0.09	0.11	
6	ก	0.65	0.54	แก้ตัวเลือกข้อ ข. จาก "ชีข้างจับตักแทน" เป็น "เหยียบชีโกโป่"
	ข	0.05	0.04	
	ก	0.11	0.3	
	ง	0.13	0.35	
	จ	0.05	0.04	
7	ก	0.02	0	
	ข	0.04	0.18	
	ค	0.06	0.08	
	ง	0.07	0.11	
	จ	0.8	0.28	

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	การปรับปรุงแก้ไข
8	ก	0.39	0.03	แก้ตัวเลือก ข. จาก "เห็นควย เพราะความ บันเทิงทำให้เกิดการผ่อนคลายอารมณ์" เป็น "เห็นควย เพราะหนังสือที่ให้ความบันเทิงทุกเล่ม ทำให้เกิดการผ่อนคลายอารมณ์"
	ข	0.4	0.05	
	ค	0.09	0.18	
	ง	0.09	0.11	
	จ	0.02	0.11	
9	ก	0.13	0.16	แก้ตัวเลือก ก. จาก "สอนใหญ่เป็นลูกจุก เจียมตัวไม่ถือยศถือศักดิ์" เป็น "สอนใหญ่เป็นลูก จุกกว้างตัวไม่ถือยศถือศักดิ์" และเปลี่ยนตัวเลือก จากข้อ "ก" เป็นข้อ "ข" และจากข้อ "ข" เป็นข้อ "ก"
	ข	0.25	0.19	
	ค	0.4	0.3	
	ง	0.05	0.21	
	จ	0.15	0.21	
10	ก	0.2	0.17	แก้ตัวเลือก ข. จาก "1, 3, 2, 4" เป็น "1, 2, 4, 3"
	ข	0.23	0.14	
	ค	0.24	0.11	
	ง	0.17	0.03	
	จ	0.15	0.03	
11	ก	0.24	0.28	
	ข	0.66	0.46	
	ค	0.04	0.18	
	ง	0.03	0.05	
	จ	0.02	0.11	

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	การปรับปรุงแก้ไข
12	ก	0.45	0.42	เปลี่ยนคำถาม จาก "กับไฟเด็กกะ ก่อนจะไม่มีไฟให้กับ" เป็น "เมืองสะอาดเพิ่มราศี งดองปีทอง เทียวไทย"
	ข	0.13	0.22	
	ค	0.18	0.12	
	ง	0.02	0.11	
	จ	0.21	0.2	
13	ก	0.06	0.24	
	ข	0.06	0.08	
	ค	0.32	0.35	
	ง	0.02	0	
	จ	0.02	0.11	
14	ก	0.04	0.09	แก้ตัวเลือกข้อ ก. จาก "ช่วยประทับประคองจิตใจ" เป็น "เป็นที่ยึดเหนี่ยวของจิตใจ" และเปลี่ยนตัวเลือกจากข้อ "ข" เป็นข้อ "ค" และจากข้อ "ค" เป็นข้อ "ข"
	ข	0.06	0.16	
	ค	0.33	0.03	
	ง	0.36	0.36	
	จ	0.19	0.2	
15	ก	0.39	0.53	
	ข	0.18	0.18	
	ค	0.13	0.35	
	ง	0.18	0.29	
	จ	0.11	0.17	

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	การปรับปรุงแก้ไข
16	ก	0.42	0.1	แก้ตัวเลือกข้อ ง. จาก "เฮอร์คชอย" เป็น "ล้ง เกต"
	ข	0.14	0.25	
	ค	0.21	0.42	
	ง	0.07	0.27	
	จ	0.14	0.19	
17	ก	0.06	0	
	ข	0.13	0.35	
	ค	0.11	0.1	
	ง	0.5	0.6	
	จ	0.19	0.26	
18	ก	0.21	0.25	
	ข	0.47	0.42	
	ค	0.07	0.04	
	ง	0.14	0	
	จ	0.1	0.27	
19	ก	0.07	0.11	
	ข	0.09	0.04	
	ค	0.17	0.33	
	ง	0.55	0.47	
	จ	0.11	0.1	

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	การปรับปรุงแก้ไข
20	ก	0.27	0.4	
	ข	0.59	0.63	
	ค	0.04	0.18	
	ง	0.02	0.11	
	จ	0.07	0.11	
21	ก	0.23	0.19	
	ข	0.05	0.13	
	ค	0.32	0.21	
	ง	0.38	0.51	
	จ	0.01	0.07	
22	ก	0.3	0.37	
	ข	0.33	0.03	
	ค	0.2	0.11	
	ง	0.08	0.07	
	จ	0.07	0.27	
23	ก	0.13	0.16	
	ข	0.11	0.1	
	ค	0.23	0.3	
	ง	0.38	0.51	
	จ	0.14	0	

ข้อ	ตัวเลือก	p	r	การปรับปรุงแก้ไข
24	ก	0.15	0.34	แก้ตัวเลือกข้อ ค. จาก "เพื่อให้เกิดความไพเราะ" เป็น "เกิดจากการลากเสียง" และแก้ตัวเลือก ข้อ ง. จาก "เกิดจากการลากเสียง" เป็น "เพื่อให้เกิดความไพเราะ"
	ข	0.47	0.97	
	ค	0.18	0.23	
	ง	0.14	0.43	
	จ	0.05	0.21	
25	ก	0.12	0.13	
	ข	0.23	0.24	
	ค	0.12	0.32	
	ง	0.14	0.25	
	จ	0.38	0.82	
26	ก	0.06	0	
	ข	0.53	0.47	
	ค	0.1	0	
	ง	0.03	0.15	
	จ	0.27	0.4	
27	ก	0.1	0.34	
	ข	0.06	0	
	ค	0.13	0.22	
	ง	0.61	0.48	
	จ	0.09	0.04	

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	การปรับปรุงแก้ไข
28	ก	0.16	0.36	แก้ตัวเลือกข้อ ง. จาก "เสียงจัตวา-เสียงตรี" เป็น "เสียงจัตวา-เสียงโท"
	ข	0.37	0.08	
	ค	0.11	0.17	
	ง	0.11	0.3	
	จ (จ)	0.24	0.33	
29	ก	0.15	0.46	
	ข (ข)	0.7	0.68	
	ค	0.04	0.18	
	ง	0.07	0.11	
	จ	0.03	0.15	
30	ก (ก)	0.28	0.43	
	ข	0.58	0.35	
	ก	0.07	0.11	
	ง	0.02	0	
	จ	0.03	0.05	
31	ก	0.66	0.2	แก้ตัวเลือกข้อ ก. จาก "การประพศติอยู่ในธรรม- 'ยอมชนะธรรม" เป็น "การให้ผู้นานสนใจปฏิบัติ ธรรม" แก้ข้อ ค. จาก "การให้ผู้นานสนใจปฏิบัติ ธรรม" เป็น "การชี้ให้เห็นว่าธรรมอยู่กับธรรม" แก้ข้อ ง. จาก "การต่อสู้ของเทวดาสององค์ตาม
	ข	0.13	0.22	
	ค	0.06	0.16	
	จ (จ)	0.04	0.09	
	ง	0.1	0.2	

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	การปรับปรุงแก้ไข
32				เทพนิยาย" เป็น "การประหลาดอยู่ในธรรมชาติ 'ขอมชนะธรรม' และแกข้อ จ. จาก "การใช้ รูปธรรมมาอธิบายนามธรรม" เป็น "การต่อสู้ ของเทวดาสององค์ตามเทพนิยาย"
	ก	0.01	0.07	
	ข	0.34	0.31	
	ค	0.02	0.11	
	ง	0.02	0	
33	จ	0.6	0.2	
	ก	0.08	0.22	แก้ตัวเลือก ข. จาก "ทุกคนต้องมีอุดมการณ์ ในชีวิต" เป็น "ทุกคนต้องมีอุดมการณ์ของตน"
	ข	0.22	0.06	และแก้ตัวเลือก ว. จาก "ไม่ควรดูหมิ่นผู้อื่น"
	ค	0.45	0.22	เป็น "อย่าให้ใครดูหมิ่น"
	ง	0.23	0.35	
34	จ	0.01	0.07	
	ก	0.07	0.04	แก้ตัวเลือก ง. จาก "ความซื่อตรง" เป็น
	ข	0.46	0.15	"ขอ ข. วารมณ" แกข้อ ข. เป็นขอ "ค"
	ค	0.29	0.13	และแกข้อ ค. เป็นขอ "ง"
	ง	0.02	0.11	
	จ	0.15	0.34	

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	การปรับปรุงแก้ไข
35	ก	0.02	0	แก้ตัวเลือกข๑ จ. จาก "แล้วแต่จะฝึก" เป็น "การตั้งเกด"
	ข๑	0.55	0.52	
	ก	0.03	0.05	
	ง	0.11	0.1	
	จ	0.28	0.43	
36	ก	0.2	0.28	
	ข๑	0.58	0.4	
	ค	0.14	0.06	
	ง	0.07	0.11	
	จ	0	0	
37	ก	0.02	0	
	ข๑	0.09	0.04	
	ค๑	0.43	0.38	
	ง	0.4	0.25	
	จ	0.05	0.13	
38	ก	0.1	0.2	
	ข๑	0.15	0.03	
	ค	0.32	0.16	
	ง๑	0.31	0.49	
	จ	0.11	0.17	

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	การปรับปรุงแก้ไข
39	ก	0.16	0.48	แก้ตัวเลือกข้อ จ. จาก "กองทัพบกมาเสียงดัง 'นากลัวมาก'" เป็น "กองทัพบกมาโห่ร้องเสียงดัง 'นากลัวมาก'" และเปลี่ยนตัวเลือกจากข้อ ง. เป็นข้อ "จ" และ จากข้อ จ. เป็นข้อ "ง"
	ข	0.08	0.29	
	ก	0.24	0.33	
	ง	0.08	0.07	
	จ	0.43	0.88	
40	ก	0.14	0.43	
	ข	0.05	0.13	
	ก	0.04	0.18	
	ง	0.06	0.08	
	จ	0.7	0.63	
41	ก	0.08	0.29	เปลี่ยนตัวเลือกจากข้อ "ก" เป็นข้อ "ข" เปลี่ยนข้อ "ข" เป็นข้อ "ค" และ เปลี่ยน ข้อ "ค" เป็นข้อ "ก"
	ข	0.09	0.32	
	ค	0.65	0.85	
	ง	0.08	0.29	
	จ	0.09	0.25	
42	ก	0.18	0.47	
	ข	0.05	0.21	
	ค	0.1	0.14	
	ง	0.03	0.05	
	จ	0.63	0.68	

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	การปรับปรุงแก้ไข
43	ก	0.05	0.04	
	ข	0.39	0.33	
	ก	0.13	0.09	
	ง	0.15	0.34	
	จ	0.26	0.11	
44	ก	0.02	0.11	
	ข	0.07	0.04	
	ค	0.6	0.4	
	ง	0.08	0.07	
	จ	0.22	0.28	
45	ก	0.24	0.22	
	ข	0.13	0.09	
	ค	0.18	0.18	
	ง	0.4	0.45	
	จ	0.04	0	
46	ก	0.19	0.55	แก้ตัวเลือก ข. จาก "ขอโทษโรงเรียน สุนนารีวิทยาทหรือเปล่าครับ" เป็น "ขอโทษที่ โรงเรียนสุนนารีวิทยาทหรือเปล่าครับ" และ เปลี่ยนตัวเลือกจากข้อ ข. เป็น "จ" จากข้อ ค. เป็น "ข" และจากข้อ จ. เป็น "ก"
	ข	0.26	0.21	
	ก	0.22	0.22	
	ง	0.25	0.52	
	จ	0.07	0.04	

ข้อ	ตัวเลือก	F	r	การปรับปรุงแก้ไข
47	ก	0.15	0.21	เปลี่ยนตัวเลือกจากข้อ "ง" เป็นข้อ "จ" และเปลี่ยนข้อ "จ" เป็นข้อ "ง"
	ข	0.22	0.06	
	ค	0.07	0.04	
	ง	0.49	0.17	
	จ	0.06	0.08	
48	ก	0.1	0.2	
	ข	0.05	0.13	
	ค	0.8	0.28	
	ง	0.02	0.11	
	จ	0.02	0.11	
49	ก	0.01	0.07	
	ข	0.85	0.15	
	ค	0.04	0	
	ง	0.06	0.08	
	จ	0.03	0.05	
50	ก	0.01	0.07	แก้ตัวเลือกข้อ ข. จาก "สวัสดิ์ค๊ะ ไก่ขาว" เมื่อวานคุณมีปัญหหรือไม่" เป็น "สวัสดิ์ค๊ะ นึกแล้ว ว่าทองเจอบุณ" และเปลี่ยนตัวเลือกจากข้อ ข. เป็น "ค" และจากข้อ ก. เป็นข้อ "ข"
	ข	0.93	0.27	
	ค	0.02	0.11	
	ง	0.02	0.11	
	จ	0.01	0.07	

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	การปรับปรุงแก้ไข
51	ก	0.04	0.09	
	ข	0.05	0.21	
	ค	0.11	0.17	
	ง	0.74	0.48	
	จ	0.04	0.18	
52	ก	0.62	0.05	
	ข	0.08	0.07	
	ค	0.26	0.11	
	ง	0.02	0.11	
	จ	0.01	0.07	
53	ก	0.05	0.13	
	ข	0.11	0.3	
	ค	0.04	0	
	ง	0.7	0.52	
	จ	0.09	0.25	
54	ก	0.06	0.16	
	ข	0.07	0.19	
	ค	0.06	0.16	
	ง	0.44	0.55	
	จ	0.36	0.2	

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	การปรับปรุงแก้ไข
55	ก	0.05	0.13	แก้ตัวเลือกข้อ จ. ว่าก "สรุปข้อคิดเห็นของตน" เป็น "เหตุที่เกิดขึ้น"
	ข	0.08	0.07	
	ค	0.19	0.26	
	ง	0.13	0.28	
	จ	0.54	0.15	
56	ก	0.17	0.33	เปลี่ยนตัวเลือกจากข้อ ก. เป็นข้อ "ง" เปลี่ยนจากข้อ ข. เป็น "ค" เปลี่ยนจากข้อ ง. เป็น "ก" และเปลี่ยนจากข้อ ก. เป็นข้อ "ข."
	ข	0.34	0.36	
	ค	0.2	0.06	
	ง	0.06	0.16	
	จ	0.22	0.17	
57	ก	0.09	0.11	แก้ตัวเลือกข้อ ง. จาก "การปฏิบัติตนให้ เหมาะสมถูกต้อง" เป็น 'รักษาน เกิดเมืองนอน'
	ข	0.13	0.16	
	ค	0.06	0.16	
	ง	0.65	0.28	
	จ	0.06	0.16	
58	ก	0.65	0.85	
	ข	0.07	0.27	
	ค	0.04	0.18	
	ง	0.18	0.53	
	จ	0.05	0.13	

ข้อ	ตัวเลือก	P	r	การปรับปรุงแก้ไข
59	ก	0.11	0.3	
	ข	0.73	0.61	
	ค	0.05	0.21	
	ง	0.06	0.16	
	จ	0.02	0.11	
60	ก	0.6	0.3	
	ข	0.04	0.18	
	ค	0.04	0.09	
	ง	0.27	0.03	
	จ	0.02	0.11	

นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 877 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่น = .89

.

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

-

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาไทย 401 และ 402

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ท 401 และ ท 402) มีทั้งหมด 60 ข้อ ให้เวลาทำ 60 นาที

2. คำตอบแต่ละข้อเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบทั้งสิ้น คำถามแต่ละข้อจะมีตัวเลือก 5 ตัว เมื่อนักเรียนอ่านคำถามแล้ว ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่เหมาะสมที่สุดเพียงคำตอบเดียว จากข้อ ก. ข. ค. ง. หรือ จ. ข้อใดข้อหนึ่ง เมื่อเลือกได้ข้อใดก็เขียนเครื่องหมาย

> ลงในช่อง ☐ ของกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

ข้อ (0). ดังนี้

(0). ข้อใดเป็นนามปากกาของนายเปลื้อง ณ นคร

ก. นายตำรา ณ เมืองใต้

ข. ว. ณ เมืองลุง

ค. นายราคาญ

ง. นายเขี้ยวหวาน

จ. ไมเมืองเดิม

คำตอบ ข้อ ก. นายตำรา ณ เมืองใต้

เมื่อนักเรียนเลือกข้อ ก. ก็ทำเครื่องหมาย $\times$ ลงในช่อง ☐ ดังตัวอย่าง

0

	ก	ข	ค	ง	จ
$\times$					

3. ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้ทำเครื่องหมาย == ทับลงบนเครื่องหมาย $\times$ ที่นักเรียนหาไว้แล้ว ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบจาก ก. เป็น ง.

	ก	ข	ค	ง	จ
0					

4. ก่อนลงมือทำข้อสอบให้นักเรียนกรอกข้อความต่าง ๆ ที่หัวกระดาษคำตอบให้เรียบร้อย

5. ข้อสอบนี้มีทั้งหมด 18 หน้า

6. โปรดอย่าเขียนข้อความใด ๆ ลงในข้อสอบ

1. เมื่อนักเรียนอ่านหนังสือเสร็จแล้ว นักเรียนไม่สามารถเล่าเรื่องย่อ ๆ ได้ นักเรียนคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุสำคัญของการที่นักเรียนไม่สามารถเล่าเรื่องย่อ ๆ ได้

- ก. ไม่มีสมาธิในการอ่าน
- ข. การรับรู้ไม่สมบูรณ์
- ค. เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องยาก
- ง. การไวยากรณ์ของนักเรียนไม่ดี
- จ. ผู้อ่านมีความบกพร่องทางสุขภาพ

2. สาเหตุสำคัญของบทความเรื่อง "วัยรุ่น ระวังอ้วน" คืออะไร

- ก. สาเหตุของการอ้วน
- ข. ความอ้วนมีอันตราย
- ค. สุขลักษณะการกินไม่ให้อ้วน
- ง. การกลัวความอ้วนของวัยรุ่น
- จ. ประโยชน์ของการลดความอ้วน

3. ถ้าวางโครงเรื่องรายงานดังนี้ "ความสำคัญของน้ำ, เหตุที่ทำให้น้ำเป็นพิษ, และการกำจัดน้ำเสีย" ควรตั้งชื่อเรื่องอย่างไร
- น้ำ
 - น้ำเสีย
 - ภัยจากน้ำ
 - มลภาวะที่เป็นพิษ
 - แนวทางแก้ไขมลภาวะที่เป็นพิษ
4. บทความเรื่องใดที่เป็นบทความพัฒนาคุณธรรมของมนุษย์มากที่สุด
- พระบรมราชาวาท
 - สวัสดิภาพของประชาชน
 - ทางออกของมนุษย์อยู่ที่ไหน
 - ศัพท์ทางภูมิศาสตร์ในรายงานการพยากรณ์อากาศ
 - หม่อมเจ้าสิทธิพร กฤดากร กับการเกษตรแผนใหม่และกำเนิดของหนังสือพิมพ์กสิกร
5. อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

กว้างกว้างใบไม้ปลิว	ละอวลลงกลางคืน
เอื่อยเอื่อยธารไหลริน	ปิสุ่กลิ่นลงเหงใจ
เปรียบดังชีวิตนี้	มีมีที่จะพักใจ
อ้างว้างร้างฤทัย	จนชีพดับลงลับสูญ

บทประพันธ์นี้เน้นประเด็นใด เป็นสำคัญ

- ความคับแค้น
- ความสูญเสีย
- ความทุกข์ใจ
- การไม่มีที่สิ้นสุด
- การไม่มีที่พักใจ

6. "โฉมฉายเป็นแม่บ้านที่ใช้ไม่ได้ ชอบจ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย ข้าวของเครื่องใช้ก็ไม่ระวังรักษา" ลักษณะนิสัยของโฉมฉาย ตามที่กล่าวตรงกับสำนวนไทยว่าอะไร
- กระเซอะกระขิก
 - เหยียบขี้ไก่ไม่ฝ่อ
 - ไต่แกงหน้าพริก
 - คาน้ำพริกละลายแม่น้ำ
 - ถีลอคตาข้างทางลอคตาเส้น
7. โปรดต่อข้อความต่อไปนี้ให้ได้ความหมายถูกต้องเหมาะสม "เขาเป็นคนดวงความเจริญของหมู่คณะอยู่เสมอ เรียกว่าเขาเป็นคนประเภท ..."
- เอามือชุกหีบ
 - ห้องไม่รอรอน
 - หอกข้างแคร่
 - แกวงเท้าหาเสี้ยน
 - มือไม่พายเอาเท้าราน้ำ
8. "การอ่านหนังสือเพื่อการพัฒนาคนอารมณ์ควรจะอ่านหนังสือที่ให้ความบันเทิง โดยการอ่านจากงานเขียนหลาย ๆ ประเภท" ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับข้อความนี้
- เห็นด้วย เพราะงานเขียนหลายประเภททำให้แนวความคิดกว้างไกล
 - เห็นด้วย เพราะหนังสือที่ให้ความบันเทิงทุกเล่มทำให้เกิดการผ่อนคลายอารมณ์
 - ไม่เห็นด้วย เพราะงานเขียนบางชนิดไม่ได้ให้การพัฒนาอารมณ์
 - ไม่เห็นด้วย เพราะความบันเทิงด้านเดียวพัฒนาอารมณ์ได้ไม่สมบูรณ์
 - ไม่เห็นด้วย เพราะงานเขียนหลายประเภทจะทำให้เกิดความสับสน

9. จากเรื่อง "พระบรมราชาธิราช" ผู้เขียนมีเจตนารมณ์อย่างไร
- สอนให้รู้เป็นลูกผู้จักวางตัวไม่ถ้อยยกถือศักดิ์
 - สอนให้รู้เป็นลูกศิษย์มาแล้วเรียนให้เต็มที
 - สอนให้รู้เป็นลูกทำตนให้เป็นประโยชน์แก่บ้านเมือง
 - สอนให้รู้เป็นลูกผู้ว่าตนปีฐานะเทียบเท่าขุนนางในประเทศอังกฤษ
 - สอนให้รู้เป็นลูกผู้จักใช้จ่ายเงินตามความเหมาะสมไม่สุรุ่ยสุร่าย
10. ข้อใดเรียงลำดับข้อความต่อไปนี้ได้ถูกต้อง
- ภาคใต้ท้องฟ้าโปร่ง
 - ทะเลมีคลื่นเล็กน้อยถึงปานกลาง
 - ฝนตกหนัก บางแห่งมีฝน 80 % ของพื้นที่
 - ลมตะวันออกเฉียงเหนือความเร็ว 20 - 40 กม./ชม.
- 1, 2, 3, 4
 - 1, 2, 4, 3
 - 1, 3, 4, 2
 - 1, 4, 2, 3
 - 1, 4, 3, 2
11. จากข้อความว่า "เมื่อฝึกนางคางามอ่อนช้อย ไปทุกท่วงท่า....." จัดเป็นโวหารประเภทใด
- บรรยายโวหาร
 - พรรณนาโวหาร
 - อุปมาโวหาร
 - สาธกโวหาร
 - เทศนาโวหาร

12. เรื่องสั้นแตกต่างจากนวนิยายในแง่ใด
- โครงเรื่อง
 - จุดมุ่งหมาย
 - การพรรณนาฉาก
 - การตั้งชื่อเรื่อง
 - การใช้สำนวนภาษา
13. "เมืองสะอาดเพิ่มราที ฉลองปีทองเที่ยวไทย" จัดอยู่ในการเขียนประเภทใด
- คำโฆษณา
 - คำชี้แจง
 - คำชักชวน
 - คำประกาศ
 - คำแถลงการณ์
14. จากเรื่อง "ผลพลอยได้จากการออกพรรษา" ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้เป็นอะไร
- การตักเตือนกัน จะช่วยลดทอน
 - การตักเตือนกัน เหมือนกับการฝึกฝนตนเอง
 - การตักเตือนกัน ทำให้อยู่ร่วมกันอย่าง เป็นสุข
 - การตักเตือนกัน เป็นกระแຈงเสองให้เห็นตัวเอง
 - การตักเตือนกัน ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล
15. ".....บทความนี้เป็นบทความวรรณโลงใจและรวมถึงให้ข้อกิดพิจารณาถึงชีวิต. . ."
- คำว่า 'วรรณโลงใจ' มีความหมายดังข้อใด
- ช่วยบำรุงจิตใจให้สดชื่น
 - ผูกจิตใจให้มั่นคงในชีวิต
 - เป็นที่ยึดเหนี่ยวของจิตใจ
 - ช่วยรักษาสภาพของจิตใจ
 - ทำให้ความรู้สึกสมบูรณ์เปรียบพร้อม

16. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง

- ก. ทแยงมุม
- ข. ชะมັกเขม่น
- ค. กระตือรือล่น
- ง. ลังเกท
- จ. ทะเยอทะยาน

17. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง

- ก. จตุรงค์
- ข. ฉกรรจ์
- ค. กิตติศัพท์
- ง. ทุกข์เข็น
- จ. คนฉรรพ

18. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง

- ก. โจนั่น
- ข. ลูกจันทน์
- ค. น้ำจันท์
- ง. เวียงจันทน์
- จ. พรหมจรรย์

19. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง

- ก. ลังสรรค์
- ข. เสกสรร
- ค. เลือกสรร
- ง. จักสรรค์
- จ. สว่างสรรค์

20. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง

- ก. สัปคับ
- ข. สัปรด
- ค. สรรพคุณ
- ง. สัปเทร่อ
- จ. พรอมสรรพ

21. ข้อใดอ่านผิด

- ก. ศฤงคาร อ่านว่า ลริง - คาน
- ข. คมนาคม อ่านว่า คะ - มะ - นา - กม
- ค. เกียรติประวัติ อ่านว่า เกียด - ติ - ประ - วัต
- ง. มกราคม อ่านว่า มก - กะ - รา - คม
- จ. ธรณี อ่านว่า ทอ - ระ - นี

22. ข้อใดอ่านผิด

- ก. เสวกามาตย์ อ่านว่า เส - วะ - กา - หมด
- ข. เพพนา อ่านว่า เพด - ทะ - นา
- ค. ลักเพก อ่านว่า ลัก - กะ - เพก
- ง. วณิชชา อ่านว่า วะ - นิก - ชา
- จ. สัมฐาน อ่านว่า สัน - ถาน

23. ข้อใดอ่านผิด

- ก. คุณคา อ่านว่า คุณ - คา
- ข. บำราศ อ่านว่า บา - ราก
- ค. โขธนา อ่านว่า โคค - สะ - นา
- ง. วิถถาร อ่านว่า วิค - ตะ - ถาน
- จ. ชลประทาน อ่านว่า ชน - ละ - ประ - ทาน

24. "จงมุ่งบำเพ็ญมา ทุปีทุปฏฐานการ
 บำรุงบิคามาร กรให้เสวยสุข"
 เหตุใดจึงอ่านคำว่า "กร ว่า คะ - ระ
 ก. เพื่อให้เกิดสัมผัส
 ข. ต้องการเพิ่มพยางค์
 ค. เกิดจากการลากเสียง
 ง. เพื่อให้เกิดความไพเราะ
 จ. ต้องการอ่านเรียงพยางค์
25. คำประพันธ์ชนิดใดที่ต้องมีการบังคับคาหนักคาเบา
 ก. โคลง
 ข. กาพย์
 ค. กลอน
 ง. ร่าย
 จ. ฉันท์
26. คำประพันธ์ชนิดใดที่สัมผัสนอกคล้ายกลอนสุภาพ
 ก. ร่ายสุภาพ
 ข. กาพย์ยานี 11
 ค. กาพย์ฉบัง 16
 ง. โคลงสุภาพ
 จ. โคลงสี่สุภาพ
27. คำประพันธ์ประเภทโคลงสี่สุภาพมีการบังคับอะไรที่ต่างไปจากคำประพันธ์ชนิดอื่น
 ก. สัมผัสนอก
 ข. สัมผัสใน
 ค. ครุ ลหุ
 ง. เอก โท
 จ. เอกโทษ โทโทษ

28. พยางค์สุดท้ายของกลอนวรรคที่สอง ใ้เสียงวรรณยุกต์คู่ใดจึงจะเหมาะสม

- ก. เสียงเอก - เสียงตรี
- ข. เสียงโท - เสียงสามัญ
- ค. เสียงตรี - เสียงสามัญ
- ง. เสียงจัตวา - เสียงโท
- จ. เสียงเอก - เสียงจัตวา

29. อ่านคาประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 29 - 30

"บันไดนาคนาคในบันไดนั้น คุณกมันเพียงจะเลื้อยออกโอดเล่น
ขย้าเขี้ยวขบปากเหมือนนาคเป็น ตาเขม่นมองมุงสะกุงกาย"
บทประพันธ์นี้กล่าวถึงเรื่องใด

- ก. การเคลื่อนไหวของนาค
- ข. ลักษณะของบันไดนาค
- ค. ความงามของนาค
- ง. ลักษณะของนาค
- จ. นิสัยของนาค

30. คำว่า "สะกุงกาย" เป็นอาการที่แสดงความรู้สึกเช่นใด

- ก. กลัว
- ข. ตกใจ
- ค. ขูราย
- ง. คั่นเต้น
- จ. ประหลาดใจ

31. ประเด็นสำคัญของเรื่อง "บรรณาการระสังคราม คือข้อใด
- การให้ผู้อ่านสนใจปฏิบัติธรรม
 - การต่อสู้ของธรรมะและอธรรม
 - การชี้ให้เห็นว่าธรรมะอยู่กับอธรรม
 - การประพาศิอยู่ใ้ในธรรมะยอมชนะอธรรม
 - การต่อสู้ของเทวดาสององค์ตามเทพนิยาย
32. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "มอม" แล้วให้ข้อคิดเด่นที่สุดเกี่ยวกับเรื่องอะไร
- ความมีน้ำใจ
 - ความซื่อสัตย์
 - ความเปลี่ยนแปลง
 - การปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดลอม
 - ความสัมพันธ์ของสัตว์เลี้ยงคอกผู้เป็นเจ้าของ
33. เมื่อนักเรียนอ่านบทร้อยกรองเรื่อง "เพื่อศักดิ์นี้สู้" นักเรียนมีความคิดอย่างไร
- ทำสิ่งใด ๆ ไม่ควรหวังลาภยศ
 - ทุกคนต้องมีอุกบการณ์ของตน
 - เป็นนักสู้ต้องรักศักดิ์ศรี
 - ต้องหยิ่งในเกียรติ
 - อย่าให้ใครดูหมิ่น
34. การอ่านหนังสือให้เกิดภาพพจน์ต้องอาศัยอะไร เป็นพื้นฐาน
- ความรู้
 - อารมณ์
 - จินตนาการ
 - ความเข้าใจ
 - ประสบการณ์

35. "ทิดแก้วอ่านหนังสือไม่แตก" คำว่า "อ่านหนังสือไม่แตก" หมายความว่าตามข้อใด
- อ่านออกเสียงไม่ชัด
 - อ่านตะกุกตะกัก
 - อ่านไม่ได้
 - อ่านออกแต่คาย ๆ
 - อ่านแล้วเล่าเรื่องไม่ได้
36. ทักษะสำคัญในการเรียนภาษาไทยทักษะใดจะต้องเกิดขึ้นก่อน
- การพูด
 - การฟัง
 - การอ่าน
 - การเขียน
 - การสังเกต
37. "ฉันพูดนั้นไม่ยาก ปานใด เพื่อนเอ๋ย
ใครที่มีลิ้นอาจ พูดได้
สำคัญแต่ที่ใน คาพูด นั้นเอง
อาจจะทำให้ชอบ หรือชัง"
- โคลงบทนี้แสดงให้เห็นความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องใดมากที่สุด
- ความรู้สึกของผู้ฟัง
 - ความรู้สึกของผู้พูด
 - การใช้ภาษาในการพูด
 - การรู้กาลเทศะของการพูด
 - ความชอบ - ไม่ชอบในการพูด

38. "ถึงบ้านใหม่ใจจิตก็คิดอ่าน จะหาบ้านใหม่มาเหมือนปรารณา

ขอให้สมคะเนเถิดท้าว จะได้ผาสุกสวัสดิ์กาจภัย

ข้อความข้างบนนี้แสดงให้เห็นเรื่องใดของผู้เขียน

ก. ต้องการพักที่บ้านใหม่

ข. บ้านใหม่เป็นที่สมปรารณา

ค. การบนบานขอให้สมปรารณา

ง. ต้องการที่จะหาที่พักพิงแห่งใหม่

จ. ตั้งใจจะปลูกบ้านอยู่ใหม่

จากโคลงบทนี้ใช้ตอบคำถามข้อ 39 - 40

"กองทัพตามกันเท่า เสียงสนั่นอันเท่า

พ่วงพื้นไพรพัง เพิกฤา"

39. โคลงบทนี้แสดงให้เห็นภาพใดมากที่สุด

ก. กองทัพเค้นตบเท้าเสียงดัง

ข. กองทัพเดินผ่านพื้นดินสะเทือน

ค. กองทัพเดินตามกันเสียงดังสนั่น

ง. กองทัพมีพลจำนวนมากมาย

จ. กองทัพยกมาโหรงเสียงดังบาดล้าวมก

40. คำใด เป็นสัมผัสนอกของโคลงบทนี้

ก. กัน - สนั่น

ข. พื้น - เพิก

ค. กัน - ลั่น

ง. พัง - เพิก

จ. เท่า - เท่า

41. เมื่อสุนทรภู่แต่งนิราศพระบาทนั้นความคึกคักหนึ่งของสุนทรภู่มักจะอยู่กับเรื่องใด
- นางอันเป็นที่รัก
 - ชีวิตราชการในสมัยรัชกาลที่ 2
 - ชีวิตราชการในสมัยรัชกาลที่ 3
 - นางสนมซึ่งเป็นที่ยกย่องของสุนทรภู่
 - หน้าที่ของมหาดเล็กพระองค์เจ้าปฐมวงศ์
42. ข้อใดเป็นข้อคิดเห็น
- ฉันถามท่านว่า เหตุใดจึงปิดทองที่หน้าแข้ง
 - ฉันลงไปทรวจระจกทั่ว เมืองมณฑลภูเก็ตรั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2441
 - เมื่อฉันเป็นเสนาบดีมหาดไทยได้โอนเมืองภูเก็ตมาขึ้นกับกระทรวงมหาดไทย
 - เวลาฉันมาพักอยู่ที่เมืองภูเก็ต พระครูวิสุทธีวงศาจารย์เป็นสังฆปาโมกข์
 - เมื่อผูกจาปราชัยกู่เป็นผู้มีกิริยาอักษณสยเรียบร้อมอย่างผู้หลักผู้ใหญ่
43. "รายการสนทนาปัญหาบ้านเมืองวันอาทิตย์ว่าด้วยเรื่องความเป็นมาเป็นไปของสนามหลวง" ข้อความนี้เป็นข้อความในลักษณะใด
- ถกปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
 - แถลงข้อเท็จจริงแล้วเสนอความคิดเห็น
 - เสนอความคิดเห็นแล้วแถลงข้อเท็จจริง
 - สรุปข้อคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อสาธารณะ
 - การให้แง่คิดในการเสนอความคิดเห็นเชิงวิจารณ์
44. ถ้าเปรียบเทียบการวิ่งผลัดที่จุดเริ่มต้นกับคนรับคนที่หนึ่งกับองค์ประกอบของการสื่อสาร คากลาวในข้อใดถูกต้อง
- ผู้ชมคือสื่อ
 - สนามคือสื่อ
 - ผู้เริ่มต้นวิ่งคือผู้ส่งสาร
 - ผู้รับคนที่หนึ่งคือผู้ส่งสาร
 - ผู้เริ่มต้นวิ่งคือผู้รับสารจากสัญญาณ

45. เมื่อได้รับเชิญให้ไปพูดในที่ประชุม ใช้คำพูดใดได้เหมาะสมที่สุด
- ข้าพเจ้าดีใจมากเมื่อได้รับการทาบถามให้มาพูดในวันนี้
 - ข้าพเจ้าพูดในวันนี้เพราะสมาคมของเราให้ความสำคัญต่อข้าพเจ้า
 - การพูดในวันนี้คงไม่ดีเท่าที่ควรเพราะข้าพเจ้ามีเวลาเตรียมตัวน้อย
 - เรื่องที่ท่านถามเป็นเรื่องที่น่าสนใจขณะนี้ข้าพเจ้ากำลังติดตามอยู่
 - ข้าพเจ้ามาพูดก็เพราะ เราอยู่ร่วมกันในนาวาซึ่งไม่รู้ว่าจะอับปางลงเมื่อใด
46. ในการพูดโทรศัพท์ข้อใดใช้ข้อความได้ดีที่สุด
- ที่นั่นโรงเรียนสุนารีวิทยาไซไหมครับ
 - ฮัลโล โรงเรียนสุนารีวิทยาไซหรือเปล่าครับ
 - ฮัลโล ท่านผู้อำนวยการสุนารีวิทยาไซไหมครับ
 - ฮัลโล ขอโทษที่โรงเรียนสุนารีวิทยาไซไหมครับ
 - ขอโทษ ที่ไม่ใช่โรงเรียนสุนารีวิทยาไซหรือเปล่าครับ
47. ข้อใดใช้สำนวนภาษาในการสื่อสาร ไม่ดี
- เขาเป็นคนมีทักษะทางกีฬาดี
 - เขาเคยไปแข่งฟุตบอลต่างประเทศมาแล้ว
 - เขาได้รับรางวัลเหรียญทองวิ่งผลัด 4 x 100
 - เขาเป็นนักกีฬาดีเฒ่าของจังหวัดนครราชสีมาปีนี้
 - เขาเล่นกีฬาเก่งมาก เขาเคยแข่งขันกับชาวต่างประเทศมาแล้ว
48. เมื่อไปเยี่ยมผู้ป่วยคำพูดในข้อใด ไม่ควรกล่าว
- หมอจะมาตรวจเธอเมื่อไหร่ละ
 - ถึงยาจะขมก็ควรทานมาก ๆ นะ
 - หน้ายังเขียวอยู่นะฉันเป็นห่วงมาก
 - พยายามรับประทานอาหารมาก ๆ นะ
 - เพื่อน ๆ มาเยี่ยมไม่ได้ เขาฝากความคิดถึงมาด้วย

49. ข้อใดใช้คำพูดไม่ถูกต้อง

- ก. กรุณาเดินชิดซ้ายหน่อยนะคะ
- ข. คุณคะหัวหน้าแกล้งต้องการพบคุณ
- ค. ขอบคุณมากคะที่แม่ซื้อขนมมาฝาก
- ง. พรุ่งนี้พบกันที่เดิม เวลา 9.00 น นะครับ
- จ. เก้าอี้ตัวนี้ขาไม้ที่ โปรงเลือกให้ตัวอื่นแทน

50. ข้อความใดไม่เหมาะสมในการกล่าวทักทาย

- ก. สวัสดีค่ะ ขอแสดงความยินดีกับข่าวดีของคุณ
- ข. สวัสดีครับ วันนี้น้ำหน้าตาศศิใจจังครับ
- ค. สวัสดีค่ะ นึกแล้วว่าต้องเจอคุณ
- ง. สวัสดีค่ะ ออกไปเดินเล่นหรือคะ
- จ. สวัสดีครับ สมายดีหรือครับ

51. ข้อใดใช้คำนิคมบุคคล

- ก. ที่ท่านป่วยคงมาจากสาเหตุทางานหนักเพราะเครียดเกินไปนั่นเอง
- ข. ขอโทษ คุณองค์ป่วยอยู่ห้องไหนครับ
- ค. ท่านถึงแก่กรรมด้วยสาเหตุใดคะ
- ง. หลวงพ่อป่วยเป็นโรคอะไรครับ
- จ. นำเสื้อกายที่คนตี ๆ มาจากไป

52. ข้อใดเรียงลำดับข้อความต่อไปนี้ได้ถูกต้อง

1. แหมไม่ได้พบกันเสียมานานสววยขึ้นนะ
2. สวัสดีค่ะ คุณมาโนช
3. สวัสดีครับ ดีใจจังที่ได้พบกัน
4. ไปทานข้าวเที่ยงด้วยกันดีกว่านะ

ก. 2, 3, 1, 4

ข. 2, 3, 4, 1

ค. 3, 2, 1, 4

ง. 3, 2, 4, 1

จ. 3, 4, 2, 1

53. นารี : เธอจะไปเที่ยวสวนสยามด้วยกันไหม

วีณา : ค่ะเหมือนกัน เมื่อไหร่ละ

นารี : พรุ่งนี้

วีณา : ตกลง

ข้อความที่กล่าวข้างบนนี้ ท่านมีความเห็นว่าทั้งสองคนนี้น่าพร่องในการสื่อสารด้านใด

ก. ผู้ส่งสารไม่มีความรู้ในเรื่องที่ส่ง

ข. ผู้ส่งสารมีความคิดไม่กระจ่าง

ค. การส่งสารไม่ตรงประเด็นกัน

ง. รายละเอียดที่จะส่งสาร ไม่มี

จ. ไม่มีการลำดับความในสาร

54. ถ้าจะรายงานเรื่อง "อาการขาดยาเสพติด" จะเรียบเรียงถ้อยคำในรายงานตอนนี้อย่างไรจึงจะต่อเนื่องกัน

1. อาจจะมีอาการประสาทหลอน เบื่ออาหาร นอนไม่หลับ หายใจเร็วขึ้น

2. บางรายอาจจะมีอาการรุนแรงขนาดถึงถ่ายเป็นเลือดที่ภาษาชาวบ้านเรียกว่า
ลงแดง

3. อาการเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นในระยะ 24 ชั่วโมงแรกที่ยุติดยาจะมีความต้องการอย่าง
รุนแรง

4. อาการขาดยาจะเริ่มหลังจากได้รับยาครั้งสุดท้าย 4 - 10 ชั่วโมง

5. อาการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมีดังนี้ กระวนกระวาย หงุดหงิด โกรธง่าย ลุกลุกนอน

ก. 1, 5, 4, 3, 2

ข. 2, 5, 3, 1, 4

ค. 3, 5, 1, 2, 4

ง. 4, 5, 1, 2, 3

จ. 5, 1, 3, 4, 2

55. ถ้าผู้แต่งต้องการบ่งแสดงความคิดเห็นในเชิงบทความน่าจะต้องลงท้ายด้วยบทใด

ก. ปัญหา

ข. หลักการ

ค. การแก้ไข

ง. ผลที่เกิดขึ้น

จ. เหตุที่เกิดขึ้น

56. เมื่ออ่านเรื่อง 'หัวถึงหมอน' จบแล้ว นักเรียนคิดว่าไก่อะไรจากเรื่องนี้น่าที่สุด

ก. วิธีแก้ปัญห

ข. วิธีนอนเพื่อให้หลับสนิท

ค. วิธีปฏิบัติตัวก่อนเข้านอน

ง. เห็นคุณค่าของคติประเพณีไทย

จ. คุณค่าจากการสอนของผู้ใหญ่ที่มองการณ์ไกล

57. เรื่อง "พระบรมราโชวาท" ข้อใดที่น่าจะสำคัญที่สุด

ก. วิชาการที่เรียน

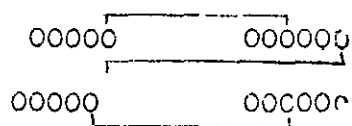
ข. การใช้จ่ายเงินทอง

ค. การไม่ให้ชั้ยหน้าหน้าสื่อ

ง. การรักษานเกิดเมืองนอน

จ. การเคารพนบนอบต่อผู้ใหญ่

58.

แผนผังภาพระพันธ์ข้างบนนี้เป็นรอยกรองชนิดใด

- ก. ภาพยานี้ 11
- ข. ภาพย่นบัง 16
- ค. ภาพสร้างคนางค์ 28
- ง. โคดงสีสุภาพ
- จ. กลอนสุภาพ

59. "เป็นมนุษย์ของแองกั๊งแกล่งหลอ" ถาสัมผัสสระในวรรคนี้คือข้อใด

- ก. ออ - แอ
- ข. แอ - แก
- ค. แก - หล
- ง. ออ - แก
- จ. แอ - กั

60. "ถ้าจะเรียนวิชาทางค้าขาย อย่างมากขายพุดจาวัชฌาวัช
จะซื้อขายขายก็มีกำไร ค่วยเขาไม่เกื่องจิตคิดระอา"
จากบทประพันธ์นี้ชี้ให้เห็นความสำคัญของสิ่งใด

- ก. การพูด
- ข. การเรียน
- ค. การซื้อขาย
- ง. มิตรปะของการค้าขาย
- จ. การหากำไรจากการค้า

แบบสอบถาม

ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524
ในเขตการศึกษา 11

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาของครูสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตการศึกษา 11 ที่มีต่อการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการเป็นข้อมูลเพื่อปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาไทยให้เหมาะสมและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. โปรดกรอกแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ตามประสบการณ์และความคิดเห็นของท่าน ถ้าแบบสอบถามไม่สมบูรณ์จะไม่สามารถนำไปวิเคราะห์ได้ และในการเสนอรายงานจะสรุปเป็นภาพรวมของปัญหาการใช้หลักสูตร คำตอบในแบบสอบถามทุกฉบับจะเก็บไว้เป็นความลับ
3. แบบสอบถามชุดนี้มี 7 หน้า แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 สถานภาพของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร

แบบสอบถาม

ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

พุทธศักราช 2524 ในเขตการศึกษา 11

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับ
ตัวท่าน

1. ท่านมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยมาแล้วกี่ปี

☐ ต่ำกว่า 5 ปี

☐ 6 - 10 ปี

☐ 11 ปีขึ้นไป

2. ท่านเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
พุทธศักราช 2524 หรือไม่

☐ เคยเข้ารับการอบรม

☐ ไม่เคยเข้ารับการอบรม

3. โรงเรียนที่ท่านทำการสอนอยู่ในขณะนี้ เป็นโรงเรียนขนาดใด

☐ ขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 501 - 1,500 คน

☐ ขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,501 คนขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามตอนนี้มุ่งจะถามถึงปัญหาและอุปสรรคของอาจารย์ผู้สอนที่เกี่ยวกับการใช้
หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2524 โดยแบ่งออกเป็น
5 หมวด ดังนี้

1. หมวดที่ 1 จุดประสงค์ของหลักสูตร

2. หมวดที่ 2 เนื้อหาวิชาในหลักสูตร

3. หมวดที่ 3 กิจกรรมการเรียนการสอน

4. หมวดที่ 4 การวัดและประเมินผลการเรียน

5. หมวดที่ 5 การบริหารและจัดการหลักสูตร

ในการตอบแบบสอบถาม ให้ท่านพิจารณาข้อความที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรในแต่ละข้อว่า ท่านมีความคิดเห็นหรือท่านได้พบปัญหาและอุปสรรคตามข้อความนั้น ๆ อยู่ในระดับใด ใน 5 อันดับ ตั้งแต่ มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย, น้อยที่สุด ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องให้ตรงกับความคิดเห็นหรือสภาพความเป็นจริงของท่าน

ข้อที่	ปัญหาและอุปสรรคของการใช้หลักสูตร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	หมวดที่ 1 จุดประสงค์ของหลักสูตร ข้อความที่เขียนเป็นจุดประสงค์ไม่ชัดเจนพอที่จะนำไปปฏิบัติได้					
2	ขาดความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524					
3	จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ไม่ครอบคลุมหลักสูตร					
4	จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ไม่สามารถแปลออกเป็นพฤติกรรมที่วัดได้					
5	มีความไม่เหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนในระดับชั้นนี้					
6	จุดประสงค์ไม่เรียงลำดับตามความสามารถของผู้เรียน					
7	จุดประสงค์ไม่ต่อเนื่องกันในแต่ละระดับชั้น					

ข้อที่	ปัญหาและอุปสรรคของการใช้หลักสูตร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8	เนื้อหาวิชาไปเอื้อให้การเรียนเรียนได้ ครบตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้					
9	จุดประสงค์กับเนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกัน					
10	จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ยากที่จะสอนให้ บรรลุได้					
11	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตาม จุดประสงค์ที่กำหนดไว้จัดได้น้อยวิธี					
12	การกำหนดเครื่องมือวัดและประเมินผล ตามจุดประสงค์ทำได้ยาก					
	<u>หมวดที่ 2 เนื้อเรื่องของวิชาในหลักสูตร</u>					
1	เนื้อเรื่องของวิชาไม่เป็นสื่อที่จะทำได้ การเรียนการสอนตรงตามจุดประสงค์ ของหลักสูตร					
2	เนื้อเรื่องของวิชาไม่ต่อเนื่องกับความรู้ พื้นฐานเดิมของนักเรียน					
3	เนื้อเรื่องของวิชาไม่อำนวยความสะดวก ในการใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อใน ระดับสูงได้					
4	เนื้อเรื่องที่น่าสนใจเป็นสื่อในการสอนขาด ความเป็นจริง					

ข้อที่	ปัญหาและอุปสรรคของการใช้หลักสูตร	มาก ที่สุด	ปาน กลาง	น้อย ที่สุด
5	เนื้อเรื่องไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริงได้			
6	เนื้อเรื่องที่นำมาสอนห่างไกลจากตัวผู้เรียน			
7	หลักสูตรไม่เปิดโอกาสให้ผู้สอนเลือก เนื้อเรื่องที่สอนได้ตามความสนใจ			
8	เนื้อเรื่องของวิชาไม่ทันสมัยทำให้ไม่ เร้าความสนใจ			
9	เนื้อเรื่องที่กำหนดในวิชามีมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน			
10	การจัดลำดับเนื้อเรื่องของวิชาขาดความ ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน			
11	เนื้อเรื่องของวิชามีความยากง่ายไม่ เหมาะสมกับระดับชั้น			
12	เนื้อเรื่องที่กำหนดไว้ในวิชาไม่เรียง ลำดับจากง่ายไปหายาก			
13	เนื้อเรื่องของวิชาขาดการจัดวิธีสอน หลาย ๆ รูปแบบ			
14	เนื้อเรื่องที่กำหนดขาดการจักกิจกรรม ประกอบการเรียน			

ข้อที่	ปัญหาและอุปสรรคของการใช้หลักสูตร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	หมวดที่ 3 กิจกรรมการเรียนการสอน					
2	จุดประสงค์ของหลักสูตรตั้งไว้สูงเกินไป ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุได้					
3	การกำหนดกิจกรรมในแผนการสอนที่วางไว้ยุ่งยากเกินไป ทำให้ไม่สามารถทำได้					
4	กิจกรรมที่ระบุไว้ในคู่มือครูยากต่อการนำไปปฏิบัติ					
5	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง of วิชาทำได้ยาก					
6	สภาพห้องเรียนไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
7	จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์					
8	เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เพียงพอ					
9	นักเรียนให้ความสนใจและร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย					

ข้อที่	ปัญหาและอุปสรรคของการใช้หลักสูตร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนการสอนยากที่จะจัดให้เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของนักเรียนแต่ละคน					
10	เวลานี้น้อยทำให้นักเรียนขาดโอกาสแสดงออกในกิจกรรมที่ตนเองถนัดและสนใจ					
11	เวลาไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ครบทักษะทั้ง 4 ได้					
12	ครูผู้สอนไม่ชำนาญในการจัดกิจกรรมหลาย ๆ รูปแบบ					
13	ครูผู้สอนไม่ชำนาญในการใช้วัสดุอุปกรณ์					
14	อุปกรณ์ในการเรียนการสอนไม่อำนวยต่อการจัดกิจกรรมเท่าที่ควร					
	<u>หมวดที่ 4 การวัดและประเมินผล</u>					
	<u>การเรียน</u>					
1	เวลานี้น้อยจึงไม่สามารถวัดผลได้ตรงตามจุดประสงค์					
2	พื้นฐานความรู้ของนักเรียนไม่ดีพอทำให้ผลการสอบไม่ผ่านรายวิชานี้เป็นจำนวนมาก					

ข้อที่	ปัญหาและอุปสรรคของการใช้หลักสูตร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3	เวลาในการสอนซ่อมเสริมไม่เพียงพอ					
4	เนื้อหาวิชาที่มากเกินไปยากต่อการวัดผลให้ครอบคลุมได้หมด					
5	เนื้อหาวิชาที่ยากต่อการออกข้อสอบ					
6	ครูผู้สอนขาดทักษะในการออกข้อสอบหลาย ๆ รูปแบบ					
7	ขาดครูวัดผลแนะนำประจำหมวดวิชา					
8	ขาดแบบทดสอบที่ได้วิเคราะห์คุณภาพแล้ว					
9	ระเบียบการวัดผลที่กรมวิชาการตั้งไว้ยากต่อการนำไปปฏิบัติ					
10	จำนวนหน่วยการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ไม่เหมาะสมกับเนื้อหา					
11	จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดขึ้นไม่ชัดเจนและยากต่อการวัดและประเมินผล					
12	ขาดความร่วมมือระหว่างกลุ่มโรงเรียนในการออกข้อสอบ					
	<u>หมวดที่ 5 การบริหารและบริการหลักสูตร</u>					
1	เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรมีไม่เพียงพอ					
2	อุปกรณ์การสอนขาดแคลนและมีไม่เพียงพอ					

ข้อที่	ปัญหาและอุปสรรคของการใช้หลักสูตร	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
3	ขาดห้องเรียนเฉพาะวิชา					
4	จำนวนครูภาษาไทยชั้น ม.4 มีไม่ เพียงพอ					
5	ครูทวงหาหนี้สินอื่น ๆ นอกเหนือจาก การสอนมากเกินไป					
6	ขาดความร่วมมือกันระหว่างครูในหมวด วิชา					
7	ไม่ได้รับการช่วยเหลือทางวิชาการจาก หัวหน้าหมวดวิชา					
8	ความเอาใจใส่และได้รับการนิเทศจาก ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนมีน้อย					
9	ผู้บริหารขาดความสนใจหรือไม่คอยเอา ใจใส่ต่อวิชาภาษาไทย					
10	งบประมาณที่ได้รับสำหรับหมวดวิชาไม่ เพียงพอ					
11	ขาดขวัญและกำลังใจจากผู้อยู่บังคับบัญชา					
12	ขาดการสนับสนุนเรื่องการอบรม หรือ ศึกษาค้นคว้าเพื่อหาประสบการณ์เพิ่มเติม					
13	ศึกษานิเทศก์มีส่วนในการแนะนำและ ช่วยเหลือในด้านการเรียนการสอนน้อย					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตร

1. ท่านคิดว่าหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พ.ศ. 2524 ควรได้รับการปรับปรุงในเรื่องใด
 - 1.
 - 2.
 - 3.
2. ท่านคิดว่าควรระเพิ่มเติมเนื้อหาวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเรื่องใดบ้าง
 - 1.
 - 2.
 - 3.
3. ท่านคิดว่าควรจะตัดเนื้อหาวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเรื่องใดบ้าง
 - 1.
 - 2.
 - 3.
4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ
 - 1.
 - 2.
 - 3.
5. ความช่วยเหลือที่ท่านต้องการ

ท่านต้องการความช่วยเหลือในเรื่องใดบ้างที่จะช่วยให้การสอนของท่านบรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตร

ด้วยความขอบพระคุณยิ่ง